

**T.C.
IĞDIR ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
YUKARI GÖKLÜ NEKROPOLÜ
BULUNTULARI**

Hazırlayan: Fuat TÜRKER

Danışman: Doç. Dr. Bilcan GÖKCE

ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI

**Yüksek Lisans
Her Hakkı Saklıdır**

**T.C.
IĞDIR ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

YUKARI GÖKLÜ NEKROPOLÜ BULUNTULARI

Fuat TÜRKER

ARKEOLOJİ ANA BİLİM DALI

IĞDIR

2021

TAAHHÜTNAME

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada orijinal olan her türlü kaynağa eksiksiz atıf yapıldığını bildiririm.

Fuat TÜRKER

Bu tez Iğdır Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi (BAP) tarafından FEF0221Y01 numaralı tez projesi olarak desteklenmiştir.

ÖZET

YUKARI GÖKLÜ NEKROPOLÜ BULUNTULARI

TÜRKER, Fuat

Yüksek Lisans Tezi

Arkeoloji Ana Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Bilcan GÖKCE

Haziran, 2021

145 Sayfa

Bu çalışmada Şanlıurfa İli, Halfeti İlçesi, Yukarı Göklü Köyü sınırları içinde bulunan Yukarı Göklü Nekropolü'nden ele geçmiş buluntular değerlendirilmiştir. Çalışmada buluntular değerlendirilmeden önce nekropolün coğrafi konumu, kazı ve araştırma tarihçesi ile mezarları hakkında bilgi verilmiştir. Bunun akabinde nekropolde bulunmuş olan toplam 147 eser incelenmiştir. Söz konusu eserlerden 62 adeti takılar, 2'si silah ve 83 adedi çanak çömlektir. Takılar kendi içinde süs iğneleri, saç kıskacı ve halka boyunluklar olarak sınıflandırılmıştır. Silahlar ise kargı uçlarından oluşmaktadır. Çanak çömlekler arasında ise çanaklar, kâseler, bardaklar, çömlekçikler, çömlekler, meyvelikler ve birleşik kaplar yer almaktadır. Takılar ve silahlar bakır; çanak çömlekler ise pişmiş toprak üretimidir. Ayrıca çalışmada incelemiş olduğumuz eserlerin tipolojisi ve kataloğu oluşturulmuştur. Kataloğu oluşturulmuş olan eserlerin çevre kültürlerden bulunan benzerleri de katalogta verilmiştir. Bu bağlamda bölgeler arası ilişkiler tespit edilmeye çalışılmıştır. Yukarı Göklü Nekropolü buluntularının yakın benzerlerine Anadolu ve çevre kültürlerde (Kuzey Suriye ve Kuzey Irak) rastlanmıştır. Elde edilen veriler ışığında incelemiş olduğumuz eserler Erken Tunç Çağı'na tarihlendirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Yukarı Göklü Nekropolü, Çanak Çömlek, Takı, Kuzey Suriye.

ABSTRACT

FINDINGS OF YUKARI GÖKLÜ NECROPOLIS

TÜRKER, Fuat

Master Thesis

Archaeology Department

Supervisor: Assoc. Dr. Bilcan GOKCE

June, 2021

145 Pages

In this study, findings obtained from Yukarı Göklü Necropolis within the borders of Yukarı Göklü Village in Halfeti in Şanlıurfa were evaluated. Before the findings were evaluated in the study, information was given about the geographical location of the necropolis, the history of excavation and research and its graves. Subsequently, a total of 147 pieces found in the necropolis were examined. Among these pieces, 62 of them are jewelry, 2 of them are weapons and 83 of them are pottery. Jewelries are classified as ornamental pins, hair clips and ring neck collars. Weapons consist of spearheads. Pottery includes dishes, bowls, glasses, pots, small pots, fruit stands and combined vessels. Jewelry and weapons are made of copper; the pottery is made of earthenware. In addition, the typology and catalog of the pieces we examined in the study were created. Similar pieces from the surrounding cultures are given in the catalogue. In this context, relations between regions have been tried to be determined. Close similarities of Yukarı Göklü Necropolis were found in Anatolia and the surrounding cultures (Northern Syria and Northern Iraq). In the light of the data obtained, the pieces we have examined have been dated to the Early Bronze Age.

Key Words: Yukarı Göklü Necropolis, Pottery, Jewelry, Northern Syria.

ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR

Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde yapılan bilimsel arkeolojik çalışmalar neticesinde birçok yerleşim yeri ile birlikte nekropol alanları da açığa çıkartılmıştır. Nitekim bu bilimsel çalışmalarla bölgenin ölü gömme gelenekleri konusunda önemli veriler elde edilmiştir. Bu bağlamda tez konumuzu oluşturan “Yukarı Göklü Nekropolü Buluntuları”da hem bölgenin ölü gömme gelenekleri hem de ETÇ dönemi konusunda bilinenlere yeni katkılar sağlaması açısından önemlidir.

Bu çalışmanın araştırılmasında, yürütülmesinde ve yazımında büyük katkıları bulunan, bilgi ve tecrübesinden yararlandığım, tezimi bilimsel temeller ışığında şekillendiren saygı değer hocam Doç. Dr. Bilcan GÖKCE’ye, Harbetsuvan Kazısı’nda birlikte çalıştığım, aynı zamanda yüksek lisans ders aşamasında ve sonrasında desteklerini esirgemeyen Prof. Dr. Bahattin ÇELİK ve Dr. Öğr. Üyesi Rıfat KUVANÇ hocalarıma, kaynak temini konusunda yardımcı olan Doç. Dr. M. Erkan FİDAN ile Dr. Öğr. Üyesi Ali ÇİFÇİ’ye, teze değerlei görüşleriye katkı sağlayan Dr. Öğr. Üyesi Esra KAÇMAZ LEVENT’e, çanak çömleklerin tipolojik ayırımında desteğini gördüğüm Arş. Gör. Süheyla İrem MUTLU’ya, arkeolog Baran İRİM ve Züleyha ŞEN’e, söz konusu kazı buluntularına çalışma izni veren Şanlıurfa Müze Müdürü Celal ULUDAĞ’a, kazıyı gerçekleştiren Hamza GÜLLÜCE’ye, buluntuların çizimlerini yapan Rahime SELİM’e, projemize (FEF0221Y01) destek sağlayan Iğdır Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi’ne ve bu süreçte destekleriyle her zaman yanımda olan eşim Hacer TÜRKER’e, kızlarım Ecrin ve Zümra’ ya teşekkür ederim.

Fuat TÜRKER

Haziran, 2021

İÇİNDEKİLER TABLOSU

ÖZET	i
ABSTRACT	ii
ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR.....	iii
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	viii
HARİTALAR DİZİNİ	ix
GRAFİKLER DİZİNİ	x
TABLolar DİZİNİ	xi
ŞEKİLLER DİZİNİ	xii
1. GİRİŞ	1
2. KAYNAK ÖZETLERİ	4
3. MATERYAL VE METOD.....	7
3.1. Materyal	7
3.2. Metod	7
4. BULGULAR VE TARTIŞMA.....	8
4.1. Yukarı Göklü Nekropolü	8
4.1.1. Coğrafi konum	8
4.1.3. Nekropol alanı.....	10
4.2. Erken Tunç Çağı'nda Güneydoğu Anadolu Bölgesi.....	13
4.3. Mezar Buluntuları Ve Tipolojik Değerlendirme.....	15
4.3.1. Takılar	15
4.3.1.1. Süs iğneleri.....	15
4.3.1.1.1. Bağlamalı süs iğneleri.....	15
4.3.1.1.1.1. Yarım küre başlı bağlamalı süs iğneleri.....	15
4.3.1.1.1.2. Mercimek başlı bağlamalı süs iğneleri.....	16
4.3.1.1.1.3. Makara başlı bağlamalı süs iğneleri.....	16
4.3.1.1.1.4. Çift spiral başlı bağlamalı süs iğneleri.....	16
4.3.1.1.1.5. Çapa başlı bağlamalı süs iğneleri.....	17
4.3.1.1.1.6. Dört yaprak başlı bağlamalı süs iğneleri.....	17
4.3.1.1.1.7. Dilimli başlı bağlamalı süs iğneleri.....	17
4.3.1.1.1.8. İç içe halka başlı bağlamalı süs iğneleri.....	18
4.3.1.1.1.9. Tek boğumlu başlı bağlamalı süs iğneleri.....	18
4.3.1.1.1.10. Küre başlı bağlamalı süs iğneleri	18

4.3.1.1.2. Düz gövdeli süs iğneleri.....	19
4.3.1.1.2.1. Rulo başlı düz gövdeli süs iğneleri	19
4.3.1.1.2.2. Yarım küre başlı düz gövdeli süs iğneleri.....	19
4.3.1.1.2.3. Mercimek başlı düz gövdeli süs iğneleri.....	19
4.3.1.2. Saç kısaçları	20
4.3.1.2.1. Spiral formlu saç kısaçları.....	20
4.3.1.2.2. Halka formlu saç kısaçları.....	20
4.3.1.3. Boyun Halkaları	20
4.3.1.3.1. Gövdesi burgulu boyun halkaları.....	21
4.3.2. Silahlar	21
4.3.2.1. Kargı uçları	21
4.3.2.1.1. Kare kesitli kargı uçları.....	21
4.3.3. Çanak çömlekler	21
4.3.3.1. Mal grupları	22
4.3.3.1.1. Kahve mal	22
4.3.3.1.2. Pembe mal.....	22
4.3.3.1.3. Kiremit mal	23
4.3.3.1.4. Gri mal	23
4.3.3.2. Tipoloji.....	23
4.3.3.2.1. Çanaklar	23
4.3.3.2.1.1. Açık ağızlı çanaklar	23
4.3.3.2.1.1.1. Açık ağızlı ve eğik gövdeli çanaklar	24
4.3.3.2.1.1.2. Açık ağızlı ve keskin omuzlu çanaklar	24
4.3.3.2.1.2. Dik ağızlı çanaklar	24
4.3.3.2.1.2.1. Dik ağızlı ve eğik gövdeli çanaklar.....	24
4.3.3.2.1.2.2. Dik ağızlı ve keskin omuzlu çanaklar	24
4.3.3.2.2. Kâseler	25
4.3.3.2.2.1. Açık ağızlı kâseler.....	25
4.3.3.2.2.1.1. Açık ağızlı ve keskin gövdeli kâseler.....	25
4.3.3.2.2.1.2. Açık ağızlı ve yayvan gövdeli kâseler	25
4.3.3.2.2.2. Dik ağızlı kâseler.....	25
4.3.3.2.2.2. Dik ağızlı ve eğik gövdeli kâseler.....	25
4.3.3.2.3. Bardaklar.....	26
4.3.3.2.3.1. Açık ağızlı bardaklar	26
4.3.3.2.3.1.1. Açık ağızlı ve eğik gövdeli bardaklar	26

4.3.3.2.3.2. Kapalı ağızlı bardaklar	26
4.3.3.2.3.2.1. Kapalı ağızlı ve eğik gövdeli bardaklar	26
4.3.3.2.4. Çömlekler.....	27
4.3.3.2.4.1. Alçak boyunlu çömlekler	27
4.3.3.2.4.1.1. Alçak boyunlu ve yuvarlak gövdeli çömlekler	27
4.3.3.2.4.1.2. Alçak boyunlu ve küresel gövdeli çömlekler	27
4.3.3.2.4.2. Boyunsuz çömlekler.....	28
4.3.3.2.4.2.1. Boyunsuz ve yuvarlak gövdeli çömlekler	28
4.3.3.2.5. Çömlekçikler.....	28
4.3.3.2.5.1. Alçak boyunlu çömlekçikler	28
4.3.3.2.5.1.1. Alçak boyunlu ve küresel gövdeli çömlekçikler	28
4.3.3.2.5.1.2. Alçak boyunlu ve yuvarlak gövdeli çömlekçikler.....	29
4.3.3.2.6. Meyvelikler	29
4.3.3.2.6.1. Alçak kaideli meyvelikler	29
4.3.3.2.6.1.1. Açık ağızlı ve keskin omuzlu meyvelikler	29
4.3.3.2.6.1.2. Dik ağızlı ve keskin omuzlu meyvelikler.....	29
4.3.3.2.6.1.3. Dik ağızlı ve yayvan gövdeli meyvelikler	30
4.3.3.2.6.2. Yüksek kaideli meyvelikler	30
4.3.3.2.6.2.1. Dik ağızlı ve keskin omuzlu meyvelikler.....	30
4.3.3.2.7. Birleşik kaplar (Çift kaplar)	31
4.4 Malzeme Ve Yapım Teknikleri.....	32
4.4.1. Malzeme.....	32
4.4.1.1. Bakır.....	32
4.4.1.2. Gümüş	33
4.4.1.3. Kil (Pişmiş Toprak).....	34
4.4.2. Yapım Teknikleri	34
4.4.2.1. Takılar ve silahların üretim teknikleri.....	35
4.4.2.2. Çanak çömleklerin üretim teknikleri.....	37
4.5. Tarihleme	39
4.5.1. Takılar	39
4.5.2. Silahlar	45
4.5.3. Çanak çömlekler	46
5. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	52
KATALOG	60
KAYNAKLAR	96

HARİTALAR	104
GRAFİKLER	108
TABLolar	115
ÖZGEÇMİŞ	145

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

cm	Santimetre
çiz	Çizim
fig	Figür
fot	Fotoğraf
km	Kilometre
lev	Levha
m	Metre
mö	Milattan Önce
pl	Plate
res	Resim
taf	Tafel
gr	Gram
şek	Şekil
ETÇ	Erken Tunç Çağ
OTÇ	Orta Tunç Çağ
Kat. No	Katalog No
s	Sayfa
ss	Sayfalar

HARİTALAR DİZİNİ

	Sayfa No
Harita 1. Şanlıurfa ilinin Türkiye’deki yeri (Güzel 2020: 196, Harita 1)	105
Harita 2. Şanlıurfa ili fiziki haritası ve Halfeti ilçesi (Güzel 2020: 199, Harita 2).	105
Harita 3. Yukarı Göklü Nekropolü konumu.....	106
Harita 4. Tez metninde adı geçen bazı yerleşim yerleri ve nekropollere dair Anadolu haritası (Tekin 2015: Harita 5'den yeniden düzenlenerek).....	107
Harita 5. Tez metninde adı geçen bazı yerleşim yerleri ve nekropollere dair Suriye ve Irak Haritası.....	107

GRAFİKLER DİZİNİ

	Sayfa No
Grafik 1. Bağlamlı süs iğnelerinin istatistiksel değerleri.....	109
Grafik 2. Düz gövdeli süs iğnelerinin istatistiksel değerleri.....	109
Grafik 3. Saç kısıkaçlarının istatistiksel değerleri.....	110
Grafik 4. Boyun halkalarının istatistiksel değerleri.....	110
Grafik 5. Takıların istatistiksel değerleri.....	111
Grafik 6. Silahların istatistiksel değerleri.....	111
Grafik 7. Kahve mal grubu çanak çömleklerinin istatistiksel dağılımı.....	112
Grafik 8. Pembe mal grubu çanak çömleklerinin istatistiksel dağılımı.....	112
Grafik 9. Kiremit mal grubu çanak çömleklerinin istatistiksel dağılımı....	113
Grafik 10. Gri mal grubu çanak çömleklerinin istatistiksel dağılımı.....	113
Grafik 11. Çanak çömleklerin tipolojik dağılımı.....	114

TABLÖLAR DİZİNİ

	Sayfa No
Tablo 1. Takılar ve silahların Anadolu ve çevre kültür bölgeleri'ndeki benzerleri.....	116
Tablo 2. Çanak çömleklerin Anadolu ve çevre kültür bölgelerindeki benzerleri.....	116
Tablo 3. Erken Tunç Çağı Kronolojisi.....	116

ŞEKİLLER DİZİNİ

	Sayfa No
Şekil 1. Yarım küre başlı bağlamalı süs iğneleri.....	118
Şekil 2. Mercimek başlı bağlamalı süs iğneleri.....	118
Şekil 3. Makara başlı bağlamalı süs iğneleri.....	119
Şekil 4. Çift spiral başlı bağlamalı süs iğneleri.....	119
Şekil 5. 1. Çapa başlı; 2. Dört yaprak başlı; 3. Dilimli başlı; 4. İç içe halka başlı bağlamalı süs iğneleri.....	120
Şekil 6. Tek boğum başlı bağlamalı süs iğneleri.....	120
Şekil 7. Küre başlı bağlamalı süs iğneleri.....	121
Şekil 8. Rulo başlı düz gövdeli süs iğneleri.....	121
Şekil 9. 1. Yarım küre başlı; 2-8. Mercimek başlı düz gövdeli süs iğneleri...	122
Şekil 10. 1-6; Spiral formu; 7; Halka formu saç kısaçları.....	122
Şekil 11. 1; Boyun halkası; 2-3; Kargı uçları.....	123
Şekil 12. Kahve mal bardaklar.....	124
Şekil 13. Kahve mal çanaklar.....	125
Şekil 14. Kahve mal kâse.....	125
Şekil 15. Kahve mal çömlekler.....	126
Şekil 16. Kahve mal çömlekçikler.....	127
Şekil 17. Kahve mal meyvelikler.....	128
Şekil 18. Pembe mal bardaklar.....	129
Şekil 19. Pembe mal çanaklar.....	129
Şekil 20. Pembe mal çömlekler.....	130
Şekil 21. Pembe mal çömlekçikler.....	130
Şekil 22. Pembe mal kâseler.....	131

Şekil 23. Pembe mal meyvelikler.....	131
Şekil 24. Kiremit mal bardak.....	132
Şekil 25. Gri mal bardak.....	132
Şekil 26a. Çanaklar.....	133
Şekil 26b. Çanaklar.....	134
Şekil 27a. Kâseler.....	135
Şekil 27b. Kâseler.....	135
Şekil 28a. Bardaklar.....	136
Şekil 28b. Bardaklar.....	136
Şekil 29a. Çömlekler.....	137
Şekil 29b. Çömlekler.....	138
Şekil 30a. Çömlekçikler.....	139
Şekil 30b. Çömlekçikler.....	140
Şekil 31a. Alçak kaideli meyvelikler.....	141
Şekil 31b. Alçak kaideli meyvelikler.....	142
Şekil 32a. Yüksek kaideli meyvelikler (1-17); Bileşik kap (18).....	143
Şekil 32b. Yüksek kaideli meyvelikler (1-17); Bileşik kap (18).....	144

1. GİRİŞ

Yukarı Göklü Nekropolü Şanlıurfa ili Halfeti ilçesi, Yukarı Göklü Beldesi, Mezarlık Mevkisinde yer alır. Belediye bu alanda futbol sahası için çalışma yaparken çanak çömlek parçalarına rastlamıştır. Bu nedenle 1995 yılında Şanlıurfa Müze Müdürlüğü'nden uzmanlar burada çalışma yapmış ve böylelikle burada bir nekropolün olduğu saptanmıştır. Nekropol alanında ele geçen malzemelerden burasının ETÇ'ye ait olduğu anlaşılmıştır. Yapılan arkeolojik kazı çalışmalarında toprak içine kazılmış yassı taş bloklarının dikey olarak konulmuş ve üzeri aynı taşlarla kapatılmış dikdörtgen planlı mezarlar tespit edilmiştir. Ancak bu mezarlar hafriyat alanında yapılan çalışmalar sırasında tahrip edilmişlerdir.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde yapılan kazı çalışmalarında çeşitli tipte ve sayıda buluntu da ele geçmiştir. Söz konusu buluntular pişmiş toprak ve metal üretimidir. Pişmiş toprak eserler arasında çanak çömlekler gelir. Çanak çömlekler içerisinde meyvelikler, çanaklar, kâseler, çömlekler, bardaklar, çömlekçikler ve birleşik kaplar bulunur. Metal eserler arasında ise takılar ve silahlar gelir. Bu veriler nekropolün buluntular açısından önemli olduğunu gösterir.

Bu tez çalışmasında, Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunmuş buluntuların incelenmesi amaçlanmıştır. Tez çalışmamızın öncelikli amaçlarından biri genel hatlarıyla Yukarı Göklü Nekropolü'nün bulunduğu coğrafya, araştırma ve kazı tarihçesi hakkında bilgi vermektir. Bunun akabinde nekropolde tespit edilmiş olan mezarların mimarisi üzerinde durulmuştur. Tezin esas amacı nekropolde ele geçmiş buluntuların değerlendirilmesidir. Bunun için öncelikle buluntular kendi içinde çanak çömlekler, takılar ve silahlar olmak üzere 3 başlık altında gruplandırılmıştır. Bu ana başlıklar altında buluntuların tipolojik ayrımı yapılmıştır. Tip ayrımıyla birlikte eserlerin detay özelliklerinin verildiği katalog çalışması da oluşturulmuştur.

Bunların sonucunda Yukarı Göklü Nekropolü'nün buluntular ve mezar mimarisi açısından bulunduğu coğrafya başta olmak üzere Önasya uygarlıkları arasındaki yeri, çevre kültürlerin buluntular üzerindeki etkisi, sanatsal açıdan etkilediği ya da etkilendiği kültürler ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bu çalışmanın sonucunda Yukarı Göklü

Nekropolü'nden elde edilecek bilgi ve belgeler değerlendirilerek ETÇ için bilinenlere yeni katkılar sağlanmıştır.

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin en eski yerleşim yerlerinden biri olan Şanlıurfa ili ticaret yolları üzerinde olması, verimli arazileri ve zengin su kaynaklarına sahip olmasından dolayı coğrafi olarak stratejik bir öneme sahiptir. Şanlıurfa ili tarih boyunca birçok uygarlığa da ev sahipliği yapmıştır. Bunun neticesinde Şanlıurfa arkeolojik, tarihsel ve kültürel çeşitliliğe sahip olmuştur. 12 bin yıllık tarihsel bir geçmişe sahip olan Şanlıurfa'da bugüne kadar yapılmış ve devam etmekte olan arkeolojik çalışmalar söz konusudur. Nitekim Şanlıurfa ili Halfeti ilçesinde bulunan Yukarı Göklü Nekropolü de önemli bir arkeolojik alandır. Buradan elde edilen verilerle bölge ve ilin Erken Tunç Çağ'ı literatürüne katkı sağlayacağı muhakkaktır. Nekropol çalışmaları ve buralardan elde edilen buluntular daha sağlam ele geçtiği için kültürel etkileşimlerin anlaşılmasında oldukça önemli oldukları bilinmektedir.

Tez çalışmamız 5 ana bölümden oluşur. Çalışmanın **I. Bölüm'**ünü giriş oluşturur. Bu bölümde konuyla ilgili kısa bilgiler verilmiş olup tez çalışmamızın amacı ve önemi üzerinde durulmuştur.

II. Bölüm “Kaynak Özetleri” olarak adlandırılmıştır. Bu bölümde tezimizle bağlantılı olan ve çalışmamıza katkı sağlayan bazı yayınlara kısaca değinilmiştir.

Çalışmamızın **III. Bölümü** olan “Materyal ve Metod” başlığı altında Yukarı Göklü Nekropolü'nde hangi tipte ne kadar eser ele geçtiği ve bunların fotoğraflanma, çizim ve estampajları üzerinde durulmuştur. Ayrıca çalışmada hangi tür yöntemlerin uygulanacağı da bu bölümde ele alınmıştır.

IV. Bölüm “Bulgular ve Araştırma” olarak adlandırılmıştır. Bu ana başlık altında alt başlıklar da oluşturulmuştur. Birinci alt başlık olan “Yukarı Göklü Nekropolü” bölümünde nekropolün konumu, araştırma tarihçesi ve mezar mimarisi hakkında bilgi verilmiştir. Ayrıca ele almış olduğumuz buluntuların tespit edildiği mezarlara da bu bölümde yer verilmiştir. İkinci alt başlık “Erken Tunç Çağı'nda Güneydoğu Anadolu Bölgesi”dir. Bu bölümde genel ve kısa olarak ETÇ döneminde bölgenin coğrafyası, mimari ve çanak çömlek geleneğine değinilmiştir. Üçüncü alt başlık olan “Mezar Buluntuları ve Tipolojik Değerlendirme” kısmında metodoloji ve tipoloji üzerinde

durulmuştur. Bu bölümde metal eserler baş ve kesitlerine göre tiplere ayrılmıştır. Pişmiş toprak eserlerden çanak çömlekler ise kendi içinde sınıflandırıldıktan sonra ağız, gövde, ağız kenarı ve omuz yapısına göre gruplandırılmıştır. Yine bu bölümde çanak çömleklerin hamur renklerine göre mal grupları yapılmıştır. Dördüncü alt başlık “Malzeme ve Yapım Teknikleri” olarak isimlendirilmiştir. Bu bölüm, metal ve pişmiş toprak eserler olmak üzere alt başlıklara ayrılmış ve incelemiş olduğumuz eserler ait oldukları başlıklar altında değerlendirilmiştir. Bu bölümün son alt başlığı “Tarihleme”dir. Tarihlemede, Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarından ele geçmiş buluntuların Anadolu, Suriye ve Irak Bölgeleri’nde bulunan yerleşim ve nekropollerden benzerleri tespit edilmiştir. Böylelikle eserlerin tarihlendirilmesinde kolaylık sağlanmıştır.

V. Bölüm olan “Sonuçlar ve Öneriler”de ise tespit edilen bulgular ve yapılan tartışmalar ışığında, incelemiş olduğumuz Yukarı Göklü Nekropolü buluntularının tipolojisi başta olmak üzere ele alınan konulardan bir kısa sonuç oluşturulmaya çalışılmıştır.

Tez çalışmamızın sonunda konuya ilişkin katalog, kaynaklar, haritalar, grafikler, tablolar, çizimler ve fotoğraflar verilmiştir.

2. KAYNAK ÖZETLERİ

Yukarı Göklü Nekropolü, Güneydoğu Anadolu Bölgesi sınırları içerisinde yer alır. Nitekim Güneydoğu Anadolu Bölgesi bulunduğu coğrafi konum itibariyle stratejik bir öneme sahiptir. Bu stratejik öneminden dolayı bölge en erken dönemlerden itibaren yerleşim görmüştür. Kültürel ve tarihsel açıdan zengin bir geçmişi bulunan Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde bilimsel arkeolojik kazı ve yüzey araştırmaları yapılmış ve halen devam edenler de bulunmaktadır. Söz konusu kazı ve yüzey araştırmalarında yerleşim yerlerinin yanı sıra nekropoller konusunda da bilimsel çalışmalar yapılmıştır. Tez çalışması kapsamında değerlendirmiş olduğumuz Yukarı Göklü Nekropolü, ETÇ dönemi özellikleri yansıtmaktadır. Şunu da belirtmek gerekir ki Yukarı Göklü Nekropolü ile ilgili şimdiye kadar herhangi bir bilimsel çalışma yapılmamıştır. Yani nekropolden ele geçen buluntular ilk kez tez çalışmamız kapsamında değerlendirilmiştir. Bununla birlikte Yukarı Göklü Nekropolü'nün hem tarihlendirilmesinin yapılabilmesi hem de bölge nekropollerindeki yerinin belirlenebilmesi için, bölgede bulunan diğer nekropoller üzerine yapılmış çalışmaları da incelemek yerinde olacaktır. Söz konusu çalışmalardan bazıları aşağıda sunulmuştur.

Ensert (1995), Oylum Höyük'te ETÇ'ye tarihlendirilen mezarları gömü biçimleri, mezar armağanları ve mimarisi açısından değerlendirmiştir. Ayrıca yazar çevre kültür bölgeleri ile karşılaştırmalar da yapmıştır.

Serok ve Ergeç (1999), Gaziantep İli sınırları içinde yer alan ve ETÇ'ye ait ektramural mezarlığı çalışmışlardır. Birecik ETÇ mezarlığı olarak tanımlanan mezarlığa dair, iki yıllık kazının sonuç raporunu yayınlamışlardır.

Yılmaz (2003), Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde bulunan nekropollerin yanı sıra bölgede yer alan yerleşim yerlerinde bulunan mezarları değerlendirmiştir. Böylelikle Yılmaz, çalışmasında M.Ö. III. Binde Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin mezar mimarisi, ölü gömme gelenekleri ve buluntularına açıklık getirmiştir.

Pusat (2016), Orta Fırat Havzası'nda konumlanan Belentepe Nekropolü'nün ETÇ'ye tarihlendirilen çanak çömleklerini ele almıştır. Pusat, çalışmasında çanak çömlekleri mal grubuna ayırmış ve tipolojik olarak değerlendirmiştir.

Güneydoğu Anadolu Bölgesi’de bulunan birkaç yerleşim yerinde de ETÇ’ye tarihlenen mezar ve mezarlara dair kalıntılar ortaya çıkarılmıştır. Bunlarla ilgili yayınlar da yapılmıştır. Duru (2013), Tilmen Höyük kazısında ele geçen ETÇ dönemi mezarları ve buluntuları incelemiştir. Abay (1997), Samsat Höyüğü’nün güneybatısında tespit edilen ETÇ mezarlığında bulunan çanak çömlekleri değerlendirilmiştir. Matney (1999), Titriş Höyük’te gerçekleştirilmiş yedi sezonluk kazının sonuçlarını değerlendirmiş ve bu değerlendirmede ölü gömme gelenekleri ile mezarlara da değinmiştir. Kepinski (2000), Tilbeşar Höyük’te yapılan kazılarda, evlerin tabanlarının altında ele geçen mezarlar hakkında bilgi vermiştir. Sertok, Kulakoğlu (2001; 2002), Şaraga Höyüğü’nün 800 m batısında yer alan ve ETÇ’ye ait nekropol alanında bulunan mezarları çalışmışlardır.

Özgen (1990), Oylum Höyük’te yerleşmenin doğu yamacında bulunan nekropol alanındaki basit toprak mezar, küp mezar ve oda mezarlardan oluşan 64 adet mezarı incelemiştir. Hauptmann (1983), Lidar Höyüğü’nün doğusunda bulunan ektramural nekropol alanındaki sanduka ve basit toprak mezarları irdelemiştir. Woolley (1952), Karkamış Höyüğü’nün güneydoğusundaki evlerin tabanları altında bulunan sanduka mezarları mimari, ölü gömme gelenekleri ve ele geçen buluntuları ile birlikte değerlendirmiştir. Marro vd. (2000), Tibet vd. (2001), Horum Höyük’te tespit edilmiş olan ve ETÇ boyunca görülen küp ve sanduka mezar geleneğini irdelemiş ve bu mezarlarla bağlantılı antropolojik kalıntılar ile arkeolojik buluntular hakkında bilgi vermişlerdir. Behm-Blancke (1981), Hassek Höyüğü’nün 500 m batısında tespit edilmiş ve ETÇ’ye tarihlenen mezarların mimarisi, gömü geleneği ve buluntularını değerlendirmiştir.

Bilgen (2001), Harabebezikan Höyüğü ETÇ tabakalarında ele geçen çanak çömlekleri incelemiştir. Bu inceleme neticesinde höyükte bir intremural mezarlığında olabileceğini önermiştir. Stein (1998), Hacınebi Höyüğü’nün güney ve kuzeyinde ETÇ I’e ait olduğu önerilen iki mezarlık alanını ele almış ve bu mezarlık alanında hem M.Ö. IV. Bin çömlek mezar geleneğinin var olduğunu hem de sanduka mezarların ETÇ sonuna kadar kullanıldığını belirtmiştir. Ökse vd. (2002) ve Ökse (2001), Gre Vrike Höyüğünde yerleşimin çeşitli yerlerinde ortaya çıkarılmış olan basit toprak, çömlek, sanduka ve oda mezarları mimari, gömü biçimi ve mezar buluntuları ile birlikte değerlendirilmiştir. Erkanal (1990), Gınavaz Höyüğü’nün kuzey tarafında ortaya çıkarılmış olan ETÇ

mezarları incelemiştir. Alkım ve Alkım (1966), Gedikli Höyük nekropol alanında bulunmuş olan kremasyon gömüleri buluntuları ile birlikte ele almıştır. Şenyurt (2001), Aşağı Salat Höyüğü'nün batısında konumlanan ETÇ mezarlığının yayılım alanı ve burada uygulanmış olan ölü gömme adetleri üzerinde durmuştur. Çakın (2019), Orta Fırat Havzası ETÇ dönemi çanak çömlek geleneklerini Yeni Höyük verileri ışığında değerlendirmiştir.

Çalışmamızda Yukarı Göklü Nekropolü'nün bulunduğu Güneydoğu Anadolu Bölgesi çalışmalarının yanı sıra çevre kültür bölgelerinden Suriye ve Irak'ta yer alan ve incelediğimiz buluntularla benzerlikleri bulunan yerleşim yerleri ve nekropollerin geçtiği çalışmalardan da yararlanılmıştır.

3. MATERİYAL VE METOD

3.1. Materyal

Tez çalışmamızda Yukarı Göklü Nekropolü'nde yapılmış olan iki dönemlik kurtarma kazısında bulunmuş olan buluntular incelenmiştir. Bu eserler arasında 83 adet pişmiş toprak çanak çömlek vardır. Çanak çömlek arasında meyvelikler, çanaklar, kâseler, bardaklar, çömlekler, birleşik kaplar ve çömlekçikler vardır. Bir diğer buluntu grubunu ise metal eserler oluşturur. Bunlar da toplamda 63 adettir. Metal eserler içinde 61 takı ve 2 adet silah yer alır. Söz konusu malzemeler tezimizin materyal kısmını oluşturmakta olup çalışmamızda bu malzemelerin tipolojileri ve bir kataloğu yapılmıştır.

3.2. Metod

Tez çalışmamızda konunun daha iyi anlaşılabilmesi için öncelikle Anadolu'da Erken Tunç Çağları ölü gömme gelenekleri üzerine yapılmış yayınlara ulaşılmaya çalışılarak başlanmıştır. Bu amaçla Iğdır Üniversitesi başta olmak üzere İstanbul, Ankara, Bilkent, ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitelerinin kütüphanelerinde kaynak taramaları yapıp bunların arşivleri oluşturulmuştur. Ayrıca dijital ortamda bulunan yayınlar da taranmıştır. Literatür taramasının akabinde Şanlıurfa Müzesi Müdürlüğü'nden alınan izin çerçevesinde konumuz kapsamına giren eserlerin envanter bilgileri alınıp, fotoğrafları çekilmiş ve estampajları çizilmiştir. Yine fotoğrafı çekilen eserlerin Corell Draw programında çizimleri yapılmıştır. Tipoloji ve kataloğu oluşturulan eserlerin Excell programında istatistiksel değerlerini saptayabilmek için grafikleri yapılmıştır. Bütün bunların akabinde hem Anadolu hem de çevre bölgelerle olan ilişkileri saptayabilmek için benzerleri bulunan eserlerin tabloları oluşturulmuştur. Çalışmamızda Corell Draw programında metinde geçen merkezlerin bulunduğu haritalar da çizilmiştir.

4. BULGULAR VE TARTIŞMA

4.1. Yukarı Göklü Nekropolü

4.1.1. Coğrafi konum

Yukarı Göklü Nekropolü'nün içinde bulunduğu Güneydoğu Anadolu doğu yönünde Doğu Anadolu, güney tarafında Irak ile Suriye ve batıda Akdeniz ile çevrilidir. Türkiye'nin %8'lik bir dilimini oluşturan bölge coğrafi bölgelerimizin en küçüğüdür. Ayrıca Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin sınırları bununla kalmaz, bölge bir taraftan Zağros Dağları'nın etekleri boyunca bir taraftan da Mezopotamya'nın kuzey ucunda konumlanır. Bölgenin bir diğer önemli özelliği ise “Bereketli Hilal” olarak adlandırılan kuşağın içinde yer almasıdır¹.

Çalışma sahamız olan Yukarı Göklü Nekropolü Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan Şanlıurfa ili Halfeti ilçesinin kuzeybatı kenarında konumlanan Yukarı Göklü Beldesi Mezarlık Mevkii sınırları içindedir. Güneydoğu Anadolu Bölgesi kendi içinde Yukarı Dicle ve Orta Fırat bölümleri olarak ikiye ayrılır. Şanlıurfa ili Yukarı Dicle Bölümü'ne göre daha batıda olan Orta Fırat bölümünün doğusunda yer almaktadır² (Harita 1). Şanlıurfa bu enlemleri ile Türkiye'nin diğer bazı illerine nazaran ekvatora daha yakındır. Dolayısıyla Şanlıurfa'nın biraz daha sıcak olmasına sebep olur. Şanlıurfa ilinin doğu, kuzey ve batı sınırları coğrafi sınırlara tekabül etmekte, fakat güney sınırı coğrafi sınırdan öte bir idari sınır niteliğindedir. Ayrıca kaynağını Doğu Anadolu Bölgesi'nden alan Fırat Nehri, Şanlıurfa ile batısındaki Gaziantep arasında doğal bir sınır oluşturmaktadır.³

Şanlıurfa, Güneydoğu Toros dağ silsilesinin güneyinde konumlanır. Ovalar ise Şanlıurfa'nın güney kısmında konumlanır. Bunlar arasında Suruç, Harran ve Viranşehir ovaları gelir. 18.584 km²'lik yüzölçümü ile Şanlıurfa Türkiye'nin % 3'lük dilimini

¹ İ. Atalay, K. Mortan, *Türkiye Bölgesel Coğrafyası*, İnkılap Kitabevi, İstanbul, 1997, s. 259; S. Erinç, “Kültürel Çevrebilim Açısından Güneydoğu Anadolu”, *Güneydoğu Anadolu Tarihöncesi Araştırmaları*, (eds.) H. Çambel, R. J. Braidwood, Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul, 1980, ss. 66-67.

² A. Güzel, “Şanlıurfa İli Doğal Coğrafya Özellikleri”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(71), 2020, s. 196.

³ Güzel, “Şanlıurfa İli Doğal Coğrafya Özellikleri”, s. 196.

kapsar.⁴ Karacadağ ise bölgenin önemli volkanik kütesidir. Karacadağ, bazik karakterli akıcı lavlardan oluştuğundan dolayı çok fazla oransal bir yükseltiye sahip değildir⁵. Ayrıca Şanlıurfa bulunduğu konum itibariyle ılıman iklim kuşağında ve bu kuşağın yarı karasal iklim tipindedir⁶.

Şanlıurfa yeri bakımından üçüncü jeolojik devrin son katında olup Alp-Himalaya kıvrımları kuşağı üzerinde bulunur. Önceden kıvrılmış ve katılmış olduğundan yeniden kıvrılmamış ancak takımıyla yükselmiş, yer yer kubbeleşmiş yahut çanaklaşmıştır. Bu devirde kırık faylar boyunca yanardağlar fışkırmaya başlamıştır. Şanlıurfa ve Diyarbakır illeri arasında yer alan Karacadağ bunlardan birisidir. Bugün Şanlıurfa’da kalker taş ocaklarında tatlı su balıklarının ve kaplumbağalarının fosillerine rastlanmaktadır. Bunlar bize, bu bölgenin o devirde tatlı bir su gölüyle kaplı olduğunu ispatlamaktadır. Ancak dördüncü jeolojik devrin başlangıcında yükselmeye başlamasıyla göldeki sular boşalmış ve bugünkü durum ortaya çıkmıştır. Şanlıurfa fay hatları dışında, depremsiz bir bölgededir.⁷

4.1.2. Kazı ve araştırma tarihçesi

Şanlıurfa ili Halfeti ilçesinin kuzeybatı kenarında konumlanan Yukarı Göklü Beldesi Mezarlık Mevkii sınırları içinde yer alan alanda,, Halfeti Kaymakamlığı’nın 16.5.1995 tarihli telefon ihbarında Halfeti ilçesi Yukarı Göklü Beldesi Mezarlık Mevkiinde belde belediye başkanlığınca yapılmakta olan futbol sahası inşaatı için dolgu toprağı alımı ve arazi tesviye çalışması esnasında birtakım çanak çömlek parçaları bulunduğu bildirilmiş ve bu alanın Şanlıurfa Müzesi uzmanlarınca incelenmesi istenmiştir. Bunun üzerine 17.5.1995 tarihinde nekropol alanına gidilerek yerinde gerekli inceleme yapılmıştır.

Yapılan incelemede Yukarı Göklü Beldesi Belediye Başkanlığı’nca yapılmakta olan futbol sahası tesviyesi için gerekli olan dolgu malzemesi teminine yönelik hafriyat yapılan sahanın bir mezarlık alanı olduğu tespit edilmiştir. Buldozerlerle yapılan hafriyat nedeniyle mezarlıkta çok büyük tahribat meydana geldiği görülmüştür. Mezarlığın hafriyat alanında kalan kısmında toprak içerisine kazılmış sanduka mezarların tümünün

⁴ Akbıyık, “Şanlıurfa Coğrafyası”, s. 3.

⁵ Güzel, “Şanlıurfa İli Doğal Coğrafya Özellikleri”, s. 198.

⁶ Mustafa Bengisu, *Urfa İlinin Coğrafyası*, Garanti Matbaası, Şanlıurfa, 1968, ss. 15-16.

⁷ Bengisu, *Urfa İlinin Coğrafyası*, ss. 21-22.

buldozerlerle sürüklenerek tahrip edildiği görülmüştür. Hafriyat alanında dört adet kayaya oyulmuş oda mezar bulunmuştur. Bunlardan biri tamamen tahrip edilmiş, ikisi tavanları çökmüş ve içerisinde hafriyat malzemesi dolmuş halde bulunmuştur. Oda mezarlardan sadece bir tanesi sağlam durumda olup bunun da açılan ağız kısmından içeriye çok miktarda hafriyat malzemesi girmiştir.

Hafriyat sırasında ortaya çıkan pişmiş toprak ve metal buluntulara Yukarı Göklü Jandarma Karakol Komutanlığı'na el konularak muhafaza altına alınmış ve Şanlıurfa Müzesi Müdürlüğü yetkililerine teslim edilmiştir.

Yukarı Göklü Nekropolü alanının ve burada bulunan pişmiş toprak kaplarla metalden yapılmış buluntuların incelenmesi sonucu bu nekropolün zenginliği ve bölgenin ölü gömme adetleri ve mezar mimarisi hakkında edinilecek bilgilerin önemi dikkate alınarak burada bir kurtarma kazısı yapılmasının yararlı olacağı kanaatine varılmıştır.

İlgili resmi makamlarla yapılan temaslar sonucu 29.05.1995 tarih ve 3447 sayılı Ruhsatname ile “Şanlıurfa İli Halfeti İlçesi Yukarı Göklü Nekropolü” kazı izni alınmıştır. Böylelikle kazı Şanlıurfa Müzesi Müdürlüğü Başkanlığı'nda Arkeolog Hamza GÜLLÜCE yönetiminde 5 işçiyle gerçekleştirilmiştir.

4.1.3. Nekropol alanı

Yukarı Göklü Nekropolü, Şanlıurfa'nın kuzeybatısında, Halfeti ilçesinin 20 km doğusunda yer alır. Nekropol, beldenin kuzeybatısında bulunan mezarlığın bitişiğinde bulunur. 10 gün devam ettirilmiş olan kazı çalışması 15 m x 15 m ölçülerinde iki açma ile 2 m x 2 m ölçülerinde üç sondajda gerçekleştirilmiştir.

I No.lu açma

15 m x 15 m ölçülerindeki I no.lu açmada önce ana kaya üzerindeki 10 cm ile 40 cm arasında değişen kalınlıktaki toprak tabakası ve hafriyat artığı kaldırılmıştır. Bu açmada bir adet oda mezar sağlam, iki adet oda mezarı tavanı çökmüş halde, bir adet kaya mezarı ise örtü taşı kaldırılmış durumda ortaya çıkarılmıştır. M.1 oda mezarı sağlam durumdadır. Ancak M.2 ve M.3 olarak adlandırılan oda mezarların tavanı çökmüştür. I no.lu açmada yer alan ve M.5 olarak adlandırılan mezar kaya mezarıdır.

M.1 Oda mezarı

Mezar I no.lu açmanın güneybatı köşesine yakın, güney sınırı bitişiğinde yer alır. Kuyu ağzına benzer dairevi açıklık formunda olan mezar girişi ana kaya yüzeyinden 40 cm derinde, güneyde ve kuzeyde 20 cm'lik girintileri olan dikdörtgen bir platforma açılmaktadır. Ayrıca giriş doğu yönündedir. Buradan 1.15 m derinlikte yarım daire şeklindeki basamağa, oradan da 15 cm daha derinde bulunan tabana inilmektedir. Mezar odası elips planlı olup, ölçüleri doğu-batı yönünde 2.70 m, kuzey-güney yönünde 3.10 m'dir. Tabandan tavana yükseklik ise 1.85 m'dir.

Mezar odasında yapılan çalışmada *in-situ* halde korunabilen bir gömüye rastlanmamıştır. Defineciler tarafından yağmalanmış olan mezar odası içerisinde dağılmış iskelet kalıntıları ve çoğu kırılmış ölü hediyeleri ele geçmiştir.

M.2 Oda mezarı

I no.lu açmanın batı kısmında yer alan mezarın girişi kuzeydendir. Tavan kısmı tamamen çöken oda mezarının doğu tarafta 1.60 m, batı tarafta ise 1.70 m yükseklikte korunabildiği tespit edilmiştir. Kazı çalışmasında çöken tavan taşlarının ve ona baskı yapan buldozerin ağırlığı nedeniyle ölü hediyelerinin çoğu ve iskeletlerin tamamı ezilerek tahrip olmuştur. Doğü-batı yönünde 3.50 m, kuzey-güney yönünde 3.20 m olan mezar odası plan bakımından M.1 mezar odası ile benzerlik göstermektedir.

M.3 Oda mezarı

M.2 mezarının kuzeyinde, açmanın kuzey sınırına 1.70 m mesafededir. Girişi güneyde olup M.2 oda mezarı ile ortak olan dikdörtgen planlı platforma açılmaktadır. Mezar odası daire planlıdır. Taban çapı 2.60 m ölçüsünde olan mezar odası yarım küre formunda oyulmuş, iç yüzey dikkat çekecek şekilde düzeltilmiş olup oldukça alçak tavanlıdır. Tavan kısmı tamamen çökmüş haldedir. Batı ve güney kısmı taban sınırına kadar, doğu tarafta 1.50 m ve kuzey tarafta 1.10 m yükseklikte kısmen korunmuştur. Tabanda tavandan çöken taş ve toprakların altında kalan iskeletler ve mezar hediyeleri tamamen ezilerek tahrip olmuştur. Kuzeyde ve doğuda korunabilen az miktarda pişmiş toprak ve bakır iğne sağlam durumda kurtarılmıştır.

Kaya mezarı

Kaya mezarı I no.lu açmanın kuzey doğu köşesinde yer alır. Mezar dikdörtgen planlıdır. 2 m x 1.50 m ölçülerinde olup derinliği 1.50 m'dir. Kazı çalışmasında iskelet

kalıntısı ve ölü hediyesine rastlanmamıştır. Ancak dolgu toprağı içerisinde kırık halde az sayıda çanak çömlek parçası ele geçmiştir.

II No.lu açma

II no.lu açma, I no.lu açmanın kuzeyinde olup ölçüleri 15 m x 15 m'dir. Kazı çalışması ana kaya üzerindeki toprak ve hafriyat malzemelerinin temizlenmesi şeklinde başlamıştır. Açmada ortaya çıkan M.4 oda mezarı ile M.6 kaya mezarında kazı çalışmaları yapılmıştır.

M.4 Oda mezarı

Mezar odası açmanın güney sınırına yakındır. Tabanı eliptik planlı olan mezar odasının ölçüleri, doğu-batı yönünde 3.20 m ve kuzey-güney 3.50 m'dir. Buldozer ile yapılan hafriyat esnasında tamamen tahrip olan mezar odasından ancak batıda 30 cm, doğuda ise 1.50 m yüksekliğe ulaşabilen seviyede kenarlarla çevrili taban kısmı korunagelmıştır. Mezar odasında kırık halde çömllekler, çömllekçikler ve benzeri pişmiş toprak kap parçaları ele geçmiştir. Yoğun tahribattan dolayı mezar odasının üst kısımları hakkında bilgi edinilmesi mümkün olmamıştır.

M.6 Kaya mezarı

II no.lu açmanın doğu sınırına yakın orta kısmında bulunmaktadır. Kısmen doğal kaya oyuğundan yararlanılarak oluşturulmuş dikdörtgen planlı bir kaya mezarıdır. Ölçüleri; 2 m x 1.75 m olan bu mezarın daha önceki yıllarda kazılarak boşaltıldıktan sonra tabandan 80 cm kadar iri moloz taşlarla doldurulmuş olduğu görölmüştür. Bu mezarda gömü ya da ölü hediyesi ele geçmemiştir.

Yukarı Göklü Nekropolü Kurtarma Kazısı çalışmaları kapsamında, toprak alınan saha içerisinde kalan ve açmaların kuzeyinde gözlem araştırması yapılmıştır. Bu araştırma sonucu oda mezarı ya da mezar olması muhtemel üç nokta tespit edilmiş ve buralarda kazıya devam edilmiştir.

4.2. Erken Tunç Çağı'nda Güneydoğu Anadolu Bölgesi

Anadolu'da Erken Tunç Çağı M.Ö. yaklaşık 3100–2000 yılları arasına tarihlenmektedir. Erken Tunç Çağı kendi içinde evrelere de ayrılır. Bunlar; ETÇ I, ETÇ II, ETÇ III ve ETÇ IV'dir. ETÇ'de bölgeler arası bir takas düzeni mevcuttur. Uruk koloni ağının çöküşünden sonra bile bu takas düzeni büyük ölçüde devam etmiştir. Ayrıca ETÇ I ve II'de sosyo-politik bir sistem de gelişmiştir⁸.

Çalışma konumuz olan Yukarı Göklü Nekropolü'nün içinde bulunduğu Güneydoğu Anadolu Bölgesi, Amanos Dağları ve Doğu Toros Dağ silsilesi arasında konumlanır. Bölge Karacadağ kütlesi tarafından iki ana bölüme ayrılır. Nitekim bölgenin batısında Amik-İslahiye-Maraş depresyonu, Gaziantep Platosu ve Orta Fırat bulunur. Güneydoğu Anadolu'nun kuzeyi ise Yukarı Fırat Bölgesi ile bağlantılıdır. Bölgenin doğusu kuzey ve güney olmak üzere ikiye ayrılır. Kuzeyinde Yukarı Dicle Havzası ve güneyinde Yukarı Habur Bölgesi vardır⁹.

“Bölge ile ilgili bilgilerin büyük kısmı, Atatürk, Birecik ve Karkamış Barajları nedeniyle sular altında kalmış olan nehir kıyılarında yürütülmüş yüzey araştırmalarından gelir. Ayrıca son dönemlerde yayınlanan Harran Ovası yüzey araştırmaları da önemli katkılar sağlar. Bunla birlikte mimari öğelerin açığa çıkarıldığı kazıların sınırlı sayısı ve birçok önemli buluntu veren yerleşim yerinin sular altında kalması olumsuz bir durum da oluşturmuştur. Bununla birlikte bölgenin ETÇ'si hakkında veriler mevcuttur”¹⁰.

ETÇ'de Güneydoğu Anadolu Bölgesi yerleşim sisteminde farklılıklar görülür. Bu farklılıklardan ilki yerleşimlerin boyutlarının küçülmüş olmasıdır. Kurban Höyük bunun en güzel örneklerinden biridir. Nitekim Kurban Höyük'te Kalkolitik dönem yerleşimlerinde ETÇ'de küçülme görülmüştür. Yine duvarlarla çevrelenmiş kapalı yerleşim yerleri ETÇ'de yerini küçük evlerden oluşan yapılara bırakmıştır. Bunun en güzel örneğini Hassek Höyük'te görmek mümkündür¹¹. Bölgede yapılan yüzey araştırmaları neticesinde

⁸ A. Sagona, P. Zimansky, *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 2015, s. 160.

⁹ A. T. Ökse, “The Early Bronze Age in Southeastern Anatolia”, *Ancient Anatolia 10.000 – 323 BCE*, (Eds. S. R. Steadman, G. McMahon), Oxford, 2011, p. 261.

¹⁰ Sagona, Zimansky, *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550*, s. 160.

¹¹ T. Wilkinson, *Town and Country in Southeastern Anatolia. Vol. I: Settlement and Land Use at Kurban Höyük and Other Sites in the Lower Karababa Basin*, Chicago, 1990.

var olan yerleşimlerin küçüldüğü ve yerleşim sayısının arttığı da tespit edilmiştir. Bu durum kasabalılıktan köylülüğe doğru bir geçiş olarak tanımlanmıştır¹². Bölgede Toros Dağları'nın kuzeyinde, Fırat Nehri tarafından birbirinden ayrılan iki ana yerleşim vardır. Bunlardan doğuya doğru uzanan dağlık bölgelerde M.Ö. I. Binyıla kadar herhangi bir merkezi güç görülmezken, ETÇ'deki yerleşimler tümüyle kırsal özellikler sergiler¹³. Yerleşim dağılımı ve yüzölçümü dikkate alınarak ETÇ'de üç tür sosyo-politik dönüşümün görüldüğü ifade edilmiştir. Bu bağlamda Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde iyi düzenlenmiş bir idari sistemle yakın çevresindeki bölgeleri kontrol altında tutan büyük kentlerin olduğu bir kentleşme süreci görülür¹⁴.

Çanak çömlek geleneği açısından bakıldığında iki geniş kültür bölgesini görmek mümkündür. “Amik Ovası'ndan Fırat Nehri'ne kadar uzanan batıdaki bölge, Geç Saklı Astar, Basit Yalın Mallar ve Kırmızı-Siyah Açıklı Malları içeren bir çanak çömlek geleneğine sahiptir. Doğudaki bölge ise, Ninive 5 buluntu topluluğunun yaygın olduğu Dicle Havzası'nı kapsamaktadır. ETÇ'nin başında, saman katkılı mallar ortadan kalkmış ve yerini mireal katkılı Yalın Mallara bırakmıştır”¹⁵.

“ETÇ'nin ortalarında çanak çömleklerdeki çeşitlilik önemli ölçüde artmıştır. Yeni kap biçimleri arasında, Basit Yalın Mallar grubunu zenginleştiren yüzeyi dalgalı bezemeli çanaklar ve mutfak kapları içinde yer alan ağız kenarlarında taşımayı kolaylaştıran üçgen biçimli tutamakları olan kaplar sayılabilir. Yeni mal gruplarının arasında ise, artık farklı düzende bezenen yatay saklı astarlı mallar, koyu kırmızı boya ile yapılmış geometrik bezemeli Karababa boyalı malları, tarak bezemeli mallar ile birçok farklı kabın yanı sıra metalik mallar da bulunur”¹⁶.

¹² Sagona, Zimansky, *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550*, s. 160.

¹³ Ö. Çevik, “The Change of Settlement Patterns in the Lake Van Basin: Ecological Constraints Caused by Highland Landscape”, *Altorientalische Forschungen*, 32 (1), 2005, pp. 74-96.

¹⁴ Sagona, Zimansky, *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550*, s. 159.

¹⁵ Sagona, Zimansky, *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550*, s. 161.

¹⁶ Sagona, Zimansky, *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550*, s. 162-163.

4.3. Mezar Buluntuları Ve Tipolojik Değerlendirme

4.3.1. Takılar

Yukarı Göklü Nekropolü M.1, M.2 ve M.3 oda mezarlarında gerçekleştirilen kurtarma kazısında çeşitli türde takılar ele geçmiştir. Bunlar arasında süs iğneleri, saç kıskaçları ve bir boyunluk yer almaktadır. Aşağıda söz konusu takılar ait oldukları başlık altında tiplerine ayrılarak değerlendirilmiştir.

4.3.1.1. Süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü kurtarma kazılarında 53 adet süs iğnesi ele geçmiştir. Bu eserler nekropolün M.1, M.2 ve M.3 oda mezarlarında bulunmuştur. Süs iğneleri gövde yapılarına göre iki gruba ayrılmıştır. İlk grubu gövdesi üzerinde delik bulunan bağlamalı süs iğneleri; ikinci grubu ise yalın bir gövdesi olan düz gövdeli iğneler oluşturur¹⁷. Aşağıda öncelikle bağlamalı süs iğneleri, sonrasında ise düz gövdeliler değerlendirilmiştir. Her iki iğne tipi baş yapısına göre alt tiplere de ayrılmıştır.

4.3.1.1.1. Bağlamalı süs iğneleri

Bağlamalı süs iğneleri, başının hemen altında bir deliği olan ve farklı biçimlerde başlara sahip takılardır¹⁸. Yukarı Göklü Nekropolü'nde toplam 38 adet bağlamalı süs iğnesi bulunmuştur. Bunların tamamı bakır üretimidir. Bağlamalı süs iğneleri baş yapısına göre yarım küre, mercimek, makara, çapa, dört yaprak, dilimli, tek boğumlu, iç içe halka, çift spiral ve küre başlıklar olmak üzere 10 ana tipe ayrılır (Grafik 1).

4.3.1.1.1.1. Yarım küre başlı bağlamalı süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü kazılarında 17 adet yarım küre başlı bağlamalı süs iğnesi tespit edilmiştir (Lev. I /Şek. 1). Bunlardan YN.95.132, YN.95.134, YN.95.126, YN.95.136, YN.95. 131, YN.95.153 envanter numaralıları M.1 oda mezarından;

¹⁷ Çalışmamızda incelemiş olduğumuz süs iğnelerinin tipolojisinin oluşturulmasında “Madeni Eser Tipolojisi” adlı kitap çalışmasından yararlanılmıştır. Bkz. H. Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, Bilgin Kültür Sanat Yayınları, Ankara, 2018. Ayrıca çalışmada tarafımızca yeni tipolojik terimler de kullanılmıştır.

¹⁸ Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 137.

YN.95.123, YN.95.130, YN.95.127, YN.95.137, YN.95.135, YN.95.124 envanter numaralı eserler M.2 oda mezarından ve YN.95.125, YN.95.133, YN.95.106, YN.95.107, YN.95.122 envanter numaralı örnekler ise M.3 oda mezarından ele geçmiştir (Kat. No. 1-17). Süs iğneleri bakır üretimidir. Bunların uzunlukları 2,5 cm ile 11,9 cm, baş çapları 0,3 cm ile 1 cm, delik çapları 0,4 cm ile 0,6 cm ve ağırlıkları 1 gr ile 9 gr arasında değişmektedir. İğnelerin baş kısmı yarım küre formulu olup gövdesi uçtan deliğe doğru kalınlaşan silindirik biçimlidir. Gövdenin bitim kısmı ise sivri sonlandırılmıştır. İğne deliği yuvarlak formulu olup dışa doğru hafif taşmıştır. Eserlerin büyük çoğunluğunda gövde sade işlenmiştir. Ancak YN.95.135, YN.95.132, YN.95.137 envanter numaralı süs iğnelerinin baş kısmının hemen altında bulunan tekli torus ve YN.95.153 envanter numaralı örnek ise gövdesinin sarmal oluşuyla diğerlerinden farklılık gösterir.

4.3.1.1.1.2. Mercimek başlı bağlamalı süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü M.3 oda mezarında yapılan kazı çalışmalarında YN.95.109 ve YN.95.111 envanter numaralı iki adet mercimek başlı bağlamalı iğne rapor edilmiştir (Kat. No. 18-19; Lev. I/Şek. 2). Bakır üretimi olan süs iğnelerinin uzunlukları 5,7 cm – 6,5 cm, baş çapları 0,6 cm -0,7 cm, delik çapları 0,5 cm ve ağırlıkları 1 gr ile 2 gr arasındadır. İğneler silindirik gövdeli olup gövdenin bitim kısmı YN.95.109 envanter numaralı iğnede sivri, YN.95.111 envanter numaralı örnekte ise küt sonlandırılmıştır. Gövde üzerinde yer alan yuvarlak formulu iğne deliğinin bulunduğu kısımda gövde dışa doğru şişkindir. Ayrıca YN.95.111 envanter numaralı iğne delik kısmından tahribat görmüştür.

4.3.1.1.1.3. Makara başlı bağlamalı süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında bu süs iğnesi tipinden bir adet ele geçmiştir (Kat. No. 20; Lev. II/Şek. 3). YN.95.143 envanter numaralı süs iğnesi bakır üretimidir. Eserin uzunluğu 5,1 cm, baş çapı 1,1 cm, delik çapı 0,4 cm ve ağırlığı 1 gr'dır. Silindirik gövdeli süs iğnesinin baş kısmı makara formudur. Makara formunun hemen altında iki adet torus bulunur. Gövdenin bitim kısmı sivri sonlandırılmış ve gövde üzerinde yer alan yuvarlak formulu delik dışa doğru şişkindir.

4.3.1.1.1.4. Çift spiral başlı bağlamalı süs iğneleri

Çift spiral başlı bağlamalı süs iğneleri Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında bulunmuştur. YN.95.87, YN.95.88, YN.95.89, YN.95.90, YN.95.91, YN.95.92 ve YN.95.93 envanter numaralı süs iğneleri bakır üretimidir (Kat. No. 21-27; Lev. II/Şek. 4). Bunların uzunlukları 6,5 cm – 9,2 cm, baş çapları 2 cm – 2,8 cm, delik çapları 0,4 cm – 0,7 cm ve ağırlıkları 3 gr ile 6 gr arasında değişir. Silindirik gövdeli iğnelerin bitim kısmı sivridir. Gövde üzerinde bulunan delik yuvarlak biçimli olup dışa doğru şişkindir. Süs iğnelerinin baş kısmında yer alan, iki kol şeklinde meydana getirilen çıkıntılar, içe doğru bükülerek spiral formu verilmiştir.

4.3.1.1.1.5. Çapa başlı bağlamalı süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında bu iğne tipinden bir adet tespit edilmiştir. YN.95.145 envanter numaralı süs iğnesi bakır üretimidir (Kat. No. 28; Lev. III/Şek. 5.1). Süs iğnesinin uzunluğu 7,2 cm, baş çapı 1 cm, delik çapı 0,4 cm, ve ağırlığı 1 gr'dır. Silindirik gövdeli ve bitim kısmı sivri sonlandırılmış iğnenin baş kısmı çapa biçimlidir. İğnenin gövdesi üzerine dışa doğru şişkin yapılmış yuvarlak formu bir delik bulunur.

4.3.1.1.1.6. Dört yaprak başlı bağlamalı süs iğneleri

Bu tip süs iğnelerinden bir örnek M.2 oda mezarında tespit edilmiştir. YN.95.103 envanter numaralı süs iğnesi bakır üretimidir (Kat. No. 29; Lev. III/Şek. 5.2). İğnenin uzunluğu 8,3 cm, baş çapı 2,3 cm, delik çapı 0,7 cm ve ağırlığı 5 gr'dır. Eser, silindirik gövdeli, sivri uçlu ve oval deliklidir. Delik kısmı dışa doğru şişkindir. İğnenin boyun kısmı kalın olup baş kısmı dört yaprak biçimli bir forma sahiptir.

4.3.1.1.1.7. Dilimli başlı bağlamalı süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında bu iğne tipinden bir adet tespit edilmiştir. YN.95.144 envanter numaralı iğne bakır üretimidir (Kat. No. 30; Lev. III/Şek. 5.3). Süs iğnesinin uzunluğu 8,2 cm, baş çapı 0,6 cm, delik çapları 0,6 cm, ağırlığı ise 2 gr'dır. Silindirik gövdeli iğnenin bitim kısmı sivridir. Ayrıca silindirik gövde üzerinde bulunan delik yuvarlak formu olup dışa doğru şişkindir. Eserin baş kısmı ise dilimli bir form gösterir.

4.3.1.1.1.8. İ içe halka başlı bağlamalı ss iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında bu iğne tipinden bir adet bulunmuştur. YN.95.104 envanter numaralı iğne bakırdan üretilmiştir (Kat. No. 31; Lev. III/şek. 5.4). Ss iğnesinin uzunluğu 7,7 cm, baş çapı 1,1 cm, delik çapı 0,6 cm, ağırlığı ise 4 gr'dır. Silindirik gövdeli iğnenin baş kısmı i içe halka biçimlidir. Gövdenin bitim kısmı sivri sonlandırılmıştır. Gövde zerine açılmış olan yuvarlak biçimli delik dışa taşkındır.

4.3.1.1.1.9. Tek boğumlu başlı bağlamalı ss iğneleri

YN.95.146, YN.95.147 ve YN.95.148 envanter numaralı baş kısmı tek boğumlu bağlamalı ss iğneleri M.3 oda mezarında ele geçmiştir (Kat. No. 32-34; Lev. III/şek. 6). Bakır retimi olan iğnelerin uzunlukları 5,6 cm – 13,5 cm, baş çapları 0,4 cm – 0,6 cm, delik çapları 0,5 cm, ağırlıkları ise 1 gr – 6 gr arasında değişir. Silindirik gövdeli iğnelerin baş kısmı tek boğumludur. Tek boğumun hemen üstünde bir çıkıntı yer alır. İğnelerin gövdelerinin bitim kısmı sivri sonlandırılmıştır. Ancak YN.95.146 envanter numaralı ss iğnesinde gövdenin bitim kısmı kırık ve eksik olduğundan bunun nasıl sonlandırıldığı anlaşılamamaktadır. Diğer bağlamalı iğnelerde olduğu gibi bu iğne tipinde de gövde üzerinde bulunan yuvarlak formu delik dışa doğru şişkin yapılmıştır.

4.3.1.1.1.10. Küre başlı bağlamalı ss iğneleri

Küre başlı bağlamalı ss iğnelerinden M.1 oda mezarında dört adet rapor edilmiştir. Bunlar YN.95.138, YN.95.139, YN.95.140 ve YN.95.142 envanter numaralı ss iğneleridir (Kat. No. 35-38; Lev. IV/şek. 7). Eserlerin tamamı bakır yapımıdır. İğnelerin uzunlukları 8 cm – 13,5 cm, baş çapları 0,5 cm – 0,8 cm, delik çapları 0,5 cm – 0,7 cm, ağırlıkları 2 gr – 13 gr arasındadır. Silindirik gövdeli ss iğnelerinin baş kısmı küre formu olup boyun kısmı eğri yapılmıştır. Silindirik gövde üzerinde yer alan delik ise dışa taşkın olup yuvarlak biçimlidir. Ayrıca silindirik gövdenin bitim kısmı sivri sonlandırılmıştır. Bunlardan YN.95.139 envanter numaralı iğnenin delik kısmı tahribat görmüştür.

4.3.1.1.2. Düz gövdeli süs iğneleri

Düz gövdeli süs iğnelerinin en önemli özelliği gövde üzerinde bir deliğin olmamasıdır. Bu iğne tipinin de baş kısmı farklılıklar gösterir. Yukarı Göklü Nekropolü'nde 15 adet düz gövdeli süs iğnesi tespit edilmiştir. Bağlamalı süs iğnelerinde olduğu gibi bunların da tamamı bakır üretimidir. Süs iğneleri, baş formuna göre rulo, yarım küre ve mercimek olmak üzere 3 ana tipe ayrılarak değerlendirilmiştir (Grafik 2).

4.3.1.1.2.1. Rulo başlı düz gövdeli süs iğneleri

Bu tip süs iğnelerinden Yukarı Göklü Nekropolü'nden 7 adet ele geçmiştir. Bunlardan YN.95.98, YN.95.95 envanter numaralılar M.2 oda mezarından, YN.95.101, YN.95.99 ile YN.95.97 envanter numaralılar M.1 oda mezarından ve YN.95.96, YN.95.94 envanter numaralı iğneler ise M.3 oda mezarında tespit edilmiştir (Kat. No. 39-45; Lev. IV/Şek. 8). Süs iğneleri bakır üretimi olup uzunlukları 5 cm – 10,6 cm, ağırlıkları 1 gr – 6 gr arasında değişmektedir. Eserler silindirik gövdelidir. Bitim kısımları çoğunlukla sivri sonlandırılmıştır. Bunların baş kısımları ise rulo formludur. Süs iğnelerinin tamamı sağlam olmakla birlikte YN.95.94 envanter numaralı olanın gövdesinin orta kısmı tahribat görmüştür.

4.3.1.1.2.2. Yarım küre başlı düz gövdeli süs iğneleri

Yukarı Göklü Nekropolü M.3 oda mezarında bu iğne tipinden bir adet ele geçmiştir. YN.95.129 envanter numaralı iğne bakırdan üretilmiştir (Kat. No. 46; Lev. V/Şek. 9.1). Süs iğnesinin uzunluğu 6 cm, baş çapı 0,5 cm, ağırlığı ise 2 gr'dır. Silindirik gövdeli iğnenin baş kısmı yarım küre formludur. Gövdenin bitim kısmı sivri sonlandırılmıştır.

4.3.1.1.2.3. Mercimek başlı düz gövdeli süs iğneleri

Bu iğne tipinden, Yukarı Göklü Nekropolü'nde 7 adet ele geçmiştir. Süs iğnelerinden YN.95.113, YN.95.115, YN.95.114 ve YN.95.116 envanter numaralılar M.3 oda mezarından; YN.95.119 ile YN.95.118 envanter numaralılar M.2 oda mezarında ve

YN.95.117 envanter numaralı örnek ise M.1 oda mezarında tespit edilmiştir (Kat. No. 47-53; Lev. V/Şek. 9.2-8). Eserler bakır üretimidir. İğnelerin uzunlukları 4,2 cm – 6 cm, baş çapları 0,4 cm – 1 cm ve ağırlıkları 1 gr - 2 gr arasında değişir. Silindirik gövdeli iğnelerin bitim kısmı sivridir. Süs iğnelerinin baş kısmı mercimek formundadır. İğnelerden YN.95.114, YN.95.119, YN.95.117 ve YN.95.118 envanter numaralılarda diğer örneklerden farklı olarak baş kısmına yakın yerde eğilme mevcuttur.

4.3.1.2. Saç kıskaçları

Yukarı Göklü Nekropolü'nde gerçekleştirilen kurtarma kazılarında M.2 oda mezarında toplam 7 adet saç kısıkaçı ele geçmiştir (Grafik 3). Saç kıskaçları biçimlerine göre spiral ve halka olmak üzere iki tipe ayrılmıştır. Aşağıda öncelikle spiral formlu saç kıskaçları ve ardından halka formlu saç kıskaçları değerlendirilmiştir.

4.3.1.2.1. Spiral formlu saç kıskaçları

Yukarı Göklü Nekropolü'nde 6 adet spiral formlu saç kısıkaçı tespit edilmiştir. YN.95.157, YN.95.158, YN.95.159, YN.95.160, YN.95.161 ve YN.95.162 envanter numaralı saç kıskaçları M.2 oda mezarında bulunmuştur (Kat. No. 54-59; Lev. V/Şek. 10.1-6). Eserlerin tamamı gümüşten yapılmıştır. Bunların çapları 1,1 cm – 1,5 cm, kalınlıkları 0,7 cm – 1,1 cm ve ağırlıkları 0,79 cm – 4,8 gr arasında değişir. Silindirik gövdeli iğneler deliksizdir. Oval kesitli saç kıskaçları spiral biçimli olup baş kısımları ince formلودur. Saç kıskaçlarının büyük çoğunluğu sağlam durumdadır. Ancak YN.95.159 envanter numaralı eser kırık olup tahribat görmüştür.

4.3.1.2.2. Halka formlu saç kıskaçları

Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında bu saç kısıkaçı tipinden bir adet bulunmuştur. YN.95.163 envanter numaralı saç kısıkaçı gümüşten üretilmiştir (Kat. No. 60; Lev. V/Şek. 10.7). Eserin çapı 1,3 cm, kalınlığı 0,7 cm ve ağırlığı 0,67 cm'dir. Yuvarlak kesitli saç kısıkaçı halka formلودur. Eserin uçları birbiri üzerine bindirilmiştir.

4.3.1.3. Boyun Halkaları

Yukarı Göklü Nekropolü'nde M.2 oda mezarında 1 adet boyun halkası tespit edilmiştir (Grafik 4). Boyun halkası gövde yapısına göre burgulu gövdeli olarak tanımlanmıştır.

4.3.1.3.1. Gövdesi burgulu boyun halkaları

Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında 1 adet boyun halkası bulunmuştur. YN.95.155 envanter numaralı iğne bakır üretimidir (Kat. No. 61; Lev. VI/Şek. 11.1). Eser 42 cm uzunluğunda, 0,5 cm kalınlığında, 14,5 cm çapında ve 46 gr ağırlığındadır. Yuvarlak kesitli boyun halkasının uçları dışa doğru bükülerek yuvarlaklaştırılmıştır. Gövdesi sarmal formudur.

4.3.2. Silahlar

Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında gerçekleştirilen kazıda sınırlı sayıda silah rapor edilmiştir. Silah grubu içinde kargı uçları bulunmuştur. Aşağıda söz konusu silahlar ait oldukları başlık altında tiplerine ayrılarak değerlendirilmiştir.

4.3.2.1. Kargı uçları

Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında 2 adet kargı ucu tespit edilmiştir (Grafik 6). Kargı uçları gövde yapısına göre kare kesitli olarak tanımlanmıştır.

4.3.2.1.1. Kare kesitli kargı uçları

Yukarı Göklü Nekropolü'nde 2 adet kare kesitli kargı ucu tespit edilmiştir. YN.95.85 ve YN.95.86 envanter numaralı kargı uçları M.2 oda mezarında bulunmuştur (Kat. No. 62-63; Lev. VI/Şek. 11.2-3). Eserlerin tamamı bakırdandır. Bunların uzunlukları 18,8 cm – 21,9 cm, kalınlıkları 0,7 cm – 0,9 cm ve ağırlıkları 36,12 – 63,77 gr arasındadır. Kare kesitli kargı uçlarının bitim kısmı sivri sonlandırılmıştır. Her iki eserde de sap kısmı kıvrıktır.

4.3.3. Çanak çömlekler

Yukarı Göklü Nekropolü'nde M.1, M.2, M.3 ve M.4 oda mezarlarında 83 adet çanak çömlek ele geçmiştir. Çalışmada öncelikle kapların hamur renklerinden yola çıkılarak mal grupları oluşturulmuştur. Bunun akabinde çanak çömlekler tiplerine göre çanaklar, çömlekler, çömlekçikler, kâseler, bardaklar, birleşik kaplar ve meyvelikler

olmak üzere 7 grupta sınıflandırılmıştır. Aşağıda öncelikle çanak çömleklerin mal grupları ve sonrasında bunların tipolojisi ele alınmıştır.

4.3.3.1. Mal grupları

Bu tez çalışmasında Yukarı Göklü Nekropolü'nde 1995 yılında yapılmış olan kurtarma kazısı çalışmalarında M.1, M.2, M.3 ve M.4 oda mezarlarından gelen 83 adet çanak çömlek ele alınmıştır. Çanak çömleklerin hamur renkleri baz alınarak mal grupları oluşturulmuştur. Buna göre Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunmuş olan çanak çömleklerde kahve mal, pembe mal, kiremit mal ve gri mal olmak üzere 4 mal grubu tespit edilmiştir. Söz konusu mal grupları aşağıda değerlendirilmiştir.

4.3.3.1.1. Kahve mal

Çanak çömlek parçaları kahve hamurlu olup çoğunlukla hamurunun renginde astarlıdırlar. Ayrıca sınırlı sayıdaki bazı kapların dışı hamurunun renginde olup iç yüzeyi kiremit veya pembe astarlıdır. Kaplar çoğunlukla ince kum, taşçık, kireç, az mika ve az bitki katkılıdır. Çoğunluğu açıkı olan çanak çömlekler içerisinde sınırlı sayıda açıkısız örnekler de vardır. Tamamı iyi pişmiş olan çanak çömlekler çark yapımıdır. Çoğunluğu bezemesiz olmakla birlikte birkaç örneğin gövde yüzeyi ve ağız kenarlarının hemen altında yivler bulunur. Yine çömlekçikler ve meyveliklerin birkaçında gövde yüzeyinde kiremit renginde boya bezeme mevcuttur. Kahve mal grubu 8 bardak, 5 çanak, 1 kâse, 11 çömlek, 15 çömlekçik ve 23 meyvelik olmak üzere 63 çanak çömlektir (Lev. VII-XI/Şek. 12-17; Grafik 7).

4.3.3.1.2. Pembe mal

Bu mal grubu içinde değerlendirilen çanak çömlekler pembe renginde hamurludur. Büyük çoğunluğu hamurunun renginde astarlı olmakla birlikte krem astarlı örnekler de bulunmaktadır. Çanak çömleklerde katkı maddesi olarak ince kum, mika, bitki, taşçık ve az kireç kullanılmıştır. Kaplar çoğunlukla açıkısızdır, ancak birkaç örnekte açkı izlerine de rastlanmıştır. Bunlarda çoğunlukla iyi ve orta pişirilme mevcuttur. Kapların tamamı çark yapımıdır. Çanak çömleklerin çoğunluğu bezemesiz olmakla birlikte az sayıda kabın gövde yüzeyi yivlerle bezenmiştir. Pembe mal grubu 3 bardak, 3

çanak, 3 çömlek, 5 çömlekçik, 2 kâse ve 2 meyvelik olmak üzere toplam 18 çanak çömlektten oluşur. (Lev. XII-XIV/Şek. 18-23; Grafik 8).

4.3.3.1.3. Kiremit mal

Bu mal grubuna ait çanak çömlekler kiremit hamurludur. Kaplar hamurunun rengine astarlı olup çark yapımıdır. Açkısız olan kaplarda katkı maddesi olarak mika, kireç ve ince kum kullanılmıştır. Çanak çömleklerde iyi pişme görölmektedir. Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarından ele geçen çanak çömlekler arasında bu mal grubuna ait 1 bardak bulunmaktadır (Lev. XV/Şek. 24; Grafik 9).

4.3.1.4. Gri mal

Gri hamurlu çanak çömlekler hamurunun rengine astarlıdır. Kaplar ince kum, kireç ve az mika katkılıdır. Açkısız olan kaplar çark üretimidir. Bunlar kötü fırınlanmışlardır. İncelemiş olduğumuz çanak çömlekler arasında bu mal grubuna ait 1 bardak vardır (Lev. XV/Şek. 25; Grafik 10).

4.3.3.2. Tipoloji

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında ele geçmiş ve üzerinde çalışma yaptığımız çanak çömlekleri tipolojik açıdan çeşitlilik göstermektedir. Değerlendirmiş olduğumuz kaplar arasında çanaklar, kâseler, bardaklar, çömlekçikler, çömlekler, meyvelikler ve birleşik kaplar gelmektedir. Söz konusu çanak çömleklerin tipolojileri ise ağız, boyun, ağız kenarı ve gövde yapılarına göre yapılmıştır.

4.3.3.2.1. Çanaklar

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında ele geçmiş olan toplam 8 adet çanak açık ağızlılar ve dik ağızlılar olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Açık ağızlı çanaklar sayısal olarak dik ağızlı çanaklardan daha fazladır. Her iki tip çanak grubu ağız yapıları (açık ve dik), omuz (keskin) ve gövde (eğik) yapılarına göre alt gruplara ayrılmış ve gruplar da kendi arasında ağız kenarlarına (basit ve dışa çekik) göre sınıflandırılmıştır (Grafik 11).

4.3.2.2.1.1. Açık ağızlı çanaklar

4.3.2.2.1.1.1. Açık ağızlı ve eğik gövdeli çanaklar

a. Basit ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü M.3 oda mezarında bu tipe ait bir çanak ele geçmiştir. YN.95.70 envanter numaralı çanak basit ağız kenarlı, eğik gövdeli ve halka diplidir (Kat. No. 64; Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.1).

4.3.2.2.1.1.2. Açık ağızlı ve keskin omuzlu çanaklar

a. Basit ağızlılar

Bu çanak tipinden 4 adet bulunmuştur. YN.95.61 envanter numaralı çanak M.3 oda mezarı; YN.95.62 ile YN.95.63 envanter numaralıları M.1 oda mezarı ve YN.95.64 envanter numaralı çanaklar ise M.2 oda mezarında tespit edilmiştir. Çanaklar basit ağız kenarlı, eğik gövdeli ve keskin omuzlu olup halka tipi bir dibe sahiptirler. Gövde yüzeyleri sade olmakla birlikte iki örnekte (YN.95.61 ve YN.95.64) gövde yüzeyinde yivler yer almaktadır (Kat. No. 65-68; Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.2-5).

a. Dışa çekik ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarından bu tip çanaktan bir adet tespit edilmiştir. YN.95.68 envanter numaralı çanak dışa çekik ağız kenarlı, keskin omuzlu ve halka diplidir (Kat. No. 69; Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.6).

4.3.2.2.1.2. Dik ağızlı çanaklar

4.3.2.2.1.2.1. Dik ağızlı ve eğik gövdeli çanaklar

a. Basit ağızlılar

M.2 oda mezarından ele geçen YN.95.67 envanter numaralı çanak basit ağız kenarlı, eğik gövdeli ve düz diplidir. Gövde yüzeyi yivlerle bezenmiştir (Kat. No. 70; Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.7).

4.3.2.2.1.2.2. Dik ağızlı ve keskin omuzlu çanaklar

a. Basit ağızlılar

Basit ağız kenarlı çanak M.3 oda mezarında tespit edilmiştir. YN.95.65 envanter numaralı çanak keskin omuzlu ve düz diplidir. Gövde yüzeyinde 3 adet çentik yer almaktadır (Kat. No. 71; Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.8).

4.3.3.2.2. Kâseler

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında 3 adet kâse ele geçmiştir. Kâseler de çanaklarda olduğu gibi açık ağızlıklar ve dik ağızlıklar olmak üzere 2 tipe ayrılmıştır. Kâseler ağız yapıları (açık ve dik) ve gövde yapılarına (keskin, yayvan ve eğik) göre alt gruplara ayrılmış ve bu gruplar da kendi arasında ağız kenarlarına (basit ve dışa çekik) göre değerlendirilmiştir (Grafik 11)

4.3.3.2.2.1. Açık ağızlı kâseler

4.3.3.2.2.1.1. Açık ağızlı ve keskin gövdeli kâseler

a. Dışa çekik ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarından bu gruba ait 1 kâse bulunmuştur. YN.95.66 envanter numaralı kase dışa çekik ağız kenarlı, keskin gövdeli ve yuvarlak diplidir. Dışa çekik olan ağız kenarı basit yapılmıştır (Kat. No. 72; Lev. XVIII/Şek. 27a-b.1).

4.3.3.2.2.1.2. Açık ağızlı ve yayvan gövdeli kâseler

a. Dışa çekik ağızlılar

Bu tipe ait YN.95.69 envanter numaralı bir kase Yukarı Göklü Nekropolü M.3 oda mezarından ele geçmiştir. Kap dışa çekik ağız kenarlı, yayvan gövdeli ve yuvarlak diplidir. Dışa çekik olan ağız kenarı hafif kalındır (Kat. No. 73; Lev. XVIII/Şek. 27a-b.2).

4.3.3.2.2.2. Dik ağızlı kâseler

4.3.3.2.2.2. Dik ağızlı ve eğik gövdeli kâseler

a. Basit ağızlılar

M.1 oda mezarından ele geçen YN.95.71 envanter numaralı kase basit ağız kenarlı, eğik gövdeli ve düz diplidir. Kâsenin gövde yüzeyinde yivler bulunmaktadır (Kat. No. 74; Lev. XVIII/Şek. 27a-b.3).

4.3.3.2.3. Bardaklar

Yukarı Göklü Nekropolü kurtarma kazısından 13 adet bardak rapor edilmiştir. Bardaklar açık ağızlılar ve kapalı ağızlılar olmak üzere 2 tipe gruplandırılmıştır. Bunlar ağız yapıları (basit ve dışa çekik), gövde yapılarına (eğik) göre alt gruplara ayrılmıştır (Grafik 11)

4.3.3.2.3.1. Açık ağızlı bardaklar

4.3.3.2.3.1.1. Açık ağızlı ve eğik gövdeli bardaklar

a. Basit ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarından bu bardak tipinden 8 adet bulunmuştur. Bunlardan YN.95.75, YN.95.79, YN.95.82, ve YN.95.84 envanter numaralıları M.2 oda mezarından; YN.95.76, YN.95.77, YN.95.72, YN.95.78 envanter numaralıları ise M.1 oda mezarından ele geçmiştir. Bardaklar basit ağız kenarlı, eğik gövdeli, düz ve yuvarlak diplidir. Büyük çoğunluğunun yüzeyinde hızlı çark izleri belirgin olarak görünür (Kat. No. 75-82; Lev. XIX/Şek. 28a-b.1-8).

a. Dışa çekik ağızlılar

Dışa çekik ağız kenarlı bardaklardan YN.95.74 ile YN.95.83 envanter numaralıları M.2 oda mezarda ve YN.95.73 envanter numaralı ise M.1 oda mezarda tespit edilmiştir. Bardaklar, dışa çekik ağız kenarlı, eğik gövdeli, yuvarlak veya halka diplidirler. Kapların yüzeyinde hızlı çark izleri belirgin olarak görülür (Kat. No. 83-85; Lev. XIX/Şek. 28a-b.9-11).

4.3.3.2.3.2. Kapalı ağızlı bardaklar

4.3.3.2.3.2.1. Kapalı ağızlı ve eğik gövdeli bardaklar

a. Basit ağızlılar

M.3 oda mezarından bu tip bardaklardan 2 adet bulunmuştur. YN.95.80 ve YN.95.81 envanter numaralı bardaklar kapalı ağızlı, basit ağız kenarlı, eğik gövdeli ve düz diplidirler. Bardakların yüzeyinde çark izleri belirgin olarak görülür (Kat. No. 86-87; Lev. XIX/Şek. 28a-b.12-13).

4.3.3.2.4. Çömlekler

Yukarı Göklü Nekropolü kurtarma kazısından 14 adet çömlek ele geçmiştir. Çömlekler boyun yapılarına göre alçak boyunlular ve boyunsuzlar olarak 2 gruba ayrılmıştır. Kaplar ağız yapıları (basit ve dışa çekik), gövde yapılarına (yuvarlak ve küresel) göre alt gruplara ayrılmıştır (Grafik 11).

4.3.3.2.4.1. Alçak boyunlu çömlekler

4.3.3.2.4.1.1. Alçak boyunlu ve yuvarlak gövdeli çömlekler

a. Basit ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü'nde alçak boyunlu ve yuvarlak gövdeli çömleklerden 3 adet tespit edilmiştir. Bunlardan YN.95.22 envanter numaralı çömlek M.2 oda mezarı, YN.95.24 ve YN.95.27 envanter numaralı kap ise M.3 oda mezarında bulunmuştur. Basit ağız kenarlı çömlekler yuvarlak gövdeli ve alçak kaidelidir. Çömleklerin yüzeyinde hızlı çark izleri belirgin olarak görülür (Kat. No. 88-90; Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.1-3).

4.3.3.2.4.1.2. Alçak boyunlu ve küresel gövdeli çömlekler

a. Dışa çekik ağızlılar

Alçak boyunlu ve küresel gövdeli çömleklerden Yukarı Göklü Nekropolü'nde 10 adet bulunmuştur. Bunlardan YN.95.20, YN.95.19, YN.95.25, YN.95.28 envanter numaralıları M.2 oda mezarı; YN.95.23, YN.95.32, YN.95.30 envanter numaralıları M.1 oda mezarı ve YN.95.21, YN.95.26, YN.95.29 envanter numaralıları ise M.3 oda mezarında tespit edilmiştir. Dışa çekik ağız kenarlı çömlekler alçak boyunlu, küresel gövdeli ve alçak kaidelidir. Büyük çoğunluğunun yüzeyinde hızlı çark izleri belirgindir. YN.95.25 envanter numaralı çömleğin dış gövde yüzeyinde kırmızımsı kahve tonunda üç adet boya bant bezeme ve YN.95.26 envanter numaralı çömleğin ise ağız kenarının iç

tarafında siyah tonunda dalgalı boya bant bezeme bulunur (Kat. No. 91-100; Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.4-13).

4.3.3.2.4.2. Boyunsuz çömlekler

4.3.3.2.4.2.1. Boyunsuz ve yuvarlak gövdeli çömlekler

a. Basit ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarından bu çömlek tipinden bir adet rapor edilmiştir. YN.95.53 envanter numaralı çömlek basit ağız kenarlı, boyunsuz, yuvarlak gövdeli ve sivri diplidir. Çömleğin ağız kenarının hemen altında karşılıklı yerleştirilmiş dört adet ilmek kulp yer alır (Kat. No. 101; Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.14).

4.3.3.2.5. Çömlekçikler

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında 21 adet çömlekçik bulunmuştur. Çömlekçikler boyun yapılarına göre alçak boyunlular olarak sınıflandırılmıştır. Ayrıca çömlekçikler ağız yapıları (dışa çekik), gövde yapılarına (yuvarlak ve küresel) göre alt gruplara ayrılmıştır (Grafik 11).

4.3.3.2.5.1. Alçak boyunlu çömlekçikler

4.3.3.2.5.1.1. Alçak boyunlu ve küresel gövdeli çömlekçikler

a. Dışa çekik ağızlılar

Alçak boyunlu ve küresel gövdeli çömlekçiklerden Yukarı Göklü Nekropolü'nden 19 adet ele geçmiştir. Çömlekçiklerden YN.95.31, YN.95.36, YN.95.39, YN.95.43, YN.95.42, YN.95.44, YN.95.47 envanter numaralıları M.1 oda mezarı; YN.95.40, YN.95.51, YN.95.45, YN.95.46, YN.95.48, YN.95.33, YN.95.47 envanter numaralıları M.2 oda mezarı; YN.95.35, YN.95.38, YN.95.41 envanter numaralıları M.3 oda mezar ve YN.95.49, YN.95.52 envanter numaralıları ise M.4 oda mezarında tespit edilmiştir. Söz konusu envanter numaralı kaplar dışa çekik ağız kenarlı, alçak boyunlu, küresel gövdelidirler. Çömlekçikler, alçak kaide, düz ya da yuvarlak diplidirler. Gövde yüzeyleri çoğunlukla sade olmakla birlikte birkaç örnekte gövde yüzeyinde yiv bulunur (Kat. No. 102-120; Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.1-19).

4.3.3.2.5.1.2. Alçak boyunlu ve yuvarlak gövdeli çömlekçikler

a. Dışa çekik ağızlılar

Bu tip çömlekçiklerden Yukarı Göklü Nekropolü'nden 2 adet ele geçmiştir. YN.95.34 envanter numaralı çömlekçik M.1 oda mezarı ve YN.95.50 envanter numaralı kap ise M.4 oda mezarında bulunmuştur. Dışa çekik ağızlı çömlekçikler alçak boyunlu yuvarlak gövdeli ve düz diplidirler. YN.95.34 envanter numaralı çömleğin boyun kısmı ve gövde yüzeyinde kiremit renginde boya bant bezeme bulunur (Kat. No. 121-122; Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.20-21).

4.3.3.2.6. Meyvelikler

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında 24 adet meyvelik bulunmuştur. Meyvelikler alçak ve yüksek kaideliler olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Bu gruplarda kendi içinde ağız (açık ve dik), omuz (keskin) ve gövde (yayvan) yapılarına göre sınıflandırılmıştır. Akabinde bu gruplarda kendi içinde ağız kenarlarına (basit) göre incelenmiştir (Grafik 11).

4.3.3.2.6.1. Alçak kaideli meyvelikler

4.3.3.2.6.1.1. Açık ağızlı ve keskin omuzlu meyvelikler

a. Basit ağızlılar

Bu tip meyveliklerden YN.95.54, YN.95.56 envanter numaralıları M.2 oda mezarından ve YN.95.59 envanter numaralı örnek ise M.1 oda mezarında tespit edilmiştir. Bunlar basit ağız kenarlı, açık ağızlı, keskin omuzlu ve alçak kaidelidir. Gövdeleri sade olmakla birlikte bir örneğin gövdesi üzerinde yivler yer alır (Kat. No. 123-125; Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.1-3).

4.3.3.2.6.1.2. Dik ağızlı ve keskin omuzlu meyvelikler

a. Basit ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında dik ağızlı ve keskin omuzlu meyveliklerden 2 adet ele geçmiştir. YN.95.55 ve YN.95.60 envanter numaralı

meyvelikler basit ağız kenarlı, dik ağızlı, keskin omuzlu ve alçak kaidelidirler (Kat. No. 126-127; Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.4-5).

4.3.3.2.6.1.3. Dik ağızlı ve yayvan gövdeli meyvelikler

a. Basit ağızlılar

Dik ağızlı ve yayvan gövdeli meyveliklerden YN.95.57 envanter numaralı örnek M.2 oda mezarında ve YN.95.58 envanter numaralı kap ise M.3 oda mezarında tespit edilmiştir. Bunlar basit ağız kenarlı, yayvan gövdeli, dik ağızlı ve alçak kaidelidir (Kat. No. 128-129; Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.6-7).

4.3.3.2.6.2. Yüksek kaideli meyvelikler

4.3.3.2.6.2.1. Dik ağızlı ve keskin omuzlu meyvelikler

a. Basit ağızlılar

Meyveliklerden YN.95.14 ile YN.95.16 envanter numaralıları M.1 oda mezarı ve YN.95.7, YN.95.11, YN.95.13 envanter numaralıları ise M.3 oda mezarında tespit edilmiştir. Bunlar basit ağız kenarlı, dik ağızlı, keskin omuzlu ve yüksek kaidelidirler (Kat. No. 130-134; Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.1-5).

b. Dışa çekik ağızlılar

Bu tip meyveliklerden Yukarı Göklü Nekropolü'nden 6 adet ele geçmiştir. Bunlardan YN.95.2, YN.95.3, YN.95.1 envanter numaralıları M.1 oda mezarı; YN.95.4 envanter numaralı meyvelik M.3 oda mezarı ve YN.95.9, YN.95.15 envanter numaralıları ise M.2 oda mezarında tespit edilmiştir. Meyvelikler, dışa çekik ağız kenarlı, dik ağızlı, keskin omuzlu ve yüksek kaidelidirler. Gövde yüzeyleri sade olmakla birlikte bir örnekte gövde yüzeyinde kiremit renginde boya bant bezeme görülür (Kat. No. 135-140; Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.6-11).

c. Kalınlaştırılmış ağızlılar

Yukarı Göklü Nekropolü'nde kalınlaştırılmış ağız kenarlı meyveliklerden 6 adet bulunmuştur. Söz konusu meyveliklerden YN.95.17, YN.95.12 envanter numaralıları M.1 oda mezarından; YN.95.5, YN.95.6 envanter numaralıları M.3 oda mezarında ve YN.95.10 ile YN.95.8 envanter numaralıları ise M.2 oda mezarından ele geçmiştir. Bunlar

kalınlaştırılmış ağız kenarlı, dik ağızlı, keskin omuzlu ve yüksek kaidelidirler. YN.95.17 envanter numaralı meyvelğin gövde yüzeyinde kiremit renginde boya bant bezeme bulunur (Kat. No. 141-146; Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.12-17).

4.3.3.2.7. Birleşik kaplar (Çift kaplar)

Yukarı Göklü Nekropolü M.1 oda mezarında birleşik kaplardan 1 adet ele geçmiştir. YN:95.18 envanter numaralı kap yüksek kaidelidir. Birleşik kap bir çömlekçik ve kâseden oluşmaktadır. Çömlekçik dik ağızlı, dışa çekik ağız kenarlı ve küresel gövdelidir. Kâse ise kapalı ağızlı, kalınlaştırılmış ağız kenarlı ve yayvan gövdelidir (Kat. No. 147; Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.18).

4.4 Malzeme Ve Yapım Teknikleri

4.4.1. Malzeme

Yukarı Göklü Nekropolü oda mezarlarında toplam 147 adet küçük buluntu bulunmuştur. Küçük buluntular arasında takılar, silahlar ve çanak çömlekler gelmektedir. Bunların üretiminde bakır başta olmak üzere gümüş ve pişmiş toprak kullanılmıştır. Aşağıda küçük buluntuların üretiminde kullanılan malzemeler, verildikleri başlıklar altında değerlendirilmiştir.

4.4.1.1. Bakır

Metalik bir element olan bakır çoğunlukla volkanik kayalar içinde bulunur. Ayrıca bu maden kimi zaman şist, kil ve kumtaşı içinde de yer alır¹⁹. Bakır Anadolu insanının ilk tanıdığı ve kullandığı metaldir. Orta Anadolu'nun en önemli Neolitik merkezi olan Çatal Hüyük'te kurşun boncuklar ele geçmiştir. Bu örnekten yola çıkılarak ilk izabe işleminin Çatal Hüyük'te yapılmış olabileceği ileri sürülmüştür²⁰.

“Eski toplumlarda hem araç-gereç yapımında, hem de sanat alanında taşıdığı büyük önemden dolayı, bakırın Ön Asya toplumlarının yazılı kaynaklarında da geçtiği bilinmektedir. Nitekim Assur Dönemi ticari belgelerinde bakırın diğer metaller karşısındaki değeri ve bakırın kalitesi ile ilgili geniş bilgiler bulunmaktadır”²¹.

Anadolu bakır yatakları açısından zengin bir bölgedir. Nitekim Anadolu'da kazılarda bulunan bakır buluntuların çoğunluğunun Ergani/Maden kökenli olduğu ifade edilmiştir²². “Ergani/Maden dışında bakır, Anadolu'da Kuzey Anadolu Dağları boyunca, Doğu Anadolu'da Elazığ-Malatya çevresinde, güneyde de Toroslar ve Kuzeybatı Anadolu'da” bulunur²³.

¹⁹ H. Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*, Bilgin Kültür Sanat Yayınları, Ankara, 2015, s. 125.

²⁰ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*, s. 130.

²¹ E. Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, (İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul, 2005, s.8.

²² Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, s.8.

²³ Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, s. 9.

Eski Çağ'da bakırın işletildiği fırınlara dair kalıntılara çok da rastlanmamıştır. Ancak Elazığ-Norşuntepe kazılarında ele geçen cüruf analizlerinden, bakır cevherinin yerleşim içinde eritildiği belirtilmiştir. Norşuntepe'de Kalkolitik Çağ tabakalarında ele geçen bakır cevherinin Ergani'den getirilmiş olabileceği önerilmiştir. Anadolu ile komşu olan İran'da da aynı çağda Tall-i İblis, Tepe Gabristan ve Seh Gabil yerleşim yerlerinde bakırın fırınlarda işlendiğine dair buluntular ele geçmiştir. Yine M.Ö. IV. Bin yıla tarihlenen bir Sumer piktografik işareti fırın olarak yorumlanmıştır. Bunların yanı sıra Akkadca “kiškattu” işaretinin fırın için kullanıldığı belirtilmiştir²⁴.

Yukarı Göklü Nekropolü, M.1, M.2 ve M.3 oda mezarlarında ele geçen eserlerden 53 adet süs iğnesi ile M.2 oda mezarında bulunmuş olan 1 adet boyun halkası ve 2 adet kargı ucu bakırdan üretilmiştir.

4.4.1.2. Gümüş

Gümüş, doğada metal olarak bükülmüş, dallı-budaklı kütleler halinde bulunan beyaz renkli bir elementtir²⁵. Doğada saf halde bulunan gümüş, aynı zamanda kurşun ve bakır içinde de bulunur²⁶. Kurşundan gümüş elde etmenin iki yöntemi vardır. “Bunlardan birincisi, uygun ortamda metalik karışımın ısı ile ergiyik hale getirilmesi esnasında gümüşün alta indirgenmesidir. İkinci yöntem ise kurşunun kupelasyonu sırasında doğal kurşun oksidinden oksidasyon sağlanarak kurşunun ayrıştırılmasıdır”²⁷.

Kupelasyon yöntemiyle elde edilmiş olan örnekler kazılarda ele geçmiştir. Bunun bilinen en erken örnekleri Fatmalı-Kalecik'in M.Ö. IV. Binyılın sonlarına tarihlenen tabakalarında rastlanmıştır²⁸. Ayrıca M.Ö. II. Binyılın başlarında Aksaray-Acemhöyük kazılarında ele geçmiş gümüş külçeler de mevcuttur²⁹.

²⁴ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*, s. 134.

²⁵ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*, s. 172.

²⁶ Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, 2005, s.18.

²⁷ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*, s. 173.

²⁸ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*, s. 175.

²⁹ H. Özbal, “Başlangıcından Demir Çağı Sonuna Kadar Anadolu Madencilerinin ve Metalurji Ustalarının Teknolojik Başarılarının Kısa Bir Değerlendirmesi”, *III. ODTÜ Arkeometri Çalıştay, Türkiye Arkeolojisinde Metal; Arkeolojik ve Arkeometrik Çalışmalar, Prof. Dr. Halet Çambel Onuruna, Bildiriler Kitabı, 3-5 Ekim 2013, Ankara, 2013*, s. 33.

Anadolu’da gümüş yapımı eserler genellikle M.Ö. VI. Binyıldan itibaren görülür³⁰. Elazığ-Korucutepe’de Kalkolitik Döneme tarihlenen gümüş eserler mezarlardan ele geçmiştir³¹. Ayrıca Anadolu’da ilk gümüş eserler Kahramanmaraş-Domuztepe’den bilinir. Bunların yanı sıra Anadolu’nun farklı coğrafyalarında M.Ö. III. Binyıla tarihlendirilen merkezlerde de gümüş eserler bulunmuştur³².

Anadolu’da bilinen başlıca gümüş maden yatakları ise şunlardır, Ege Denizi’ndeki Midilli adası, Balıkesir’in Balya İlçesi, Ayvalık Maden adası, Kütahya Gümüşköy Aktepe, Toroslar üzerinde Aladağ, Yozgat Akdağ madeni, Elazığ Keban madenidir³³.

Yukarı Göklü Nekropolü, M.2 oda mezarında ele geçen buluntulardan 7 adet sac kıskacı gümüş yapımıdır.

4.4.1.3. Kil (Pişmiş Toprak)

Çanak çömleklerin ana maddesini oluşturan kil, ufalanmış kayalardan oluşan, 0,002 mm’den daha küçük taneli zerreciklerin meydana getirdiği birikinti katmanlarından elde edilir. Kil, doğada saf halde bulunabildiği gibi yine doğadaki canlı ve cansız maddelerle karışık biçimde akarsu mil birikintilerinde, balçık ve kil yataklarında da bulunmaktadır. Kil, bileşiminde bulunan maden oksitlere göre sarımsı, kırmızımsı, kahverengi, yeşilimsi ve siyah tonlarında olabilir. Saf kil olan kaolin ise beyaz renktedir. Kil, su ile karıştırıldıktan sonra kolaylıkla şekillendirilebilir. Şekillendirildikten sonra kuruyan kil şeklini korur³⁴.

Yukarı Göklü Nekropolü M.1, M.2, M.3 ve M.4 oda mezarlarında ele geçen 83 adet çanak çömlek kil üretimidir.

4.4.2. Yapım Teknikleri

³⁰ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı’na Kadar*, s. 175.

³¹ M. Van Loon, “The Excavations at Korucutepe, Turkey, 1968-1970: Preliminary Report, Part I: Architecture and General Finds”, *Journal of Near Eastern Studies*, 32, 1973, Pl. 4/1.

³² Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı’na Kadar*, s. 175.

³³ Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, 2005, s.18.

³⁴ A. Tuba Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 2012, s. 17.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde hem metal eserler hem de kil eserler ele geçmiştir. Nekropolde tespit edilmiş olan takılar ve silahlar metal, çanak çömlekler ise kil üretimidir. İncelemiş olduğumuz eserlerde kullanılmış olan yapım teknikleri aşağıda ait oldukları başlıklar altında değerlendirilmiştir.

4.4.2.1. Takılar ve silahların üretim teknikleri

Takılar ve silahlar döküm tekniğinde üretilmiştir. Döküm tekniği; ısı yardımı ile sıvı hale getirilen metalin önceden hazırlanmış kalıplara dökülerek istenilen şeklin elde edilmesidir. Bu teknik ile insanoğlu kısa zamanda daha çok eser üretme fırsatı yakalamıştır. Yani eser yapımında seri üretime geçilmiştir. Bu teknik Kalkolitik Çağ'dan beri birçok alanda kullanılmıştır³⁵.

Döküm tekniğinde ergitilmiş metalin yanı sıra üretimi yapılacak eserin taş, kil ya da ahşaptan bir kalıbı da olmalıdır. Arkeolojik kazı çalışmalarında çoğunlukla taş ve kil kalıplar ele geçmiştir. Ahşap kalıpların az ele geçmesi ise, bunların karbonlaşıp çabucak yok olduğu ya da kazı sırasında ele geçmiş olsa bile bir başka nesne olarak tanımlanmış olabileceği şeklinde yorumlanmıştır³⁶.

Döküm tekniğinde işlenmiş eserler kalıptan çıkarıldıktan sonra başka işlemlere de maruz kalmıştır. Nitekim eserler üzerinde oluşan çapaklar bir ege yardımıyla düzeltilmektedir. Bunların yanı sıra döküm tekniğinde yapılmış bazı eserlerin dövme tekniği ile yani çekiçleme yöntemiyle de son şekillendirmeleri yapılmaktadır.

Döküm tekniğinde tek parçalı kalıpta döküm, iki parçalı kalıpta döküm, özlü döküm ve kaybolan modellen kalıpta döküm (cire-perdue) olmak üzere dört teknik kullanılmıştır³⁷. Yukarı Göklü Nekropolü'nde ele geçen süs iğnelerinin büyük çoğunluğu modellen kalıpta döküm (cire-perdue) tekniğiyle üretilmiştir. Ancak başı dilimli iğneler iki parçalı kalıpta döküm tekniğiyle yapılmıştır. Söz konusu iğnelerden bir bölümünün baş kısmının kalıptan sonra şekillendirmeye maruz kaldığı anlaşılmıştır. Nitekim mercimek başlı düz gövdeli süs iğneleri incelendiğinde, bunların baş kısımlarının kalıptan

³⁵ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığında Başlangıcından Demir Çağı'na kadar*, s. 78.

³⁶ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığında Başlangıcından Demir Çağı'na kadar*, s. 80.

³⁷ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığında Başlangıcından Demir Çağı'na kadar*, ss. 77-80.

çıkarıldıktan sonra çekiç tarzı bir aletle düzenlendiği anlaşılmaktadır. H. Tekin madeni eserler üzerine yapmış olduğu çalışmasında, “düz gövdeli süs iğneleri grubuna giren başı rulo biçimli iğnelerin baş kısımlarının şekillendirilmesinde farklı yöntemlerin uygulandığını önermiştir. Bunlar da kimi zaman iğnenin bir ucunun örs üzerinde çekiçle istenilen kalınlığa ininceye kadar levha haline getirildiğini, ardından da bir pense yardımıyla içe doğru büküldüğünü belirtmiştir. Kimi zaman da hafif bir çekiçlemenin ardından aşağıya doğru ve gövdeye paralel biçimde uzanır hale getirildiğini” ifade etmiştir³⁸. Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında bulunmuş olan rulo başlı düz gövdeli iğneler incelendiğinde bunların da H. Tekin’in önerdiği gibi iğnenin bir ucunun örs üzerinde çekiçle istenilen kalınlığa ininceye kadar levha haline getirildiğini, ardından da bir pense yardımıyla içe doğru büküldüğü anlaşılmıştır. Yukarı Göklü Nekropolü süs iğnelerinin büyük çoğunluğu tek kalıpta şekillendirilmiştir. Ancak istisnai olarak YN.95.104 envanter numaralı süs iğnesinde iç içe halka biçimli baş, iğne gövdesinden ayrı olarak üretilmiş olup sonradan gövdeye aplike edilmiştir. Süs iğnelerinden bağlamalı olanların gövdeleri üzerinde yuvarlak bir delik yer alır. Bu tip iğneler incelendiğinde büyük çoğunluğunda deliğin etrafındaki kılcalanmalarda herhangi bir bozulmaya rastlanmamıştır. Ancak YN.95.125, YN.95.134, YN.95.137, YN.95.144, YN.95.146 envanter numaralı iğnelerin gövdeleri üzerinde yer alan yuvarlak formulu deliğin etrafında bozulmalara rastlanmıştır. Böylelikle Yukarı Göklü Nekropolü’nde bulunmuş süs iğnelerinde kalıp sırasında delik açılmakla birlikte kalıptan sonra da iğne gövdesi üzerinde deliğin açıldığı sonucuna varılabilir.

Takıların bir diğer grubunu oluşturan halka ve spiral biçimli saç kıskaçları da döküm tekniğinde üretilmiştir. Bunlardan halka biçimliler sade bir gövde ile üretilmişken, spiral biçimli olanlar küçük ve ince bir gümüş çubuğun yarım ay şeklinde bükülmesiyle ana gövdesi elde edilmiştir. Süs eşyalarının son grubunu oluşturan boyun halkası da döküm tekniğinde yapılmıştır. Tekin, “bu türde takılarda öncelikle her iki uç aynı yönde kıvrılarak ip deliğinin oluşturulduğunu ve bu işlemin ardından metal çubuğun her iki ucunun ters yönde bükülerek sarmal yiv şeklinde bir görünümün elde edildiğini” belirtmiştir³⁹. İncelemiş olduğumuz boyunluk halkasının gövdesi de Tekin’in önermiş olduğu yöntemle üretilmiş olmalıdır. Ayrıca M.2 oda mezarında bulunmuş olan boyun

³⁸ Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 146.

³⁹ Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 161.

halkasının her iki ucu düzleştirilmiştir. Bu düzleştirme olasılıkla bir çekiç yardımıyla gerçekleştirilmiştir.

Döküm tekniğinin ilk aşamalarından birinin tek parçalı kalıpta üretim tekniği olduğu bilinmektedir. Bu teknikte ahşap, kil veya taştan yapılmış kalıpların üstü açıktır. Ayrıca tek kalıp tekniğinden üretilen eserlerin içi doludur. Nitekim bu teknik ile oldukça ağır silah ve eşya üretildiği ve bunların oldukça dayanıklı olduğu belirtilmiştir⁴⁰. Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında bulunmuş olan ve incelemiş olduğumuz iki adet kare kesitli kargı ucu da bu teknikle üretilmiştir.

4.4.2.2. Çanak çömleklerin üretim teknikleri

En erken dönemlerden itibaren çanak çömleklerin insanoğlu tarafından farklı alanlarda çeşitli işlevler için kullanıldığı bilinmektedir. Bunların üretiminde belli safhalar da bulunmaktadır. Çanak çömleklerin hammaddesini kil oluşturmaktadır. Hamurun hazırlanması aşamasında çeşitli katkı maddeleri de kullanılmaktadır. Bu katkı maddeleri arasında saman, mika, taşçık ve ince kum sayılabilir. “Kaplarda katkı maddelerinin dağılımının düzensiz oluşu, hamurun iyi karıştırılmadığını, düzenli oluşu ise iyi yoğrulduğunu gösterir”⁴¹.

Çanak çömlek üretiminin bir diğer aşaması ise biçimlendirmedir. Biçimlendirme tekniklerinin en eskisi elle biçimlendirmedir. Bu teknikte kaplar biçimlendirildikten sonra parça ekleme ve son şekillendirme işlemleri de uygulanabilmektedir. Diğer bir biçimlendirme tekniği de çarkta biçimlendirmedir. Kaplar ağır ya da hızlı dönen çarklarda şekillendirilmektedir. Nitekim çarkta şekillendirilmiş kapların yüzeyinde düzenli çark izleri görülebilir⁴².

Kurutma ve pişirme bir diğer üretim aşamasını oluşturmaktadır. Pişmiş toprak bir kap biçimlendirildikten sonra nemlidir. Bu nedenle nemli kap gölgede kurutulur. İyice kurutulmamış bir kap pişirildiğinde kapta yer yer çatlaklar oluşacaktır. Çanak çömlekler

⁴⁰ Tekin, *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığında Başlangıcından Demir Çağı'na kadar*, ss. 82-83.

⁴¹ Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, s. 25.

⁴² Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, ss. 30-32.

açık havada ya da fırınlarda pişirirler. Nitekim çanak çömleklerin kalitesi fırına giren hava akımı, pişme ortamı, süresi ve fırının ısısına bağlı olarak değişiklik gösterir⁴³.

Çanak çömlek üretiminde yüzey işlemleri de önemli bir yer tutmaktadır. Yüzey işlemleri mekanik yöntemler (ıslak sıvazlama, açk, kendinden astar) ve kaplama yöntemleri (astarlama, boya banyo, firnis, sır, mine) olmak üzere iki gruba ayrılır⁴⁴. Kapların süslenmesinde de belli teknikler kullanılmıştır. Bunlar kazıma tekniği (çizi bezek, yiv, oluk, dalga bezek, çentik, tarak bezek), açk/perdah tekniği, dolgu tekniği (dolgu bezek, kakma bezek), oyma tekniği, baskı tekniği, kabartma tekniği ve sıyırma tekniğidir⁴⁵.

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarından ele geçen 83 adet çanak çömleğin üretiminde de yukarıda bahsi geçen üretim aşamaları kullanılmıştır. Söz konusu çanak çömleklerin hamur renkleri kahve, pembe, gri ve kiremit olmak üzere çeşitlilik göstermektedir. Kapların büyük çoğunluğu hamurunun renginde astarlı olmakla birlikte kiremit, pembe ve krem astarlı örnekler de bulunmaktadır. Bunlarda katkı maddesi olarak ince kum, saman, taşçık, az kireç ve az mika kullanılmıştır. Çanak çömleklerin tamamı çark üretimi olup açkılı ve açksız olabilmektedir. Kaplar çoğunlukla iyi pişirilmiştir ancak sınırlı sayıda kötü pişirilmiş olanlar da vardır. Yukarı Göklü Nekropolü çanak çömleklerinde yüzey işlemleri de önemli bir yer tutmaktadır. Kapların büyük çoğunluğunda yüzeyler sade bırakılmakla birlikte birkaç örneğin gövde yüzeyinde yivler görülür. Yine çanak çömleklerin bir kısmında gövde yüzeyinde boya bezeme mevcuttur. Boya bezeme bantlar halinde uygulanmış olup kiremit rengindedir.

⁴³ Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, ss. 40-42.

⁴⁴ Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, ss. 55-56.

⁴⁵ Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, ss. 60-65.

4.5. Tarihleme

4.5.1. Takılar

Yukarı Göklü Nekropolü'nde gerçekleştirilen kurtarma kazısında çeşitli sayıda takı ele geçmiştir. Takıların ilk grubunu süs iğneleri oluşturur. Süs iğneleri kendi içinde bağlamalı ve düz gövdeliler olmak üzere iki tipe ayrılır. Bunlardan bağlamalı iğneler de kendi arasında yarım küre başlılar, mercimek başlılar, makara ve küre başlılar şeklinde farklı formlar gösterir. Yarım küre başlı bağlamalı iğneler hem Anadolu hem de Yakındoğu takı sanatından bilinir. Anadolu'da Gaziantep-Oylum Höyük'te ETÇ IV'e tarihlenen 3 numaralı mezar ile M.Ö. III. Bin-II. Bine tarihlenen vazolar mezarından⁴⁶, Kilis-Belentepe Nekropolü'nde ETÇ'ye ait Mezar 1'de⁴⁷, Eskişehir-Demircihöyük'te ETÇ II'ye ait yerleşim ve bu yerleşimin mezarlığı Sarıket'de 53 ile 455 no.lu mezarlarda⁴⁸, Isparta-Harmanören Mezarlığı M.Ö. III. Bin gömülerinde⁴⁹, Eskişehir-Küllüoba'da ETÇ II ve ETÇ III'e tarihlendirilen katlarında⁵⁰, Gaziantep-Horumhöyük'te ETÇ IV sandık mezarda⁵¹ ve Troya'da ETÇ tabakasında⁵² bu tip iğneler tespit edilmiştir. Ayrıca çevre bölgelerden Suriye'de Tell Brak'da Akkad ve Post Akkad periyodlarında⁵³, Tell Halawa'da ETÇ'ye ait mezar H-119⁵⁴, Tell Chuera'da M.Ö. III. Binyılın ikinci yarısına tarihlendirilen kutsal alanda⁵⁵ ve Chagar Bazar'da ETÇ tabakasında⁵⁶;

⁴⁶ E. Özgen, "Oylum Höyük 1988", *XI. Kazı Sonuçları Toplantısı 1*, 1990, ss. 204-205, Res. 9; E. Özgen, B. Helwing, H. Tekin, "Vorläufiger Bericht über die Ausgrabungen auf dem Oylum Höyük", *Istanbuler Mitteilungen*, 47, 1997, ss. 59-60, Taf. 12-13.

⁴⁷ Ü. Yaprak Pusat, *Belentepe Tunç Çağı Mezarı Eserleri*, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü), Gaziantep, 2016, s. 44, Kazı Env. No: BT.08.67.

⁴⁸ A. Baykal Seeher, J. Obladen – Kauder, "Kleinfunde aus Metall", *Demircihöyük IV*, 1996, Taf. 156/3; J. Seeher, *Die Bronzezeitliche Nekropole Von Demircihöyük-Sarıket*, Ernst Wasmuth Verlag, Tübingen, 2000, Abb. 18/G.53.b, Abb. 47/G.455.c (Sarıket Mezarlığı).

⁴⁹ M. Özsait, "1995 Yılı Harmanören Mezarlık Kazısı", *XVIII. Kazı Sonuçları Toplantısı 1*, 1997, s. 467, Res. 4/E6, E7.

⁵⁰ T. Efe, "Küllüoba 2005 Yılı Kazı Çalışmaları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 28 (1), 2007, ss. 86, 90, Res. 7.

⁵¹ C. Marro, A. Tibet, R. Ergeç, "Horum Höyük 1998 Çalışmaları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 21 (1), 2000, ss. 170, 181, Çiz. 9/7.

⁵² P. Charvát, "The Toggle Pins and their Diffusion throughout the Old World during the Early Bronze Age", *Památky Archeologické*, 2, 1976, p. 348, Pl. 1/6.

⁵³ D. Oates, J. Oates, H. McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*, Cambridge, 2001, p. 240, Fig. 257.

⁵⁴ W. Orthmann, *Halawa 1977-1979*, (Saarbrücker Beiträge zur Altertumskunde 37), Bonn, 1981, Taf. 68.

⁵⁵ A. Moortgat, *Tell Chuera in Nordost –Syrien*, Westdeutscher Verlag, Köln Und Opladen, 1960, p. 21, Abb. 20.

⁵⁶ M. E. L., Mallowan, "Excavations at Brak and Chagar Bazar", *Iraq*, 9, 1947, Pl. XXXI/3.

Lübnan'da Biblos ETÇ tabakasında⁵⁷; Irak'ta ise Abu Salabikh'de ETÇ'ye ait mezar 61'de⁵⁸ ve Kish'de M.Ö. 2700-2350 gömülerinde⁵⁹ yarım küre başlı bağlamalı iğnelerin varlığı bilinmektedir. Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunan yarım küre başlı bağlamalı iğneler gerek üslup ve gerekse bezeme olarak Suriye-Filistin Bölgesi'nin karakteristik iğnelerinin tam benzerleri değildir. Nitekim Suriye-Kilikya Bölgesi iğnelerinin tipik özelliği gövde üzerindeki deliğin yarık şeklinde olmasıdır.⁶⁰ Oysaki Yukarı Göklü Nekropolü iğneleri ve Anadolu'daki birkaç yerleşim yerinde ele geçmiş bu tip iğnelerin delikleri çoğunlukla düzgün bir yuvarlaktan oluşur. Bu bağlamda Yukarı Göklü Nekropolü iğnelerinin hem tipolojik açıdan hem de coğrafi açıdan en yakın örneklerinin Anadolu coğrafyasında bulunan yerleşim ve mezarlarından ele geçenler olduğu söylenebilir.

Mercimek başlı bağlamalı iğnelerin benzerlerine Erken Tunç Çağ II'den Demir Çağ'a (yak. M.Ö. 1300/1250-330) kadar Anadolu ve Yakınoğu takı repertuarında rastlamak mümkündür.⁶¹ Bu tip iğneler Anadolu'da Gaziantep-Oylum Höyük'te ETÇ'ye ait vazolar mezarı⁶², İslahiye-Gedikli Höyükte ETÇ II kremasyon kaplarında⁶³, Şanlıurfa-Titriş Höyük'te M.Ö. III. Binin ilk yarısına ait mezarda⁶⁴, Kilis-Belentepe Nekropolü'nde ETÇ'ye ait Mezar 1'de⁶⁵, Sariket Nekropolü ETÇ II 455 no.lu mezarda⁶⁶, İzmir-Bakla Tepe ETÇ II-III tabakaları⁶⁷ ve Eskişehir-Küllüoba'da ETÇ II-III'e tarihlendirilen kompleks II evresinde⁶⁸ tespit edilmiştir. Çevre bölge kültürlerinden ise bu iğne tipine

⁵⁷ M. Dunand, *Fouilles de Byblos I: 1926-1932, Atlas*, Bibliothèque et Historique, Vol. XXIV, Paris, 1937, Pl. LXIX/2210, Pl. CIV/3366, 3055.

⁵⁸ H. P. Martin, J. Moon, J. N., Postgate, *Abu Salabikh Excavations Volume 2 Graves 1 To 99*, Printed in England By Stephen Austin, Hertford, 1985, p. 11, p. 117, Fig. 71/17.

⁵⁹ S. Langdon, *Excavations at Kish*, Paris, 1924, Pl. XIX/2.

⁶⁰ E. Fidan, "İç Kuzeybatı Anadolu İlk Tunç Çağı Gözlü Süs İğneleri (Toggle Pin)", *Colloquium Anatolicum/Anadolu Sohbetleri*, X, 2012, s. 181.

⁶¹ C. Çetin, "İsparta Müzesi'nden Bir Grup Takı", *CEDRUS*, III, 2015, s. 5.

⁶² Özgen, "Oylum Höyük 1988", *XI. Kazı Sonuçları Toplantısı 1*, s. 210, Res. 9.

⁶³ U. Bahadır Alkım, H. Alkım, "Gedikli (Karahöyük) Kazısı Birinci Ön-Rapor", *Belleten*, Cilt: XXX, Sayı: 117, 1966, Şek. 36.

⁶⁴ N. Laneri, *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufate Durante Il III Millennio A.C.*, Naples, 2004, s. 267, Tavola 36/Th684.

⁶⁵ Pusat, *Belentepe Tunç Çağı Mezarı Eserleri*, s. 47, Kazı Env. No. BT.08.69, BT.08.70

⁶⁶ Fidan, "İç Kuzeybatı Anadolu İlk Tunç Çağı Gözlü Süs İğneleri (Toggle Pin)", s. 201, Kat. No. 49.

⁶⁷ L. Keskin, *İzmir Bölgesi Maden İşçiliği: Başlangıcından M.Ö. II. Binyıl Sonuna kadar Madeni Eser Üretimi ve Ticareti*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü), Ankara, 2009, Lev. 13/211.

⁶⁸ Efe, "Küllüoba 2005 Yılı Kazı Çalışmaları", s. 86, Res. 7.

Lübnan'da Biblos ETÇ tabakasında⁶⁹; Suriye'de Ugarit/Ras Şamra ETÇ yapı katı⁷⁰, Tell Halawa'da ETÇ'ye ait mezar H-119'da⁷¹ ve Irak'ta Tepe Gawra yerleşimi ETÇ III tabakalarında⁷² rastlanır. İncelemiş olduğumuz Yukarı Göklü Nekropolü mercimek başlı süs iğnelerinin en yakın benzerlerine Anadolu coğrafyasında yer alan Gaziantep-Oylum Höyük, İslahiye-Gedikli Höyük ve Şanlıurfa-Titriş Höyük'te rastlanır. Yarım küre başlı süs iğnelerinde olduğu gibi mercimek başlı süs iğneleri de gövde üzerindeki deliğin yuvarlak ve dışa şişkin olmasıyla hem Suriye hem de Mezopotamya Bölgesi iğnelerinden farklılık gösterir.

Küre başlı süs iğnelerinin benzerlerine Anadolu'da Titriş ETÇ gömüleri⁷³, Karkamış ETÇ tabakası⁷⁴ ve Lidar Höyük ETÇ yapı katında⁷⁵ rastlanır. Ayrıca bu iğne tipinin M.Ö. 3. binin ortası/sonuna tarihlendirilen örnekleri çevre bölgelerden Suriye'de Tawi'de mezar T5⁷⁶, Terqa'da gömü 1⁷⁷, Tell Halawa'da mezar H-70⁷⁸, Til Barsip⁷⁹ ve Irak'ta Kish yerleşimi gömülerinden⁸⁰ de bilinmektedir. Yukarı Göklü Nekropolü küre başlı bağlamalı süs iğneleri tipolojik olarak Anadolu ve Kuzey Suriye Bölgesi yerleşimlerinden bilinen örneklerle benzerlik gösterir.

Çift spiral başlı bağlamalı süs iğneleri hem Anadolu hem de Yakındoğu'da çok sık kullanılmamıştır. Anadolu'da bu süs iğnesi tipi Gaziantep-Birecik Mezarlığı ETÇ II gömülerinde⁸¹, Van-Tilkitepe ETÇ tabakasında⁸² ve Eskişehir-Orman Fidanlığı Geç

⁶⁹ Dunand, *Fouilles de Byblos I: 1926-1932, Atlas*, Pl. CIV/5226, 5251.

⁷⁰ C. F. E. Schaeffer, *Ugaritica IV*, Paris, 1962, p. 427, Pl. 14/4.

⁷¹ Orthmann, *Halawa 1977-1979*, (Saarbrücker Beiträge zur Altertumskunde 37), Bonn, 1981, Taf. 68/101.

⁷² A. Speiser, *Excavations at Tepe Gawra I*, Philadelphia, 1935, Pl. 50/8.

⁷³ Egeli, *M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*, Lev. 35/154, Lev. 37/167-169, Lev. 38/170-171; G. Algaze vd., "Titriş Höyük, "A Small EBA Urban Center in Anatolia the 1994 Season", *Anatolica*, XXI, 1995, p. 64, Fig. 34.

⁷⁴ H. Klein, *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Saarbrücker Dr. und Verl., Saarbrücken, 1992, Taf. 70/1.

⁷⁵ H. G. Egeli, *M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*, (İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul, Lev. 32/129-134.

⁷⁶ I. Kampschulte, W. Orthmann, *Gräber Des 3. Jt.V. Chr. Im Syrischen Euphrattal. Ausgrabungen Bei Tawi 1975 Und 1978*, Bonn, 1984, Taf. 1/B.6-7.

⁷⁷ L. Mount-Williams, *Terqa Preliminary Reports. No. 8: Object Typology of The Third Season: The Third and Second Millennia*, Syro-Mesopotamian Studies 3/2, 1980, p. 21, Fig. 9/ TPR 8 19-20.

⁷⁸ Orthmann, "Halawa 1977-1979", *Saarbrücker Beiträge zur Altertumskunde Bd. 37*, Taf. 63/40-48.

⁷⁹ Klein, *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Taf. 90/7.

⁸⁰ Langdom, *Excavations at Kish*, Pl. XIX/4.

⁸¹ K. Sertok, R. Ergeç, "A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)", *Anatolica*, XXV, 1999, Fig. 9/G.

⁸² M. Korfmann, *Tilkitepe*, Verlag Ernst Wasmuth, Tübingen, 1982, Taf. 19/1.

Kalkolitik VII. tabakasından⁸³ bilinir. Yakınoğu'da ise Suriye'de Tell Brak⁸⁴, Ugarit/Ras Şamra kazılarında ve Luristan Bölgesi'nde bu süs iğneleri ele geçmiştir.⁸⁵ Yukarı Göklü Nekropolü çift spiral başlı bağlamalı süs iğneleri tipolojik olarak, aynı coğrafyada bulunan Gaziantep-Birecik Mezarlığının ETÇ II gömülerinde ele geçen örneklerle benzerlik gösterir.

Tek boğumlu başlı bağlamalı süs iğneleri Anadolu'da Kültepe'den bilinir⁸⁶. M.Ö. 1830-1700 yıllarına tarihlendirilen Kültepe iğneleri baş kısmı açısından Yukarı Göklü Nekropolü örnekleriyle benzerlik gösterir. Ancak Kültepe örneklerinin gövdeleri bağlamalı olmayıp düzdür. Bu yönüyle Kültepe iğneleri incelemiş olduğumuz süs iğnelerinden farklılık gösterir. Başlı dilimli iğne örnekleri de Anadolu'da Kültepe ve Alacahöyük'ten ele geçmiştir⁸⁷. Ancak söz konusu süs iğneleri hem baş kısmında bulunan dilimlerin işleniş tarzı hem de gövdelerinin düz oluşuyla Yukarı Göklü Nekropolü iğnelerinden farklılık arz eder.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde ele geçen makara, dört yaprak, dilimli, çapa ve baş kısmı iç içe halka formu bağlamalı süs iğnelerinin hem Anadolu hem de Yakınoğu kültürlerinde benzerleri bulunmamaktadır.

Süs iğnelerinin ikinci grubunu düz gövdeliler oluşturur. Bu iğneler de kendi içinde 3 farklı tipe ayrılır. Bu tiplerden ilkinin başlı rulo biçimli olanlar oluşturur. Başlı rulo biçimli süs iğnelerinin benzerleri Yakınoğu kültürlerinde sınırlı sayıda bilinmekle birlikte Anadolu kültürlerinde bunlara çok sayıda rastlanmıştır. Bu iğnelerin benzerlerine Anadolu'da Afyon-Kusura Höyük kazılarında ETÇ I'e tarihlenen A tabakası ile ETÇ III'e ait B-C (geçiş) tabakalarında⁸⁸, Eskişehir-Sarıket Nekropolü ETÇ I'e ait 131, 92, 83 ve

⁸³ T. Efe, "Orman Fidanlığı Kurtarma Kazısı (1992-94 Yılları Arasında Yapılan Çalışmalara Ait Öneri", *Anadolu Araştırmaları*, XV, 1999, s. 104, Fig. 20.

⁸⁴ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*, p. 241, Fig. 258.

⁸⁵ Schaeffer, *Ugaritica IV*, Fig. 30/1 (Ugarit, M.Ö. 2200-2000), Fig. 30/3-6 (Luristan).

⁸⁶ F. Kulakoğlu, S. Kangal, *Anadolu'nun Önsözü, Kültepe Kaniş-Karumu, Assurlular İstanbul'da*, Kayseri, 2010, s. 307.

⁸⁷ Kulakoğlu, Kangal, *Anadolu'nun Önsözü, Kültepe Kaniş-Karumu, Assurlular İstanbul'da*, ss. 308-309; Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 132.

⁸⁸ W. Lamb, "Excavations at Kusura Near Afyonkarahisar, I", *Archaeologia*, 86, 1937, Fig. 18/12-13.

419 no.lu mezarlarda⁸⁹, İslahiye-Gedikli Höyükte ETÇ II kremasyon kaplarında⁹⁰, Elazığ-Norşuntepe kazısının ETÇ II-III tabakalarında⁹¹, Van/Tilkitepe Höyüğü ETÇ tabakasında⁹², Şanlıurfa-Hassek Höyük ETÇ yapı katlarında⁹³, Gaziantep-Deve Höyük⁹⁴, Karkamış⁹⁵ OTÇ tabakasında ve Gaziantep-Tilmen Höyük ETÇ sonu ile OTÇ'ye ait XIX-XVII tabakalarında⁹⁶ rastlanmıştır. Çevre bölgelerden ise Irak'ta Kish'de M.Ö. 2700-2350 gömülerinde⁹⁷; Suriye'de Terqa'da M.Ö. 18. yüzyılın sonu/17. yüzyılın ortasına tarihlenen Tabaka 6'da⁹⁸, Til Barsip ETÇ tabakası⁹⁹, Tell Brak'da Mittani ve Eski Babil periyodlarında¹⁰⁰; Lübnan'da Biblos ETÇ tabakasında¹⁰¹ bu iğne tipi ele geçmiştir. Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunan başı rulo formlu iğneler tipolojik olarak Anadolu ve Yakınoğu örnekleri ile paralellik gösterir.

Düz gövdeli iğnelerin bir diğer grubunu oluşturan yarım küre başlı iğnelerin benzerleri Anadolu'da Karkamış ETÇ mezarlarında¹⁰², Eskişehir-Demircihöyük ETÇ II tabakası¹⁰³, Eskişehir-Küllüoba ETÇ III tabakası¹⁰⁴, Çorum-Resuloğlu¹⁰⁵ mezarlığında ve Gaziantep-Tilmen Höyük ETÇ ve OTÇ tabakalarında¹⁰⁶ bulunmuştur. Ayrıca Çankırı

⁸⁹ Seeher, *Die Bronzezeitliche Nekropole Von Demircihöyük-Sarıket*, Abb. 21/G.83.b, Abb. 22/G.92.b, Abb. 25/G.131.b, Abb. 45/G. 419. c-d.

⁹⁰ Alkım, Alkım, "Gedikli (Karahöyük) Kazısı Birinci Ön-Rapor", Şek. 36/3-4.; Klein, *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Taf. 123/4-5.

⁹¹ K. Schmidt, *Norşuntepe Kleinfunde II Artefacte aus Felsgestein, Knochen und Geweih, Ton, Metall und Glass*, Verlag Philipp Von Zabern, Mainz am Rhein, 2002, Taf. 62/900-910.

⁹² M. Korfmann, *Tilkitepe*, Verlag Ernst Wasmuth, Tübingen, 1982, Taf. 19/2.

⁹³ Egeli, *M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*, Lev. 28/100-102.

⁹⁴ Klein, *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Taf. 123/2-3.

⁹⁵ Klein, *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Taf. 123/6-7.

⁹⁶ R. Duru, *Tilmen Höyük Kazıları I*, Türk Tarih Kurumu, Ankara, 2013, Lev. 73/5, Lev. 112/2-4.

⁹⁷ Langdom, *Excavations at Kish*, Pl. XIX/2.

⁹⁸ Mount-Williams, *Terqa Preliminary Reports. No. 8: Object Typology of The Third Season: The Third and Second Millennia*, 21, Fig. 9/ TPR 8 18.

⁹⁹ Klein, *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Taf. 124/25.

¹⁰⁰ D. Oates, J. Oates, H. McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 1: The Mitanni and Old Babylonian Periods*, Cambridge, 1997, p. 267, Figs. 26, 33, 35.

¹⁰¹ Dunand, *Fouilles de Byblos I: 1926-1932, Atlas*, Pl. CII/5372, Pl. CIII/1935, Pl. CIV/3320, Pl. CV/1757.

¹⁰² L. Woolley, *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*, London, 1952, Pl. 61/b.

¹⁰³ Obladen – Kauder, *Demircihöyük IV*, Taf. 156/1-2.

¹⁰⁴ Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, Lev. 15/ Kat. No. 41.

¹⁰⁵ T. Yıldırım, "An Early Bronze Age Cemetery At Resuloğlu, Near Uğurludağ, Çorum. A Preliminary Report of the Archaeological Work Carried out Between Years 2003-2005", *Anatolia Antiqua*, XIV, 2006, p. 12, Fig. 16/d.

¹⁰⁶ Duru, *Tilmen Höyük Kazıları I*, Lev. 73/3-4, Lev. 111/10.

Müzesi Koleksiyonu'nda da bu iğne tipine rastlanır¹⁰⁷. Bunların yanı sıra Suriye merkezlerinden Tell Brak'ın Mittani ve Eski Babil periyodlarında bu iğne tipi tespit edilmiştir¹⁰⁸. İncelediğimiz yarım küre başlı düz gövdeli iğneler, tipolojik olarak Anadolu ve Suriye örnekleriyle paralellik gösterir.

Düz gövdeli iğnelerin son grubunu oluşturan mercimek başlıların çevre kültürlerde yakın benzerlerine rastlanmamıştır. Ancak Anadolu'da bu iğne tipinin düz boyunlu olan örnekleri şimdilik Gaziantep-Birecik Mezarlığı ETÇ gömülerinde¹⁰⁹ ve Afyonkarahisar-Çavdarlı Höyüğü ETÇ II tabakasından bilinir¹¹⁰. Söz konusu süs iğneleri tip olarak Yukarı Göklü Nekropolü örnekleriyle benzerdir.

Takıların ikinci grubunu saç kıskaçları oluşturur. Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarından bunlardan 7 adet ele geçmiştir. İlk grubu oluşturan spiral formlu saç kıskaçlarının benzerlerine Anadolu'da Eskişehir-Demircihöyük ETÇ tabakasinda¹¹¹, İzmir-Bakla Tepe ETÇ I mezarlığı¹¹², Çeşme-Boyalık ETÇ mezarlığında¹¹³, Gaziantep-Oylum Höyük'de ETÇ IV'e tarihlenen 3 numaralı mezar¹¹⁴, Çorum-Resuloğlu mezarlığı ETÇ II-III'de¹¹⁵, Titriş Höyük¹¹⁶ ve Norşuntepe¹¹⁷ ETÇ tabakalarında rastlanır. Suriye Bölgesi kentlerinden Tell Brak'da da spiral formlu saç kıskaçlarının benzer örnekleri bulunmaktadır¹¹⁸. İkinci grubu oluşturan halka formlu saç kıskaçlarının paralelleri ise

¹⁰⁷ T. Zimmermann, T. Yıldırım, "Çorum ve Çankırı Arkeoloji Müzeleri'nde Bulunan Erken Tunç Çağı Madeni Buluntuların Zararsız XRF Analizi", *26. Arkeometri Sonuçları Toplantısı*, 2011, s. 256, Res. 2.

¹⁰⁸ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 1: The Mitanni and Old Babylonian Periods*, 267, Figs. 23, 30.

¹⁰⁹ Sertok, Ergeç, "A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)", p. 105, Fig. 9/K.

¹¹⁰ Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, Lev. 24/Kat. No. 66.

¹¹¹ J. Obladen Kauder, *Demircihöyük IV*, 1996, Taf. 156/11.

¹¹² Keskin, *İzmir Bölgesi Maden İşçiliği: Başlangıcından M.Ö. II. Binyıl Sonuna kadar Madeni Eser Üretimi ve Ticareti*, s. 75, Lev. 14/295-296.

¹¹³ Keskin, *İzmir Bölgesi Maden İşçiliği: Başlangıcından M.Ö. II. Binyıl Sonuna kadar Madeni Eser Üretimi ve Ticareti*, Lev. 14/299.

¹¹⁴ D., Yılmaz, D., *M.Ö. III. Binde Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Ölü Gömme Adetleri*, (Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara, 2003, s. 40, Lev. 23 /f.

¹¹⁵ T. Yıldırım, İ. Ediz, "2005 Yılı Resuloğlu Eski Tunç Çağı Mezarlık Kazısı", *28. Kazı Sonuçları Toplantısı*, II, 2007, s. 221, Res. 8.

¹¹⁶ Laneri, *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufate Durante Il III Millennio A.C.*, p. 268, Tavola 37/TH7602.

¹¹⁷ Schmidt, *Norşuntepe Kleinfunde II Artefacte aus Felsgestein, Knochen und Geweih, Ton, Metall und Glass*, s. 129, Abb. 50/1006-1007.

¹¹⁸ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 1: The Mitanni and Old Babylonian Periods*, Cambridge, 1997, p. 269, Fig. 56.

Anadolu'da İzmir-Bakla Tepe ETÇ III tabakasında¹¹⁹, Sarıket Nekropolü'nde ETÇ II'ye ait 295 no.lu mezar¹²⁰, Tilmen Höyük'te ETÇ kültür katı¹²¹ ve Titriş Höyük'te ETÇ tabakasından¹²² bilinir. Suriye'de ise Ugarit/Ras Şamra¹²³ ve Tell Brak'ta¹²⁴ ETÇ tabakalarından ele geçmiştir. Yukarı Göklü Nekropolü saç kıskaçlarının her iki tipi de Anadolu ve Suriye Bölgesi örnekleri ile tipolojik ve malzeme olarak benzerlik gösterir.

Takıların son grubunu oluşturan boyun halkalarının benzerleri de mevcuttur. Anadolu'da Çorum-Resuloğlu mezarlığı ETÇ II-III¹²⁵ ve Gaziantep-Oylum Höyük'te ETÇ tabakasına¹²⁶ tarihlenen küp mezarlarda gövdesi burgulu boyun halkaları ele geçmiştir. Ayrıca Eskişehir Arkeoloji Müzesi'nde bu tip boyunluk bulunmaktadır¹²⁷. Bunların yanı sıra Suriye Bölgesi yerleşim ve mezarlarında da bu tip boyun halkaları bilinir¹²⁸. Ancak Suriye Bölgesi boyun halkaları sade gövdelidir. Bu bağlamda Yukarı Göklü Nekropolü M.2 mezar odasında tespit edilmiş olan boyun halkası Resuloğlu ve Oylum Höyük örnekleriyle hem stilistik hem de tipolojik olarak benzerlik gösterir.

4.5.2. Silahlar

Yukarı Göklü Nekropolü'nde gerçekleştirilen kazı çalışmalarında takıların yanı sıra sınırlı sayıda da olsa silah da ele geçmiştir. İki eserden oluşan silahlar, kargı uçları olarak tanımlanmıştır. Kargı uçları da kendi içinde kare kesitliler olmak üzere tek tipe ayrılır. Bu tip kargı uçları hem Anadolu hem de Suriye coğrafyası kültürlerinden bilinir.

¹¹⁹ Keskin, *İzmir Bölgesi Maden İşçiliği: Başlangıcından M.Ö. II. Binyıl Sonuna kadar Madeni Eser Üretimi ve Ticareti*, Lev. 14/301.

¹²⁰ Seeher, *Die Bronzezeitliche Nekropole Von Demircihüyük-Sarıket*, Abb. 36/f-g.

¹²¹ Duru, *Tilmen Höyük Kazıları I*, Lev. 74/11.

¹²² Algaze, Titriş Höyük, A Small EBA Urban Center in Anatolia the 1994 Season", p. 58, Fig. 31; Laneri, *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufrate Durante Il III Millennio A.C.*, p. 268, Tavola 37/TH684.

¹²³ Schaeffer, *Ugaritica IV*, p. 241, Fig. 32/C.

¹²⁴ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 1: The Mitanni and Old Babylonian Periods*, Cambridge, 1997, p. 269, Fig. 58.

¹²⁵ Yıldırım, Ediz, "2005 Yılı Resuloğlu Eski Tunç Çağı Mezarlık Kazısı", s. 221, Res. 8; . Yıldırım, "An Early Bronze Age Cemetery At Resuloglu, Near Uğurludağ, Çorum. A Preliminary Report of the Archaeological Work Carried out Between Years 2003-2005", p. 12, Fig. 17/c.

¹²⁶ H. Kübra Ensart, *Erken Tunç Çağı Güneydoğu Anadolu ve Kuzey Suriye Bölgesi Ölü Gömme Gelenekleri Işığında Oylum Höyük Mezarları*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü), Ankara, 1995, s. 94, Lev. 19/5a-b, Lev. 21/1, Lev. 30/1.

¹²⁷ N. Bilgen, "Eskişehir Arkeoloji Müzesi'nde Bulunan Bir Grup Madeni Eser", *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5 (1-2), 1992, s. 376, Lev. VIII.

¹²⁸ G. Gernez, "La collection d'objets en bronze de Tell Sougha (ca. 2000 av. J.-C) et la question des "Porteurs de torques" au Levant", *Syria*, 89, 2012, p. 110, Fig. 3/9 (Ugarit, ETÇ), Fig. 3/m (Byblos, ETÇ), Fig.3/r (Hama, ETÇ), p. 111, Pl. 6-8 (Tell Sougha, M.Ö. 2000).

Anadolu’da Erzurum-Güzelova Höyüğü ETÇ tabakasında¹²⁹, Urfa-Titriş Höyük’te ETÇ II’ye tarihlenen 34 numaralı oda mezar¹³⁰, Eskişehir-Sarıket Nekropolü’nde ETÇ II’ye ait 243 no’lu mezarda¹³¹ bu tip kargı uçları ele geçmiştir. Suriye’de ise Til Barsip¹³², Tell Halawa¹³³, Tell Selekahiyah¹³⁴ yerleşimlerinin ETÇ tabakalarından bu tip kargı uçları bilinir. Yukarı Göklü Nekropolü’nde ele geçen kare kesitli kargı uçları tipolojik olarak Anadolu ve Suriye örnekleri ile benzerlik gösterir.

4.5.3. Çanak çömlekler

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında yapılan kurtarma kazısında toplam 83 adet çanak çömlek tespit edilmiştir. Çanak çömlekler arasında çanaklar, kâseler, bardaklar, çömlekler, çömlekçikler, meyvelikler ve birleşik kaplar yer almaktadır. Söz konusu kaplardan çanakların yakın benzerleri Anadolu’da Şanlıurfa-Hassek Höyük ETÇ tabakasında¹³⁵, Gaziantep-Yenice Höyük’de ETÇ’ye tarihlendirilen gömüt 21.16’da¹³⁶ ve Kilis-Belentepe Nekropolü mezar 1’de¹³⁷ bulunmuştur. Ayrıca çevre bölgelerden Suriye’de Tell Halawa’da ETÇ yapı katı¹³⁸, Tell Qara Quzaq’da M.Ö. III. Bine tarihlenen area A¹³⁹, Tell es-Sweyhat’da M.Ö. III. Binin son çeyreğine ait olan area IV odalarında¹⁴⁰ ve Irak’ta konumlanan Tell Brak¹⁴¹ ile Tell al Rimah¹⁴² yerleşmelerinin ETÇ yapı katlarında da bu çanaklar bilinir. Yukarı Göklü Nekropolü çanakları hem tip hem de

¹²⁹ Hamit Zübeyir Koşay, H. Vary, *Erzurum Güzelova Höyüğü*, Ankara, 1967, Lev. XXXI/ G.278.

¹³⁰ T. Matney, G. Algaze, H. Pittman, “Excavations at Titriş Höyük in Southeastern Turkey: A Preliminary Report of the 1996 Season”, *Anatolica*, XXIII, 1997, p. 80, Fig. 13.

¹³¹ Seeher, *Die Bronzezeitliche Nekropole Von Demircihüyük-Sarıket*, p. 149, Abb. 33/g.

¹³² L. Cavo, G. Dossin, *Til Barsip, Texte und Album*, 1936, Paris, Pl. XXXI/1-3.

¹³³ W. Orthmann, “Halawa 1977-1979”, *Saarbrücker Beiträge zur Altertumskunde Bd. 37*, 1981, Taf. 62/3, Taf. 68.

¹³⁴ Fidan, *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*, s. 70.

¹³⁵ M. R. Hoh, “Hassek Höyük”, *Istanbuler Mitteilungen*, 31, 1982, Abb. 12/2.

¹³⁶ M. M. Çakın, *Orta Fırat Havzası Erken Tunç Çağı Çanak Çömlek Gelenekleri (Doğanpınar Barajı Yenice Höyük Kurtarma Kazısı Işığında)*, (Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Hatay, 2019, Kat. No. 34.

¹³⁷ Pusat, *Belentepe Tunç Çağı Mezarı Eserleri*, s. 16, BT.08.08.08.

¹³⁸ Orthmann, *Halawa 1977-1979*, Taf. 64/1, Taf. 65/61.

¹³⁹ E. Olávarri – Oviedo, “Excavaciones en Tell qara quzaq Informe Provisional: Segunda Campana (1990) Mision Arqueologica de la Universidad de Barcelona en Siria”, *Aula Orientalis*, X, 1997, Fig. 8/6-7.

¹⁴⁰ T. A. Holland, “Preliminary Report on Excavations at Tell Es-Sweyhat, Syria 1975”, *Levant*, IX, 1977, Fig. 2/1, 3, 6.

¹⁴¹ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*, p. 455, Figs. 635-640.

¹⁴² C. Postgate, D. Oates, J. Oates, *The Excavations at Tell Al Rimah: The Pottery*, England, 1997, Pl. 61/568.

malzeme olarak Anadolu, Suriye ve Irak Bölgeleri yerleşimlerinden bilinen örneklerle benzerlik gösterir.

Çanak çömleklerin bir diğer grubunu kâseler oluşturur. Yukarı Göklü Nekroplü mezarlarında kâseler az sayıda ele geçmiştir. Benzer tipte kâseler Anadolu'da Şanlıurfa-Zeytinlibahçe Höyüğü'nün ETÇ I'e tarihlenen alan A133¹⁴³, Diyarbakır-Aşağı Salat Höyüğü'nün ETÇ'ye ait mezar M3'de¹⁴⁴, Şanlıurfa-Tilbeşar Höyüğü'nün ETÇ mezarlarında¹⁴⁵, Şanlıurfa-Titriş Höyük'te M.Ö. III. Binin ikinci yarısına ait mezar B94.56'da¹⁴⁶ ve Gaziantep-Karkamış'ta ETÇ'ye tarihlenen sanduka mezarda¹⁴⁷ tespit edilmiştir. Bunların yanı sıra Irak'ta Tell al Rimah Höyüğü'nün¹⁴⁸ ETÇ yapı katlarında da bu tip kâseler bulunmuştur. İncelemiş olduğumuz kâseler hem tip hem de malzeme olarak Anadolu örnekleri ile yakın benzerlik arz eder. Irak'ta bulunan kâseler ile sadece form olarak yakınlık gösterir.

Çanak çömleklerin üçüncü grubunu oluşturan bardakların benzerleri ise Anadolu'da İslahiye-Gedikli Höyük ETÇ I-II'ye ait M-3 mezarı¹⁴⁹, Şanlıurfa-Lidar Höyük'te M.Ö. III. Bine tarihlenen oda mezar¹⁵⁰, Şanlıurfa-Harabebezikan Höyüğü ETÇ III-IV kültür katı¹⁵¹, Şanlıurfa-Titriş Höyük'te M.Ö. III. Binin ikinci yarısına ait B96,75, B92.39, B94.25, B9671 no.lu mezarları¹⁵², Diyarbakır-Üçtepe'te ETÇ'ye ait 12. – 13. yapı katları¹⁵³, Şanlıurfa-Mezraa Höyük'te ETÇ III-IV'e tarihlenen III. mimari yapı

¹⁴³ M. Frangipana, F. Balossi, G. M. D. Nocera, A. Palmieri, G. Siracusano, "Zeytinlibahçe Höyük'de (Birecik-Urfa), 2001 Kazı Sezonu: Ön Sonuçlar", *İlsu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 2001 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Greenhalg, J. Velibeyoğlu), Ankara, 2004, Şek. 17.

¹⁴⁴ S. Y. Şenyurt, "Aşağı Salat 2001 Yılı Kazısı", *İlsu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, 2001, s. 447, Res. 9.

¹⁴⁵ C. Kepinski, Lecoute, R. Ergeç, "Tilbeşar 1999.Occupations de la vallée du Sajor de la fin du Chalcolithique au Bronze Moyen", *Anatolia Antiqua*, VIII, 2000, p. 220, Fig. 7.

¹⁴⁶ Laneri, *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufate Durante Il III Millennio A.C.*, p. 256, Tavola 25/Th7590.

¹⁴⁷ Woolley, *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*, Pl. 58/b.3.

¹⁴⁸ Postgate, Oates, Oates, *The Excavations at Tell Al Rimah: The Pottery*, Pl. 59/524, Pl. 62/581.

¹⁴⁹ Alkim, Alkim, "Gedikli (Karahüyük) Kazısı Birinci Ön-Rapor", Fig. 47.

¹⁵⁰ H. Hauptmann, "Lidar Höyük 1981", *Türk Arkeoloji Dergisi*, XXVI (2), 1983, s. 109, Res. 12/1-2.

¹⁵¹ A. N. Bilgen, "Harabebezikan Höyüğü'nde Bulunan Erken Tunç Çağı (Mezar ?) Kapları", *İlsu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, 2001, s. 429, Fig. 3.

¹⁵² Laneri, *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufate Durante Il III Millennio A.C.*, Tavola 26/Th63207, Tavola 27.

¹⁵³ V. Sevin, "1992 Yılı Diyarbakır Üçtepe Höyüğü Kazıları", *XV. Kazı Sonuçları Toplantısı*, I, 1993, s. 413, Res. 14/2, 8.

katı¹⁵⁴, Birecik-Grevrike, ETÇ dönemi E-J9 kül tabakası¹⁵⁵, Şanlıurfa-Tilbeşar'da ETÇ'ye ait mezarlarda¹⁵⁶, Adıyaman-Samsat ETÇ tabakası¹⁵⁷, Harran ETÇ yapı katı¹⁵⁸, Gaziantep-Oylum Höyük'te ETÇ'ye ait mezar 1'de¹⁵⁹ ve Kilis-Belentepe Nekropolü'nde ETÇ'ye tarihlenen mezar 2'den¹⁶⁰ bilinir. Bu tip bardaklar çevre bölgelerden Suriye'de Tell Hadidi'de ETÇ III-IV'e ait mezar LI ve EI¹⁶¹, Tell Billa'da M.Ö. III. Bine ait 5. tabaka¹⁶², Tell Halawa ETÇ yapı katı¹⁶³, Tahtani ETÇ tabakası¹⁶⁴; Irak'ta Abu Salabikh'de ETÇ dönemi mezar 26-28¹⁶⁵ ve Tell Brak ETÇ yapı katından¹⁶⁶ da rapor edilmiştir. Söz konusu bardaklar Yukarı Göklü Nekropolü örnekleriyle paralellik gösterir.

Çanak çömleklerin dördüncü grubunu çömlekler oluşturmaktadır. Çömleklerden alçak boyunluların yakın benzerleri Anadolu'da Gaziantep-Karkamış Höyüğü ETÇ dönemi sanduka mezarı¹⁶⁷, Şanlıurfa-Hassek Höyük ETÇ tabakası¹⁶⁸, Şanlıurfa-Lidar Höyük'te M.Ö. III. Bine tarihlenen oda mezarı¹⁶⁹, Birecik ETÇ mezarlığı¹⁷⁰, Şanlıurfa-Akarçay Höyük ETÇ yapı katı¹⁷¹ ve Şanlıurfa-Gre Virike'de ETÇ III'e ait K9 oda

¹⁵⁴ D. Yalçıklı, V. M. Tekinalp, "Mezraa Höyük 2001 Yılı Kazıları", *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 2001 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Greenhalg, J. Velibeyoğlu), Ankara, 2004, s. 131, Şek. 7/12.

¹⁵⁵ A. T. Ökse, "Gre Vrike 1999 Kazısı", *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, 2001, Şek. 8/16.

¹⁵⁶ Kepinski – Lecoute, Ergeç, "Tilbeshar 1999.Occupations de la vallée du Sjour de la fin du Chalcolithique au Bronze Moyen", s. 220, Fig. 7.

¹⁵⁷ E. Abay, *Die Keramik der Frühbronzezeit in Anatolien*, Ugarit-Verlag, Münster, 1997, p. 156, Tip II.

¹⁵⁸ K. Prag, "The 1959 Deep Sounding at Harran in Turkey", *Levant*, 2, 1970, p. 78, Fig. 7/36.

¹⁵⁹ Ensert, *Erken Tunç Çağı Güneydoğu Anadolu ve Kuzey Suriye Bölgesi Ölü Gömme Gelenekleri Işığında Oylum Höyük Mezarları*, Lev. 1/1.

¹⁶⁰ Pusat, *Belentepe Tunç Çağı Mezarı Eserleri*, s. 75, BT.08.126, BT.08.08.18, s. 77, BT.08.130.

¹⁶¹ R. H. Dornemann, "Tell Hadidi: One Bronze Age Site among Many in the Tabqa Dam Salvage Area", *Bulletin of the American Schools of Oriental Research*, 270, 1988, Fig. 15/20-22, Fig. 20/21.

¹⁶² Cavro, Dossin, *Til Barsib*, Fig. 33/1.

¹⁶³ Orthmann, *Halawa 1977-1979*, Taf. 56/16.

¹⁶⁴ E. Peltenburg, S. Campell, P. Craft, D. Craft, M. A. Murray, M. E. Watt, "Jerablus-Tahtani, Syria 1992 – 4: Preliminary report", *Levant*, 27, 1995, Fig. 20, 28:2.

¹⁶⁵ Martin, Moon, Postgate, *Abu Salabikh Excavations Volume 2 Graves 1 To 99*, Fig. 127/22.

¹⁶⁶ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*, p. 405, Fig. 64.

¹⁶⁷ Woolley, *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*, Pl. 57/c.7.

¹⁶⁸ Hoh, "Hassek Höyük", *Istanbul Mitteilungen*, Taf. 20/3.

¹⁶⁹ Hauptmann, "Lidar Höyük 1981", s. 109, Res. 12/8-9.

¹⁷⁰ Sertok, Ergeç, "A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)", p. 103, Fig. 7/A-C.

¹⁷¹ A. Deveci, "Akarçay Höyük Kazısı 2001 Yılı Çalışmaları", *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 2001 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Greenhalg, J. Velibeyoğlu), Ankara, 2004, Fig. 14/d.

mezarında¹⁷² ele geçmiştir. Suriye Bölgesi yerleşimlerinden Til Barsib'in ETÇ mezar gömüleri¹⁷³, Tell Hadidi'de ETÇ III-IV'e ait mezar LI¹⁷⁴, Tell es-Sweyhat'ta M.Ö. III. Binin son çeyreğine ait olan area IV odaları¹⁷⁵ ve Tell Brak ETÇ tabakasında¹⁷⁶ da bu tip çömleklerle rastlanır. Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunan çömlekler tipolojik olarak Anadolu, Suriye ve Irak örnekleri ile paralellik gösterir. Çömleklerin bir diğer grubunu oluşturan boyunsuz örneklerin yakın benzerlerine hem Anadolu hem de çevre kültür bölgelerinde rastlanmamıştır.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde ele geçen çanak çömleklerin beşinci grubu çömlekçiklerden meydana gelir. Anadolu'da Gaziantep-Tilmen Höyük'te ETÇ'ye tarihlenen mezar M-3'de¹⁷⁷, Şanlıurfa-Akarçay Höyük'te¹⁷⁸, Mardin-Girnavaz Höyük'te M.Ö. III. Binin ikinci çeyreğine ait toprak mezarlarda¹⁷⁹, Birecik ETÇ mezarlığı¹⁸⁰, Gaziantep-Şaraga Höyük'te ETÇ mezarları¹⁸¹, Gaziantep-Horum Höyük'te, ETÇ IV-OTÇ I'e ait F ve J açmaları¹⁸², Şanlıurfa-Lidar Höyük'te M.Ö. III. Bine tarihlenen oda mezarda¹⁸³, Gaziantep-Karkamış Höyük'te ETÇ dönemi KCG.14 alanında¹⁸⁴ ve Şanlıurfa-Titriş Höyük'te M.Ö. III. Binyılın ikinci yarısına tarihlendirilen mezar B94.45'de¹⁸⁵ bu tip çömlekçiklere rastlanır. Ayrıca bu tip çömlekçikler Suriye ve Irak Bölgeleri'nde birkaç merkezden de bilinir. Suriye'de Tell Hadidi'de ETÇ III-IV'e ait

¹⁷² T. Ökse – E. Bucak, “Karkamış Barajı-Gre Vrike 2000 Kazısı”, *23. Kazı Sonuçları Toplantısı*, 2, 2002, s. 161, Res. 8.

¹⁷³ Cavo, Dossin, *Til Barsip*, Fig. 11, Pl. XXIII/15-20.

¹⁷⁴ Dornemann, “Tell Hadidi: One Bronze Age Site among Many in the Tabqa Dam Salvage Area”, Fig. 16/27.

¹⁷⁵ T. A. Holland, “Preliminary Report on Excavations at Tell Es-Sweyhat, Syria 1973-4”, *Levant*, VIII, 1976, Fig. 9/43-44.

¹⁷⁶ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*, p. 459, Fig. 701.

¹⁷⁷ Duru, *Tilmen Höyük Kazıları I*, Lev. 15/3.

¹⁷⁸ Deveci, “Akarçay Höyük Kazısı 2001 Yılı Çalışmaları”, Fig. 14/c.

¹⁷⁹ H. Erkanal, “1988 Girnavaz Kazıları”, *XI. Kazı Sonuçları Toplantısı*, I, 1990, s. 272, Res. 9.

¹⁸⁰ Sertok, Ergeç, “A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)”, p. 103, Fig. 7/E-F.

¹⁸¹ K. Sertok, F. Kulakoğlu, “Şaraga Höyük 1999-2000 Kazıları Sonuçları”, *23. Kazı Sonuçları Toplantısı*, 1, 2002, s. 118, Çiz. 2/6-7.

¹⁸² A. Tibet, C. Marro, F. Bulgan, “Horum Höyük 1999 Çalışmaları”, *22. Kazı Sonuçları Toplantısı*, 1, 2001, s. 150, Çiz. 7/3, 9.

¹⁸³ Hauptmann, “Lidar Höyük 1981”, s. 109, Res. 12/7.

¹⁸⁴ Woolley, *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*, Pl. 57/a.4.

¹⁸⁵ Laneri, *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufate Durante Il III Millennio A.C.*, Tavola 29/Th7546, Tavola 29/Th7535b.

Mezar LI ve EI'da¹⁸⁶, Tawi'de M.Ö. III. Bine tarihlenen mezar 5'de¹⁸⁷, Tell Halawa'da ETÇ tabakası¹⁸⁸; Irak'da Tell Brak'da ETÇ yapı katı¹⁸⁹ ve Abu Salabikh'de M.Ö. III Bine ait olan mezar 51 il3 73'de¹⁹⁰ söz konusu çömlekçikler ele geçmiştir. İncelediğimiz çömlekçikler, tipolojik olarak Anadolu, Suriye ve Irak örnekleriyle paralellik göstermektedir.

Çanak çömleklerin altıncı grubunu meyvelikler oluşturur. Meyvelikler kendi içinde alçak ve yüksek kaideliler olmak üzere farklılık göstermektedir. Bunlardan alçak kaideli meyvelikler Anadolu'da Gaziantep-Karkamış'da ETÇ'ye ait KCG.14 alanı¹⁹¹, İslahiye-Gedikli Höyük'de, ETÇ I-II'ye tarihlenen kremasyon gömü¹⁹², Şanlıurfa-Hassek Höyük ETÇ tabakası¹⁹³, Kilis-Belentepe Nekropolü'nde ETÇ'ye ait mezar 2¹⁹⁴, Şanlıurfa-Harebebezikan Höyüğü ETÇ III-IV tabakası¹⁹⁵, Gaziantep-Tilmen Höyük'te ETÇ'ye tarihlenen mezar M-3¹⁹⁶ ve Birecik ETÇ mezarlığından¹⁹⁷ bilinir. Söz konusu meyvelikler incelemiş olduğumuz örneklerle tipolojik olarak benzerdir. Yüksek kaideli meyveliklere ise Anadolu'da Gaziantep-Karkamış'ta ETÇ'ye ait KCG.14 alanı ve sanduka mezarlarda¹⁹⁸, Şanlıurfa-Hacinebi Höyük'te ETÇ I'e tarihlenen sanduka mezar¹⁹⁹, Gaziantep-Şaraga Höyük ETÇ tabakasında²⁰⁰ ve ETÇ mezarlarında²⁰¹, Birecik

¹⁸⁶ Dornemann, "Tell Hadidi: One Bronze Age Site among Many in the Tabqa Dam Salvage Area", Fig. 13/22, 24.

¹⁸⁷ Kampschulte, Orthmann, *Gräber Des 3. Jt.V. Chr. Im Syrischen Euphrattal. Ausgrabungen Bei Tawi 1975 Und 1978*, Taf. 1/a. 2, 3, 7, 8.

¹⁸⁸ Orthmann, *Halawa 1977-1979*, Taf. 66/80, Taf. 62/33, Taf. 66/79.

¹⁸⁹ Oates, Oates, McDonald, *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*, p. 407, Fig. 108, Fig. 110.

¹⁹⁰ Martin, Moon, Postgate, *Abu Salabikh Excavations Volume 2 Graves 1 To 99*, Fig. 134/7, Fig. 132/8.

¹⁹¹ Woolley, *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*, Pl. 57/a.3.

¹⁹² Alkım, Alkım, "Gedikli (Karahüyük) Kazısı Birinci Ön-Rapor", Fig. 32.

¹⁹³ Hoh, "Hassek Höyük", *Istanbul Mitteilungen*, Taf. 20/1.

¹⁹⁴ Pusat, *Belentepe Tunç Çağı Mezarı Eserleri*, s. 54, BT.08.08.84.

¹⁹⁵ Bilgen, "Harabebezikan Höyüğü'nde Bulunan Erken Tunç Çağı (Mezar ?) Kapları", Fig. 3, Şek. 26.

¹⁹⁶ Duru, *Tilmen Höyük Kazıları I*, Lev. 15/3.

¹⁹⁷ Sertok, Ergeç, "A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)", p. 104, Fig. 8/H.

¹⁹⁸ Woolley, *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*, Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4.

¹⁹⁹ G. J. Stein, "1996 Excavations at Hacinebi Tepe", *XIX. Kazı Sonuçları Toplantısı*, I, 1998, p. 202, Fig. 8/F.

²⁰⁰ K. Sertok, F. Kulakoğlu, "Şaraga Höyük 1999 Yılı Kazısı Sonuçları", *İlsu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtarma Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), 2001, Ankara, s. 470, Şek. 9.

²⁰¹ Sertok, Kulakoğlu, "Şaraga Höyük 1999-2000 Kazıları Sonuçları", s. 118, Çiz. 2/8-11.

ETÇ mezarlığı²⁰², Diyarbakır-Aşağı Salat Höyüğü ETÇ dönemi M3 mezarı²⁰³, Şanlıurfa-Gre Virike’de ETÇ III’e ait K9 oda mezarı²⁰⁴, Gazinatep-Tilmen Höyük’te ETÇ’ye tarihlenen mezar M-3’de²⁰⁵ ve Gaziantep-Yenice Höyük’te ETÇ’ye ait gömüt 21.16’da²⁰⁶ rastlanır. Ayrıca yüksek kaideli meyveliklere Suriye’de Til Barsib’te M.Ö. III. bine ait olan mezar gömüleri²⁰⁷; Irak’ta Abu Salabikh’de M.Ö. III. Bine tarihlenen mezar 79 ve 90’da²⁰⁸ da ele geçmiştir. Söz konusu meyvelikler incelediğimiz örneklerle paralellik göstermektedir.

Çanak çömleklerin son grubununu oluşturan bileşik kapların hem Anadolu hem de çevre kültür bölgelerinde benzerlerine rastlanmamıştır.

²⁰² Sertok, Ergeç, “A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)”, p. 104, Fig. 8/A-F.

²⁰³ S. Y. Şenyurt, “İlisu Barajı-Aşağı Salat 2000 Yılı Kazısı”, **23. Kazı Sonuçları Toplantısı**, 2, 2002, s. 447, Res. 9.

²⁰⁴ T. Ökse – E. Bucak, “Karkamış Barajı-Gre Vrike 2000 Kazısı”, s. 161, Res. 7.

²⁰⁵ Duru, *Tilmen Höyük Kazıları I*, Lev. 15/6.

²⁰⁶ Çakın, *Orta Fırat Havzası Erken Tunç Çağı Çanak Çömlek Gelenekleri (Doğanpınar Barajı Yenice Höyük Kurtarma Kazısı Işığında)*, Kat. No. 56.

²⁰⁷ Cavro, Dossin, *Til Barsib*, Fig. 29, Pl. XXIII/5-9.

²⁰⁸ Martin, Moon, Postgate, *Abu Salabikh Excavations Volume 2 Graves 1 To 99*, Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin ölü gömme gelenekleri konusunda önemli bir yeri olan Yukarı Göklü Nekropolü'nün ETÇ'ye ait buluntularından elde edilen veriler bu tez çalışmasına yansıtılmıştır. Nekropolün M.1, M.2, M.3 ve M.4 mezarlarında tespit edilen veriler ve bu verilerin Anadolu, Suriye ve Irak Bölgeleri'nde bulunan bazı yerleşim yerleri ile nekropollerinden elde edilmiş ve ETÇ'ye ait buluntularla desteklenmesi neticesinde birtakım sonuçlar da elde edilmiştir.

Söz konusu buluntular üzerine yaptığımız incelemede 3 farklı eser grubu tespit edilmiştir. Bunlar; takılar silahlar ve çanak çömleklerdir. Takıların en büyük grubunu süs iğneleri temsil eder. Nitekim süs iğneleri kendi içinde düz gövdeliler ve bağlamalılar olmak üzere 2 tipe ayrılmıştır. Bunlardan düz gövdeliler, baş formuna göre rulo, yarım küre, mercimek başlılar olmak üzere 3 ana tipe; bağlamalı gövdeliler ise yarım küre, mercimek, makara, çapa, dört yaprak, dilimli, tek boğumlu, iç içe halka, çift spiral ve küre başlılar olmak üzere 10 ana tipe ayrılarak incelenmiştir. Tek örnekle temsil edilen boyun halkaları takıların ikinci grubunu oluşturur. Boyun halkası gövde yapısına göre burgulu olarak isimlendirilmiştir. Takıların son grubunu oluşturan saç kıskaçları ise gövde yapılarına göre spiral ve halka formlular olmak üzere çeşitlilik gösterir. Nekropolün ikinci eser grubunu silahlardan meydana gelir. Diğer buluntu gruplarına nazaran silahlar az sayıdadır. İki örnekten oluşan silahlar kare kesitli bir form sergilerler. Yukarı Göklü Nekropolü'nün en büyük buluntu grubunu çanak çömlekler oluşturur. Çanak çömlekler de kendi içinde çanaklar, kâseler, çömlekler, çömlekçikler, bardaklar, meyvelikler ve birleşik kap olarak çeşitlilik gösterir. Bu bağlamda Yukarı Göklü Nekropolü'nde ele geçmiş olan metal ve pişmiş toprak buluntuların tek tip olmayıp çeşitlilik gösterdiği anlaşılmaktadır.

Çalışmamızda metal eserlerden farklı olarak çanak çömleklerde mal grubu ayırımına gidilmiştir. Mal grupları kapların hamur renkleri baz alınarak yapılmıştır. Buna göre 4 farklı mal grubu oluşturulmuştur. Bunlar; pembe mal, kahve mal, kiremit mal ve gri maldır. Söz konusu mal grupları kendine özgü bir farklılık göstermeyip şimdiye kadar Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin diğer yerleşim yerleri ve nekropollerinden ele geçen mal gruplarıyla benzerlik gösterirler.

İncelemiş olduğumuz buluntular kendi içerisinde sayısal olarak da farklılıklar gösterir. Bu nedenle çalışmamızda eserlerin istatistiksel değerlerini veren grafikler yapılmıştır. Metal buluntulardan olan takı grubunda süs iğneleri %50, saç kıskacı %10, boyun halkası %1'lik bir oranı temsil eder (Grafik 5). Silahlar metal eserlerin ikinci grubunu oluşturmakta olup %1'lik kısmını oluşturur (Grafik 6). Çanak çömleklerde ise mal grubu açısından bakıldığında kahve mal'da meyvelikler %24, çömlekçikler %15, çömlekler %10, kâseler %2, çanaklar %5, bardaklar %7 (Grafik 7); pembe malda meyvelikler %2, çömlekçikler %5, çömlekler %3, kâseler %2, çanaklar 3, bardaklar %3, birleşik kap %1 (Grafik 8); kiremit malda bardaklar %1 (Grafik 9); gri malda ise bardaklar %1'lik dilimi (Grafik 10) oluşturur. Bunların yanı sıra çanak çömleklerdeki kapların istatistiksel değerlerine baktığımızda meyvelikler %24, birleşik kaplar %1, çömlekler %20, çömlekçikler %15, bardaklar %12, kâseler %3, çanaklar %7'lik bir kısmı kapsar (Grafik 11). Eldeki verilerden Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında ele geçen eserlerin sayısal olarak çeşitlilik gösterdiği anlaşılmaktadır. Nitekim bu çeşitliğin nedeni hem üretim kolaylığına hem de dönemin yerleşikleri tarafından bunların kullanım sıklıklarına bağlanabilir.

Tez çalışması kapsamında değerlendirmiş olduğumuz buluntular, eser çeşitliliği ve tipolojik açıdan bütünlük gösterir. Nitekim nekropolde bulunan takılar, silahlar ve çanak çömlekler ETÇ'den itibaren Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki birçok yerleşim yeri ve nekropollerinde de görülür. Değerlendirmiş olduğumuz buluntular bölgenin diğer merkezlerinde tespit edilenlerle benzerlik gösterir. Bu durum Yukarı Göklü Nekropolü buluntularının büyük çoğunluğunda bir homeojenliğin olduğunun kanıtıdır. Bununla birlikte incelemiş olduğumuz süs iğnelerinden olan bağlamalı iğnelerden makara, çapa ve tek boğumlular ve çanak çömleklerden bir adet çömlekçik (Şek. 29a-b/14) ve bir adet birleşik kabın (Şek. 32a-b/18) benzerlerine Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde rastlanmamıştır. Böylelikle nekropolde yöreye özgü buluntuların da olduğu sonucuna varılabilir.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunan ve takı grubundan süs iğneleri modeli kalıpta döküm (cire-perdue), saç kıskaçları ile boyun halkaları ve silahlar ise döküm tekniğinde üretilmiştir. Bunların süslemelerinde ise linear (çizi) tekniği kullanılmıştır.

Buluntuların üçüncü grubunu oluşturan çanak çömlekler ise çark yapımı olup yüksek ısıllı fırınlarda üretilmişlerdir. Yine bazı çanak çömlekler üzerinde boyama ve yiv süslemeleri kullanılmıştır. Eski Çağ'da birçok zanaat kolu gibi takı üreten ustaların da olduğu bilinmektedir. Nitekim Mezopotamya yazılı kaynaklarında, kuyumcu “*zadim*”, altın ustası “*kudim/kuttimum*” olarak geçmektedir²⁰⁹. Böylelikle incelediğimiz eserlerin alanında usta olan kuyumcu, metal ustası, çanak çömlek ustası gibi zanaatkârların elinden çıktığı muhakkaktır. Ayrıca eserlerin üretim aşamasında zanaatkârlar arasında bir iş bölümünün de olması ihtimal dâhilindedir.

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında ele geçen ve değerlendirmiş olduğumuz takılar çeşitli alanlarda farklı işlevlerde kullanılmıştır. Takıların ilk grubunu oluşturan süs iğneleri bu anlamda oldukça önemlidir. Yakındoğu toplumlarında süs iğneleri üzerine yapılan çalışmalarda bunların kullanım alanları ve işlevlerine de açıklıklar getirilmiştir. Süs iğnelerinden toplu iğne olarak tanımlanan ve üst kısımları bir başla son bulan iğneler Mısır'da Orta Krallık Dönemi ve Kültepe Ib yerleşmesinde oyun tahtalarında taş yerine; Troya'da tunç kapların kulplarını perçinlemede ve Batı Anadolu'da Bayırköy'de ise bu iğnelere ağırşak geçirilerek iğ olarak kullanıldığı ileri sürülmüştür²¹⁰. Süs iğneleri ölü gömme sırasında kefeni tutturmak için de kullanılmıştır. Bunun en güzel örnekleri Kültepe ve Gedikli Karahöyük'te tespit edilmiştir. Gedikli Karahöyük'te ölülerin yakıldıktan sonra bir kumaş parçası içine küllerinin doldurulduğu ve bu kumaşın iğnelerle tutturularak çömlek içinde gömüldüğü belirtilmiştir²¹¹. Bunların yanı sıra süs iğneleri elbiselerde, saç toplamada ya da saç örtüsünde de kullanım görmüştür. Süs iğnelerinin elbiselerin uçlarını birleştirmede kullanıldığına dair bilinen en güzel örnek Mari'den ele geçmiş bir plaka üzerindeki sahnedir. Sahnede oturan insan figürlerinin kıyafetlerinin uçlarının iğnelele tutturulduğu görülür²¹². Süs iğnelerinin baş kısmında kullanıldığına dair en erken veriler Hitit yazılı metinlerinde gelir. Söz konusu metinlerde geçen “URUDU Zİ. KİN. BAR” ifadesinin baş iğnesini tanımlamada kullanıldığı önerilmiştir²¹³. Ayrıca Hassek Höyük G12 mezarı, Alishar Hitit Çağı mezarları, Urartu

²⁰⁹ J. R. McIntosh, *Mesopotamia New Perspectives*, Santa Barbara, 2005.

²¹⁰ U. Esin, *Milattan Önce Üçüncü ve İkinci Binyılında Anadolu İğneleri Tipolojik ve Kronolojik Bir İnceleme*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi), İstanbul, 1960, ss. 12-13.

²¹¹ Egeli, *M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*, s. 156.

²¹² A. Moortgat, “Tell Chuera in Nordsyrien”, *Vorläufiger Bericht über die vierte Kampagne 1963*, Köln und Opladen, 1965, p. 44, Fig. 31.

²¹³ Egeli, *M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*, s. 158.

nekropollerinden Van/Kalecik'te Ka.3 no.lu mezarda iskeletlerin yüz hizasında ele geçen iğne örnekleri ve Mısır'da XI. Hanedanlık Dönemi'ne ait bir lahit üzerindeki kabartmada betimlenmiş kraliçenin başında bulunan süs iğnesi, bunların baş kısmında kullanıldığını göstermesi açısından önemlidir²¹⁴. Mezar kazılarında ele geçen süs iğnelerinin cenaze hediyesi, kişisel süs eşyası ve / veya muska olarak yerleştirilmiş olabileceği de belirtilmiştir²¹⁵.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde gerçekleştirilen kurtarma kazılarında mezarlarda süs iğneleri ele geçmiştir. Ancak mezarlar kaçak kazılar sonucunda tahrip edildiğinden bunların buluntu durumları hakkında net bilgilere sahip değiliz. Bununla birlikte Yakınoğu toplumlarında ele geçen örneklerden ve bunların kullanım alanları ile işlevlerinden yola çıkılarak Yukarı Göklü Nekropolü'nde bulunmuş süs iğnelerine de açıklık getirmek mümkündür. İğnelerin mezarlardan ele geçmesinden yola çıkarak bunların ölü armağanı, süs eşyası, nazarlık veya kefeni tutturmak için bırakıldığı düşünülebilir. İncelemiş olduğumuz süs iğneleri mezarlara sadece ölü armağanı olarak bırakılmamış olup muhtemelen bunların bir bölümü ölünün günlük yaşamında işlevsel olarak da kullanılmış olmalıdır. Yakınoğu uygarlıklarında olduğu gibi Yukarı Göklü Nekropolü süs iğneleri de elbise ya da baş kısmında kullanılmış olmalıdır. Böylelikle büyük boyutlu ve ağırlığı fazla olan süs iğnelerinin kalın kumaşlarda; küçük boyutlu ve daha hafif olan örneklerin ise ince kumaşların uçlarını birleştirmede istifade edildiği söylenebilir. Ayrıca süs iğnelerinden düz gövdeliler grubuna giren mercimek başlılar ve yarım küre başlıların elbiselerin yanı sıra saç ya da baş kısmında kullanılan başörtüsünü tutturma ya da süslemede kullanılmış olabileceği de düşünülebilir. Düz gövdeli iğneler kumaş üzerine doğrudan batırılarak kullanılmış olmalıdır. Bağlamalı iğnelerin silindirik gövdeleri üzerinde yuvarlak bir delik bulunur. Bu delik üzerinde zaman zaman bir halka da takılabilmektedir. Ancak Yukarı Göklü Nekropolü bağlamalı iğnelerinde bu halkalara rastlanmamıştır. “Bu tip iğnelerde delikten geçirilen bir ipin iğnenin kumaşa batırılmasından sonra sapın çevresinden birkaç kez dolandırıldığı, sıkıldığı ve böylece

²¹⁴ Egeli, M.Ö. 3.-2. *Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*, s. 158; K. Lange, *Aegypt Architecture, Sculpture, Painting in Three Thousand Years*, London, 1968, pl. 83; R. Çavuşoğlu, “Van Kalecik Nekropolünden Urartu Takıları”, M. Işıklı, B. Can (Eds.), *Uluslararası Doğu Anadolu Güney Kafkasya Kültürleri Sempozyumu Bildiriler II*, 2015, s. 231.

²¹⁵ B. Gökce, E. Kaçmaz Levent, “A Group of Jewellery From Diyarbakır Archaeological Museum”, *Arkeoloji Dergisi* (Baskıda).

iğnenin kumaştan kaymasının engellendiği” ifade edilmiştir²¹⁶. Kıyafetlerde kullanıldığını düşünülen bu tip süs iğnelerinde deliklerden geçirilen iplere süs amaçlı amulet, boncuk ve mühür gibi objelerin de asıldığı ifade edilmiştir²¹⁷. Elde her ne kadar veri olmasa da incelemiş olduğumuz bağlamalı süs iğnelerinde de böyle bir kullanımın olması muhtemeldir.

Takıların ikinci grubunu saç kısaçları oluşturmaktadır. Saç kısaçlarını küpe ve yüzük gibi eserlerden ayırt etmek zaman zaman oldukça güçtür. Bunların büyük çoğunluğu hem basit halka formlarını yansıtmaları hem de uğradıkları tahribattan dolayı tipolojik ayrımını yapmak da oldukça zordur. Ancak mezarlarda *in-situ* durumda ele geçen örnekler bunların işlevleri ve tipolojilerinin belirlenmesinde ipuçları sunmaktadır. Ancak Yukarı Göklü Nekropolü mezarları yoğun tahribat gördüğünden ne yazık ki saç kısaçları da *in-situ* olarak ele geçmemiştir. Ancak çevre kültürlerde *in-situ* olarak ele geçen benzer örnekleri bize Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında bulunanların da saç kısaçları olduğu sonucuna götürmüştür. Bu konu üzerine yapılmış olan çalışmalarda saç kısaçlarının saçları toplamak ya da süslemek amacıyla kullanıldığı önerilmiştir²¹⁸. Nitekim çalışmamız kapsamında incelemiş olduğumuz saç kısaçları da aynı amaç doğrultusunda kullanılmış olmalıdır.

Süs eşyalarının son grubunu boyun halkaları oluşturur. Eski Çağ’da insanoğlu kol, baş, ayak, kulak gibi uzuvlarında çeşitli türlerde takılar kullanmıştır. Nitekim insanoğlunun takı kullanmayı tercih ettiği yerlerden biri de boyun kısmıdır. Metalin kullanılmadığı erken dönemlerde boyunda kullanılan takıların organik maddelerden yapılan basit türde eserler olduğu bilinmektedir. Madenin keşfiyle birlikte birçok eserde olduğu gibi takılarda da bir gelişim görülmüştür. Böylelikle M.Ö. III. Binyıldan itibaren metalden boyunluklar da üretilmiştir²¹⁹. Yukarı Göklü Nekropolü’nde M.2 oda mezarında ele geçmiş olan gümüş boyunluğun uçları geriye doğru kıvrılmış ve birer halka oluşturulmuştur. Bu halkalar birbirine bir ip ya da sicimle bağlanmış olmalıdır. Diğer takı gruplarında olduğu gibi boyun halkalarının da çoğunlukla süs amaçlı kullanılmış olduğu düşünülebilir. Boyun halkaları üzerine yapılmış olan çalışmalarda bunların süs amacının

²¹⁶ Egeli, M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da Maden İğneler, s. 159.

²¹⁷ Egeli, M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da Maden İğneler, s. 159.

²¹⁸ Fidan, İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri, 2005, s. 100.

²¹⁹ Tekin, Madeni Eser Tipolojisi, s. 157.

yanı sıra bir statü belirtisi olduğu da önerilmiştir²²⁰. Aynı durumun incelemiş olduğumuz boyun halkası için de geçerli olabileceği kanaatindeyiz.

Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında bulunmuş ve değerlendirmiş olduğumuz sınırlı sayıda silah da söz konusudur. İnsanoğlu başlangıçta doğada kolaylıkla elde edilebilen taş, kemik gibi hammaddelerden basit sayılabilecek balta, ok ve mızrak gibi silahlar üretmiştir. Zamanla hem madenin keşfi hem de teknolojinin gelişmesine bağlı olarak silahlar da karmaşık bir yapı almıştır. Eski Çağ'da erken dönemlerde silahlar daha çok avlanma yani besin elde etme amacıyla kullanılmıştır. Ayrıca avlanma için yapılan bazı silahların yabani hayvanların saldırılarından korunmak amacıyla da kullanılmış olabileceği ifade edilmiştir²²¹. Silahlar kullanım alanlarına göre saldırı ve savunma silahları olarak sınıflandırılır. Ayrıca silahlar kullanım mesafelerine göre “yakın mesafe” ve “uzak mesafe” olarak da gruplandırılmıştır²²². İncelemiş olduğumuz ve silah grubu içinde yer alan kare kesitli kargı uçları uzak mesafe grubuna girmektedir. Tekin, *“düşmana karşı etkili bir silah olarak kullanılan kargıların, başta piyade ile süvari olmak üzere düzenli orduların standart düzeni içinde olduğunu”* belirtmiştir. Yukarı Göklü Nekropolü M.2 oda mezarında tespit edilmiş olan kargı uçları avlanmanın yanı sıra savaşta da kullanılmış olmalıdır. Böylelikle M.2 oda mezarının bir savaşçı ya da avcıya ait olduğu düşünülebilir.

Yukarı Göklü Nekropolü mezarlarında ele geçen çanak çömlekler de işlevsel olarak günlük yaşamdan dini yaşama kadar olan toplumsal bağlamlar içinde oldukça önemlidir. İncelemiş olduğumuz çanak çömleklerin formları, boyutları, dipleri, kulpları, kaliteleri, ağız kenarlarının açıklık veya kapalılığı işlevleri hakkında veriler sunar. Bu bağlamda çanak çömleklerin sosyal, ekonomik ve dinsel kullanımlarına açıklık getirilebilir. İncelemiş olduğumuz çanaklar ve kâseler günlük yaşamda yiyecek hazırlanmasında ve tüketilmesinde kullanılmış olmalıdır. Ağız kenarları kapalı olan kâse ve çanakların daha çok sıvı tüketimi için kullanıldığı bilinmektedir. Nitekim Yukarı Göklü Nekropolü çanak ve kâselerinde kapalı ağızlı örnekler bulunmamaktadır. Böylelikle ele almış olduğumuz kâse ve çanakların daha çok yiyecek tüketiminde kullanıldığı

²²⁰ Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 158.

²²¹ Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 22.

²²² Tekin, *Madeni Eser Tipolojisi*, s. 22.

düşünülebilir. Yine çanak çömleklerin bir diğer grubunu oluşturan bardaklardan da sıvı tüketimi için istifade edildiği kanaatine varılabilir. Eski Çağ'da çanak çömlekler insanoğlu tarafından saklama aracı olarak da kullanılmıştır. Değerlendirmiş olduğumuz kaplardan çömlekler ve çömlekçiklerin bu amaçla kullanılmış olabileceği kanaatindeyiz. Yukarı Göklü Nekropolü çanak çömlekleri günlük kullanımın yanı sıra dini alanda da kullanım görmüştür. Nekropolde ele geçen birleşik kap büyük olasılıkla dini bir ziyafet veya libasyon ritüeline ait olmalıdır. Ayrıca Ökse, “yüksek kaideli meyveliklerin sunak olarak kullanıldıklarını” ileri sürmüştür²²³. Nitekim biz de bunların dini ritüellerde sunak amaçlı kullanıldığı kanaatindeyiz. Bunların yanı sıra buluntuların mezarlardan ele geçmiş olması, bunların birer ölü armağanı olduğunu gösterir.

Yukarı Göklü Nekropolü buluntularını tipolojik özellikleri göz önünde bulundurulduğunda, bunların Anadolu, Suriye ve Irak'ta bulunan bazı yerleşim yerleri ve nekropollerde ele geçen örneklerle bölgesel benzerliklerin olduğu da tespit edilmiştir (bkz. tarihlendirme bölümü). Nekropol'den ele geçen buluntular çevre kültür bölgelerinin ETÇ I-II ve ETÇ III-IV evrelerinde görülenlerle paralellik gösterir. Bu bağlamda Yukarı Göklü Nekropolü'nün ETÇ I-II ve ETÇ III-IV evrelerinde Orta Fırat Havzası yerleşimleri içinde yer aldığı söylenebilir. Ayrıca Yukarı Göklü Nekropolü ETÇ buluntularının Orta Fırat Bölgesi'ne özgü yerel unsurların yanı sıra bölgenin güneyinde konumlanan çoğunlukla Suriye ve nadiren Irak Bölgeleri merkezlerinde ele geçmiş ve yaygın kullanılan ithal buluntulardan da meydana gelmektedir. Böylelikle ele almış olduğumuz buluntular, diğer pek çok arkeolojik veri gibi kültürel ilişkileri göstermesi açısından da önem arz etmektedir.

Yukarı Göklü Nekropolü'nde kurtarma kazıları başlatılmadan önce mezarlar defneciler tarafından tahrip edilmiştir. Nitekim mezarlar yoğun tahribat gördüğünden gömü tarzının nasıl yapıldığı da anlaşılamamıştır. Ayrıca mezarlardaki yoğun tahribata rağmen, ele geçen buluntulardan yola çıkılarak, nekropole gömülen kişilerin sosyal statüsü hakkında da sonuca varılabilir. Eserlerin kaliteli üretilmiş olması, buluntularda herhangi bir tahribata rastlanılmaması ve ünik eserlerin varlığı bize Yukarı Göklü Nekropolü'nün statüsü daha yüksek olan insanlara ait olabileceğini düşündürmüştür.

²²³ Ökse, *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler*, s. 90.

Çevre kültürlerle ilişkilerin daha iyi anlaşılabilmesi için Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde arkeolojik kazıların devam ettirilmesi de önemlidir. Böylelikle çalışmamızda ortaya koymaya çalıştığımız sonuçlara yeni verilerin ekleneceği de muhakkaktır.

KATALOG

A. SÜS İĞNELERİ

Katalog No: 1

Şekil No: Lev. I/Şek.1.1

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.132

Ölçüler: Uzunluk: 8,6 cm, Baş Çapı: 0,7 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 3 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Küt uçlu, silindirik gövdeli ve baş kısmı yarım küre formudur. Baş kısmının hemen altında torus yer alır. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Langdon 1924: Pl. XIX/2 (Kish, M.Ö. 2700-2350 gömüleri); Dunand 1937: Pl. LXIX/2210, Pl. CII/5251, Pl. CIV/3366, 3055 (Biblos, ETÇ); Mallowan 1947: Pl. XXX//3 (Chagar Bazar, ETÇ); Moortgat 1960: p. 21, Abb. 20 (Tell Chuera, kutsal alan, M.Ö. III. Binin ikinci yarısı); Charvát 1976: p. 348, Pl. 1/6 (Troia, M.Ö. 2200-2000); Orthmann 1981: Taf. 68 (Tell Halawa, Mezar H-119, ETÇ); Martin vd., 1985: p. 11, p. 117, Fig. 71/17 (Abu Salabikh, Mezar 61, Akkad ve Post Akkad); Özgen 1990: ss. 204-205, Res. 9 (Oylum Höyük, 3 numaralı mezar ETÇ IV Kültür Katı); Obladen – Kauder 1996: Taf. 156/3 (Demircihöyük Ana Evre III, ETÇ II); Özsait 1997: s. 467, Res. 4/E6, E7 (Harmanören Mezarlığı M.Ö. III. Bin); Özgen – Helwing – Tekin 1997: pp. 59-60, Taf. 13-13 (Oylum Höyük, vazolar mezarı M.Ö. III.-II. bin oda mezar); Seeher 2000: p. 134, Abb. 18/G.53/b (Eskişehir-Sarıket Nekropolü, ETÇ II), Abb. 47/G.455.c (Eskişehir-Sarıket Nekropolü, ETÇ II); Marro – Tibet – Ergeç 2000: p. 170, p. 181, Çiz. 9/7 (Horumhöyük, sandık mezar, ETÇ IV); Özgen – Helwing – Engin 2001: p. 224; Oates vd. 2001: p. 240, Fig. 257 (Tell Brak, Akkadian/Post Akkadian); Efe 2007: s. 86, s. 90, Res. 7 (Küllüoba, Kompleks II, ETÇ II-III); Pusat 2016: s. 44, Kazı Env. No: BT.08.67 (Belentepe, Mezar 1, ETÇ Kültür Katı).

Katalog No: 2

Şekil No: Lev. I/Şek.1.2

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.136

Ölçüler: Uzunluk: 11,8 cm, Baş Çapı: 1 cm, Delik Çapı: 0,6 cm, Ağırlık: 9 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde de tahribata ya da kullanıma bağlı eğilmeler görülür. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 3

Şekil No: Lev. I/Şek.1.3

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.123

Ölçüler: Uzunluk: 6,4 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Küt uçlu, silindirik gövdeli ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. İğnenin gövdesinde yer yer kırıklar mevcuttur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 4

Şekil No: Lev. I/Şek.1.4

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.130

Ölçüler: Uzunluk: 7,3 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 5

Şekil No: Lev. I/Şek.1.5

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.125

Ölçüler: Uzunluk: 56 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 6

Şekil No: Lev. I/Şek.1.6

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.134

Ölçüler: Uzunluk: 9,1 cm, Baş Çapı: 0,7 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 5 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 7

Şekil No: Lev. I/Şek.1.7

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.126

Ölçüler: Uzunluk: 7,2 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 8

Şekil No: Lev. I/Şek.1.8

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.127

Ölçüler: Uzunluk: 6 cm, Baş Çapı: 0,4 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 9

Şekil No: Lev. I/Şek.1.9

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.137

Ölçüler: Uzunluk: 11,9 cm, Baş Çapı: 0,9 cm, Delik Çapı: 0,6 cm, Ağırlık: 6 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Baş kısmının hemen altında bir torus yer alır.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 10

Şekil No: Lev. I/Şek.1.10

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.133

Ölçüler: Uzunluk: 8,4 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 11

Şekil No: Lev. I/Şek.1.11

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.135

Ölçüler: Uzunluk: 11,9 cm, Baş Çapı: 0,9 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 5 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Boyun kısmı inceltilmiş olup baş kısmının hemen altında torus vardır.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 12

Şekil No: Lev. I/Şek.1.12

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.106

Ölçüler: Uzunluk: 4,7 cm, Baş Çapı: 0,8 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 13

Şekil No: Lev. I/Şek.1.13

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.107

Ölçüler: Uzunluk: 5,2 cm, Baş Çapı: 0,4 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 14

Şekil No: Lev. I/Şek.1.14

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.153

Ölçüler: Uzunluk: 2,5 cm, Baş Çapı: 1 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 5 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Gövde sarmal formudur.

Benzerleri: Mallowan 1947: Pl. XXX//3 (Chagar Bazar, Erken Tunç Çağı).

Katalog No: 15

Şekil No: Lev. I/Şek.1.15

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.124

Ölçüler: Uzunluk: 6,5 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 16

Şekil No: Lev. I/Şek.1.16

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.122

Ölçüler: Uzunluk: 6,5 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 17

Şekil No: Lev. I/Şek.1.17

Eser Adı: Yarım Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.131

Ölçüler: Uzunluk: 7,6 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 3 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 1

Katalog No: 18

Şekil No: Lev. I/Şek.2.1

Eser Adı: Mercimek Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.109

Ölçüler: Uzunluk: 6,5 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı mercimek formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Speiser 1935: Pl. 50/8 (Tepe Gawra, ETÇ III); Dunand 1937: Pl. LXIX/2217, 2218-2219, Pl. CIV/5226, 5251, Pl. CIV/3637 (Biblos, ETÇ); Schaefer 1962: p. 427, Pl. 14/4 (Ugarit, ETÇ); Alkım – Alkım 1966: Şek. 36 (Gedikli Höyük, kremasyon kapları, ETÇ II); Orthmann 1981: Taf. 68/101 (Tell Halawa, Mezar H-119, ETÇ); Özgen 1990: s. 210, Res. 9 (Oylum Höyük, vazolar mezarı, ETÇ); Laneri 2004: p. 267, Tavola 36/TH684 (Titriş, mezar, M.Ö. III. Binin ilk yarısı); Efe 2007: s. 86, Res. 7 (Küllüoba, Kompleks II, ETÇ II-III); Keskin 2009: Lev. 13/211 (Bakla Tepe, ETÇ II-III); Pusat 2016: s. 47, Kazı Env. No. BT.08.69, BT.08.70 (Belentepe, Mezar 1, ETÇ); Soğmatar Kazısı Raporu 2018, 11, Buluntular, 74 Nolu Mezar Odası (ETÇ Kültür Katı).

Katalog No: 19

Şekil No: Lev. I/Şek.2.2

Eser Adı: Mercimek Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.111

Ölçüler: Uzunluk: 5,7 cm, Baş Çapı: 0,7 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı mercimek formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Delik kısmı tahribat görmüştür.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 18

Katalog No: 20

Şekil No: Lev. II/Şek.3

Eser Adı: Makara Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.143

Ölçüler: Uzunluk: 5,1 cm, Baş Çapı: 1,1 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı makara formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Boyun kısmında iki torus mevcuttur.

Benzerleri: ---

Katalog No: 21

Şekil No: Lev. II/Şek.4.1

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.87

Ölçüler: Uzunluk: 7,4 cm, Baş Çapı: 2 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 3 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı çift spiral formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: Schaeffer 1962: Fig. 30/1 (Ugarit, M.Ö. 2200-2000), Fig. 30/3-6 (Luristan); Korfmann 1982: Taf. 19/2 (Tilkitepe, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: Fig. 9/G (Gaziantep-Birecik Mezarlığı, ETÇ II); Efe 1999: 104, Fig. 20 (Eskişehir-Orman Fidanlığı, VII. Tabaka, Geç Kalkolitik); Oates vd., 2001: 241, Fig. 258 (Tell Brak, M.Ö. III. Bin).

Katalog No: 22

Şekil No: Lev. II/Şek.4.2

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.88

Ölçüler: Uzunluk: 6,5 cm, Baş Çapı: 2,3 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 3 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 21

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 21

Katalog No: 23

Şekil No: Lev. II/Şek.4.3

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.89

Ölçüler: Uzunluk: 8,2 cm, Baş Çapı: 2 cm, Delik Çapı: 0,7 cm, Ağırlık: 6 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 21

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 21

Katalog No: 24

Şekil No: Lev. II/Şek.4.4

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.90

Ölçüler: Uzunluk: 8,3 cm, Baş Çapı: 2,5 cm, Delik Çapı: 0,6 cm, Ağırlık: 4 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 21

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 21

Katalog No: 25

Şekil No: Lev. II/Şek.4.5

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.91

Ölçüler: Uzunluk: 8,4 cm, Baş Çapı: 2,7 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 5 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 21

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 21

Katalog No: 26

Şekil No: Lev. II/Şek. 4.6

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.92

Ölçüler: Uzunluk: 9 cm, Baş Çapı: 2,5 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 4 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 21

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 21

Katalog No: 27

Şekil No: Lev. II/Şek.4.7

Eser Adı: Çift Spiral Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.93

Ölçüler: Uzunluk: 9,2 cm, Baş Çapı: 2,8 cm, Delik Çapı: 0,6 cm, Ağırlık: 4 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 21

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 21

Katalog No: 28

Şekil No: Lev. III/Şek.5.1

Eser Adı: Çapa Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.145

Ölçüler: Uzunluk: 7,2 cm, Baş Çapı: 1 cm, Delik Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı çapa formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: ---

Katalog No: 29

Şekil No: Lev. III/Şek.5.2

Eser Adı: Dört Yaprak Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.103

Ölçüler: Uzunluk: 8,3 cm, Baş Çapı: 2,3 cm, Delik Çapı: 0,7 cm, Ağırlık: 5 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı dört yaprak formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: ---

Katalog No: 30

Şekil No: Lev. III/Şek.5.3

Eser Adı: Dilimli Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.144

Ölçüler: Uzunluk: 8,2 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,6 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı dilimli formludur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: ---

Katalog No: 31

Şekil No: Lev. III/Şek.5.4

Eser Adı: İç İç Halka Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.104

Ölçüler: Uzunluk: 7,7 cm, Baş Çapı: 1,1 cm, Delik Çapı: 0,6 cm, Ağırlık: 4 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı iç içe halka formludur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: ---

Katalog No: 32

Şekil No: Lev. III/Şek.6.1

Eser Adı: Tek Boğum Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.146

Ölçüler: Uzunluk: 5,6 cm, Baş Çapı: 0,4 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı tek boğumlu formludur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Gövdenin bitim kısmının çok az bir bölümü kırık ve eksiktir.

Benzerleri: ---

Katalog No: 33

Şekil No: Lev. III/Şek.6.2

Eser Adı: Tek Boğum Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.147

Ölçüler: Uzunluk: 7,8 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 3 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı tek boğumlu formludur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur.

Benzerleri: ---

Katalog No: 34

Şekil No: Lev. III/Şek.6.3

Eser Adı: Tek Boğum Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.148

Ölçüler: Uzunluk: 13,5 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 6 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 33

Benzerleri: ---

Katalog No: 35

Şekil No: Lev. IV/Şek. 7.1

Eser Adı: Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.138

Ölçüler: Uzunluk: 8 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 4 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve eğik boyunlu formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Baş kısmı küre formundadır. Boyun kısmı baş kısmındaki deliği görecektir şekilde eğilmiştir.

Benzerleri: Langdom 1924: Pl. XIX/4 (Kish, M.Ö. III. Bin gömüleri); Orthmann 1981: Taf. 63/40-48 (Tell Halawa, Mezar H-70, M.Ö. III. Bin); Kampschulte – Orthmann 1984: Taf. 1/b.6-7 (Tawi, Mezar T5, M.Ö. III. Bin); Mount-Williams 1980: p. 21, Fig. 9/ TPR 8 19-20 (Terqa, Gömü 1, M.Ö. III. Bin); Egeli 1989: Lev. 32/127-134 (Lidar Höyük, ETÇ), Lev. 37/167-169 (Titriş, ETÇ gömüleri), Lev. 38/170-171 (Titriş, ETÇ gömüleri); Klein 1992: Taf. 70/1 (Karkamış, ETÇ), Taf. 90/7 (Til Barsip, ETÇ); Algaze vd., 1995: p. 64, Fig. 34 (Titriş, ETÇ gömüleri).

Katalog No: 36

Şekil No: Lev. IV/Şek. 7.2

Eser Adı: Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.139

Ölçüler: Uzunluk: 8,3 cm, Baş Çapı: 0,6 cm, Delik Çapı: 0,5 cm. Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve eğik boyunlu formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Baş kısmı küre formundadır. Boyun kısmı baş kısmındaki deliği görecektir şekilde eğilmiştir. Delik kısmından kırılmış olup iki parça halinde.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 35

Katalog No: 37

Şekil No: Lev. IV/Şek. 7.3

Eser Adı: Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.140

Ölçüler: Uzunluk: 11,9 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Delik Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 6 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve eğik boyunlu formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Baş kısmı küre formundadır. Boyun kısmı baş kısmındaki deliği görecektir şekilde eğilmiştir.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 35

Katalog No: 38

Şekil No: Lev. IV/Şek. 7.4

Eser Adı: Küre Başlı Bağlamalı İğne

Envater No: YN.95.142

Ölçüler: Uzunluk: 13,5 cm, Baş Çapı: 0,8 cm, Delik Çapı: 0,7 cm, Ağırlık: 13 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, küt uçlu ve eğik boyunlu formudur. Silindirik gövde üzerinde dışa doğru şişkin yuvarlak delik bulunur. Baş kısmı küre formundadır. Boyun kısmı baş kısmındaki deliği görecektir şekilde eğilmiştir.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 35

Katalog No: 39

Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.1

Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne

Envater No: YN.95.101

Ölçüler: Uzunluk: 10,6 cm, Ağırlık: 6 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı rulo formundadır.

Benzerleri: Langdom 1924: Pl. XIX/2 (Kish, M.Ö. 2700-2350 gömülerinde); Dunand 1937: Pl. CII/5372, Pl. CIII/1935, Pl. CIV/3320, Pl. CV/1757 (Biblos, ETÇ); Lamb 1937: Fig. 18/12-13 (Kusura, A Tabakası ETÇ I, B-C (Geçiş) Tabakası ETÇ III); Alkım – Alkım 1966: Şek. 36/3-4 (Gedikli Höyük, Kremasyon kapları, ETÇ II); Mount-Williams 1980: p. 21, Fig. 9/TPR 8 18 (Terqa, Tabaka 6, M.Ö. 18. yüzyılın sonu/17. yüzyılın ortası); Korfmann 1982: Taf. 19/2 (Tilkitepe, M.Ö. III. Bin); Egeli 1989: Lev. 28/100-102 (Hasek Höyük, ETÇ); Klein 1992: Taf. 123/2-3 (Gaziantep-Deve Hüyük, Geç Demir Çağ), Taf. 123/4-5 (Gaziantep-Gedikli, ETÇ II), Taf. 123/6-7 (Karkamış, OTÇ), Taf. 124/5 (Til Barsip, ETÇ); Oates – Oates – McDonald 1997: p. 267, Figs, 26, 33, 35 (Tell Brak, Mittani ve Eski Babil Periyodu); Seeher 2000: Abb. 21/G.83.b, Abb. 22/G.92.b, Abb. 25/G.131.b, Abb. 45/G. 419. c-d (Eskişehir-Saruket Nekropolü 131, 92, 83, 419 nolu mezarlar, ETÇ I); Schmidt 2002: Taf. 62/900-910 (Norşuntepe, ETÇ II-III); Keskin 2009: Lev. 9/117-118, 126, 130, Lev. 12/202-205 (Bakla Tepe, ETÇ I); Duru 2013: Lev. 73/5 (Tilmen Höyük, ETÇ), Lev. 112/2-4 (Tilmen Höyük, OTÇ).

Katalog No: 40

Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.2

Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne

Envater No: YN.95.98

Ölçüler: Uzunluk: 6,5 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 39

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 39

Katalog No: 41

Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.3

Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne

Envater No: YN.95.99

Ölçüler: Uzunluk: 6,3 cm, Ağırlık: 3 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 39

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 39

Katalog No: 42

Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.4

Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne

Envater No: YN.95.95

Ölçüler: Uzunluk: 5,3 cm, Ağırlık: 2 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 39

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 39

Katalog No: 43

Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.5

Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne

Envater No: YN.95.94

Ölçüler: Uzunluk: 5 cm, Ağırlık: 1 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Bkz. Kat. No. 39

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 39

Katalog No: 44
Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.6
Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.97
Ölçüler: Uzunluk: 5,3 cm, Ağırlık: 2 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı
Tanım: Bkz. Kat. No. 39
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 39

Katalog No: 45
Şekil No: Lev. IV/Şek. 8.7
Eser Adı: Rulo Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.96
Ölçüler: Uzunluk: 6,1 cm, Ağırlık: 4 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı
Tanım: Bkz. Kat. No. 39
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 39

Katalog No: 46
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.1
Eser Adı: Yarım Küre Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.129
Ölçüler: Uzunluk: 6 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 2 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı
Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı yarım küre formudur.
Benzerleri: Obladen – Kauder 1996: Taf. 156/1-2 (Demirci Höyük, Ana Evre III, ETÇ II); Oates – Oates – McDonald 1997: p. 267, Figs, 23, 30 (Tell Brak, Mittani ve Eski Babil Periyodu); Fidan 2005: Lev. 15/ Kat. No. 41 (Küllüoba, IIIB Evresi, ETÇ III); Yıldırım 2006: s. 12, Fig. 16/d (Resuloğlu Mezarlığı, ETÇ); Zimmermann – Yıldırım 2011: s. 256, Res. 2 (Çankırı Müzesi Koleksiyonu, ETÇ); Duru 2013: Lev. 73/3-4 (Tilmen Höyük, İTÇ), Lev. 111/10 (Tilmen Höyük, OTÇ).

Katalog No: 47
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.2
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.116
Ölçüler: Uzunluk: 5 cm, Baş Çapı: 0,7 cm, Ağırlık: 2 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı
Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı mercimek formudur.
Benzerleri: Sertok – Ergeç 1999: p. 105, Fig. 9/K (Gaziantep-Birecik Mezarlığı, ETÇ); Fidan 2005: Lev. 24/Kat. No. 66 (Çavdarlı Höyük, ETÇ II).

Katalog No: 48
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.3
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.115
Ölçüler: Uzunluk: 5,1 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 2 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı
Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı mercimek formudur.
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 47.

Katalog No: 49
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.4
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.113
Ölçüler: Uzunluk: 4,5 cm, Baş Çapı: 0,5 cm, Ağırlık: 1 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı
Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve baş kısmı mercimek formudur.
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 47.

Katalog No: 50
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.5
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.114
Ölçüler: Uzunluk: 4,2 cm, Baş Çapı: 0,4 cm, Ağırlık: 1 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı
Tanım: Silindirik gövdeli, sivri uçlu ve eğik boyunludur. Baş kısmı mercimek biçimlidir. Baş kısmına yakın noktada eğilme mevcuttur.
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 47.

Katalog No: 51
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.6
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.119
Ölçüler: Uzunluk: 6,2 cm, Baş Çapı: 0,9 cm, Ağırlık: 1 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı
Tanım: Bkz. Kat. No. 50
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 47.

Katalog No: 52
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.7
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.117
Ölçüler: Uzunluk: 5 cm, Baş Çapı: 1,1 cm, Ağırlık: 1 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı
Tanım: Bkz. Kat. No. 50
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 47.

Katalog No: 53
Şekil No: Lev. V/Şek. 9.8
Eser Adı: Mercimek Başlı Düz Gövdeli İğne
Envater No: YN.95.118
Ölçüler: Uzunluk: 6 cm, Baş Çapı: 1 cm, Ağırlık: 2 gr
Materyal: Bakır
Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı
Tanım: Bkz. Kat. No. 50
Benzerleri: Bkz. Kat. No. 47.

B. SAÇ KISKAÇLARI

Katalog No: 54
Şekil No: Lev. V/Şek. 10.1
Eser Adı: Spiral Formlu Saç Kıskaçı
Envater No: YN.95.157

Ölçüler: Çapı: 1.5 cm, Kalınlık: 0,9 cm, Ağırlık: 4,8 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Oval kesitli saç süsü kalın spiral biçimlidir. Baş kısımları ince formudur.

Benzerleri: Obladen - Kauden 1996: Taf. 156/11 (Demircihöyük, Erken Tunç Çağ); Oates - Oates, McDonald 1997: s. 269, Fig. 56 (Tell Brak, Mitanni ve Eski Babil Dönemi); Schmidt 2002: 129, Abb. 50/1006-1007 (Norşuntepe, ETÇ); Yılmaz 2003: s. 40, Lev. 23 /f (Oylum Höyük, 3 numaralı mezar, Erken Tunç Çağ IV); Laneri 2004: 268, Tavola 37/TH7602 (Titriş, ETÇ); Yıldırım, Ediz; 2007, 221, Res. 8 (Resuloğlu Mezarlığı; Erken Tunç Çağ II-III); Keskin 2009: s. 75, Lev. 14/295-296 (Bakla Tepe, Erken Tunç Çağ I), Lev. 14/299 (Boyaklı, Erken Tunç Çağ II).

Katalog No: 55

Şekil No: Lev. V/Şek. 10.2

Eser Adı: Spiral Formlu Saç Kıskaçı

Envater No: YN.95.158

Ölçüler: Çapı: 1,2 cm, Kalınlık: 1 cm, Ağırlık: 2,13 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Oval kesitli saç süsü kalın spiral biçimlidir. Baş kısımları ince formudur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 54

Katalog No: 56

Şekil No: Lev. V/Şek. 10.3

Eser Adı: Spiral Formlu Saç Kıskaçı

Envater No: YN.95.159

Ölçüler: Çapı: 1,3 cm, Kalınlık: 1,1 cm, Ağırlık: 2,21 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Geliş Şekli: Kurtarma Kazısı

Tanım: Oval kesitli saç süsü kalın spiral biçimlidir. Baş kısımları ince formudur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 54

Katalog No: 57

Şekil No: Lev. V/Şek. 10.4

Eser Adı: Spiral Formlu Saç Kıskaçı

Envater No: YN.95.160

Ölçüler: Çapı: 1,3 cm, Kalınlık: 0,7 cm, Ağırlık: 2,17 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Oval kesitli saç süsü kalın spiral biçimlidir. Baş kısımları ince formudur. Eser kırık ve eksiktir.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 54

Katalog No: 58

Şekil No: Lev. V/Şek. 10.5

Eser Adı: Spiral Formlu Saç Kıskaçı

Envater No: YN.95.161

Ölçüler: Çapı: 1,1 cm, Kalınlık: 0,9 cm, Ağırlık: 1,13 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Oval kesitli saç süsü kalın spiral biçimlidir. Baş kısımları ince formudur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 54

Katalog No: 59

Şekil No: Lev. V/Şek. 10.6

Eser Adı: Spiral Formlu Saç Kıskaçı

Envater No: YN.95.162

Ölçüler: Çapı: 0,9 cm, Kalınlık: 0,7 cm, Ağırlık: 0,79 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Oval kesitli saç süsü kalın spiral biçimlidir. Baş kısımları ince formudur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 54

Katalog No: 60

Şekil No: Lev. V/Şek. 10.7

Eser Adı: Halka Formlu Saç Kıskaçı

Envater No: YN.95.163

Ölçüler: Çapı: 1,3 cm., Kalınlık: 0,7 cm Ağırlık: 0,67 gr

Materyal: Gümüş

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Yuvarlak kesitli halkanın uçları üst üste bindirilmiştir.

Benzerleri: Schaeffer 1962: s. 241, Fig. 32/C (Ras Shamra, Erken Tunç Çağ); Algaze vd. 1995: 58, Fig. 31 (Titriş, ETÇ); Oates - Oates, McDonald 1997: s. 269, Fig. 58 (Tell Brak, Mitanni ve Eski Babil Dönemi); Laneri 2004: 268, Tavola 37/TH684 (Titriş, ETÇ); Duru 2013: Lev. 74/11 (Tilmen Höyük, ETÇ); Seeher 2000: Abb. 36/f-g (Sariket Nekropolü, 295 no.lu mezar, ETÇ); Keskin 2009: Lev. 14/301 (Bakla Tepe, Erken Tunç Çağ III).

C. BOYUN HALKALARI

Katalog No: 61

Şekil No: Lev. VI/Şek. 11.1

Eser Adı: Gövdesi Burgulu Boyun Halkası

Envater No: YN.95.155

Ölçüler: Uzunluk: 42 cm, Kalınlık: 0,5 cm, Çapı: 14,5 cm, Ağırlık: 46 gr

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Boyun halkası yuvarlak kesitli, uçları dışa doğru bükülerek yuvarlaklaştırılmış, sarmal gövdelidir.

Benzerleri: Bilgen 1992: 376, Lev. VIII (Eskişehir Arkeoloji Müzesi, M.Ö. III. Bin); Gernez 2012: s. 110, Fig. 3/9 (Ugarit/Ras Shamra, Erken Tunç Çağ), Fig. 3/m (Byblos, Erken Tunç Çağ), Fig.3/r (Hama, Erken Tunç Çağ), s. 111, Pl. 6-8 (Tell Sougha, M.Ö. 2000); Yıldırım - Ediz 2007: s. 221, Res. 8 (Resuloğlu Mezarlığı, Erken Tunç Çağ II-III); Ensert 1995: s. 94, Lev. 19/5a-b, Lev. 21/1, Lev. 30/1 (Oylum Höyük küp mezarlar Erken Tunç Çağı); Yıldırım 2006: 12, Fig. 17/c (Resuloğlu, ETÇ).

D. KARGI UÇLARI

Katalog No: 62

Şekil No: Lev. VI/Şek. 11.2

Eser Adı: Kare Kesitli Kargı Ucu

Envater No: YN.95.85

Ölçüler: Uzunluk: 21,9 cm. Kalınlık: 0,9 cm, Ağırlık 36,12 gr.

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kare kesitli, sivri uçlu ve kıvrık saplı kargı ucudur.

Benzerleri: François - Dangin 1936: Pl. XXXI/1-3 (Til Barsip, Erken Tunç Çağ); Koşay - Vary 1967: Lev. XXXI/ G.278 (Erzurum-Güzelova Höyüğü, Erken Tunç Çağ); Orthmann 1981: Taf. 69/126 (Tell Halawa, Erken Tunç Çağ); Philip 1989: Fig. 13 (Karkamış, Erken/Orta Tunç Çağ); Matney vd. 1997: 80, Fig. 13 (Titriş, ETÇ); Yılmaz 2003: s. 52-53, Lev. 42 (Titriş Höyük, 34-13: 029 Num. Oda Mezar, Erken Tunç Çağ II).

Katalog No: 63

Şekil No: Lev. VI/Şek. 11.3

Eser Adı: Kare Kesitli Kargı Ucu

Envater No: YN.95.86

Ölçüler: Uzunluk: 18,8 cm, Kalınlık: 0,7 cm, Ağırlık 63,77 gr.

Materyal: Bakır

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kare kesitli, sivri uçlu ve kıvrık saplı kargı ucudur.

Benzerleri: Bkz. Kat. No. 62

E. ÇANAKLAR

Katalog No: 64

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.1

Eser Adı: Açık Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.70

Ölçüler: Ağız Çapı: 13 cm, Yükseklik: 4 cm, Dip Çapı: 4 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Mezar Odası

Tanım: Kahverengi hamurlu (2.5 YR 5/8), hamurunun renginde astarlı (2.5 YR 5/8), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum ve kireç katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Orthmann 1981: Taf. 64/1 (Tell Halawa, ETÇ); Oates vd., 2001: s. 455, Figs. 635-640 (Irak-Tell Brak, ETÇ).

Katalog No: 65

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.2

Eser Adı: Açık Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.61

Ölçüler: Ağız Çapı: 24 cm, Yükseklik: 7 cm, Dip Çapı: 5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Mezar Odası

Tanım: Pembe hamurlu (10 YR 6/6), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az mika ve kireç katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Hoh 1982: Abb. 12/2 (Hasek Höyük, ETÇ); Çakın 2019: Kat. No. 34 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 66

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.3

Eser Adı: Açık Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.62

Ölçüler: Ağız Çapı: 18 cm, Yükseklik: 7 cm, Dip Çapı: 6 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Mezar Odası

Tanım: Pembe hamurlu (7.5 YR 6/6), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum ve kireç katkılı, açıkısız.

Benzerleri: Olávarri – Oviedo 1997: Fig. 8/6 (Tell Qara Quzaq, Area A, M.Ö. III. Bin); Pusat 2016: s. 16, BT.08.08, (Belentepe Nekropolü, Mezar 1, ETÇ).

Katalog No: 67

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.4

Eser Adı: Açık Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.63

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 6 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Mezar Odası

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, mika ve kireç katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Holland 1977: Fig. 2/1 (Tell es-Sweyhat, Area IV Odaları, M.Ö. III. Binin Son Çeyreği); Postgate vd., 1997: Pl. 61/568 (Tell al Rimah, ETÇ).

Katalog No: 68

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.5

Eser Adı: Açık Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.64

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 6,5 cm, Dip Çapı: 4 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Mezar Odası

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/2), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, mika ve kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: -----

Katalog No: 69

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.6

Eser Adı: Açık Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.68

Ölçüler: Ağız Çapı: 13 cm, Yükseklik: 4 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Mezar Odası

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum ve az kireç katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Holland 1977: Fig. 2/3 (Tell es-Sweyhat, Area IV Odaları, M.Ö. III. Binin Son Çeyreği).

Katalog No: 70

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.7

Eser Adı: Dik Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.67

Ölçüler: Ağız Çapı: 14 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 4 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Mezar Odası

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum ve az kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Orthmann 1981: Taf. 65/61 (Tell Halawa, ETÇ).

Katalog No: 71

Şekil No: Lev. XVI-XVII/Şek. 26a-b.8

Eser Adı: Dik Ağızlı Çanak

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.65

Ölçüler: Ağız Çapı: 17 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Mezar Odası

Tanım: Pembe hamurlu (10 YR 7/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum ve kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Holland 1977: Fig. 2/6 (Tell es-Sweyhat, Area IV Odaları, M.Ö. III. Binin Son Çeyreği); Olávarri – Oviedo 1997: Fig. 8/7 (Tell Qara Quzaq, Area A, M.Ö. III. Bin); Pusat 2016: s. 16, BT.08.08, (Belentepe Nekropolü, Mezar 1, ETÇ).

F. KÂSELER

Katalog No: 72

Şekil No: Lev. XVIII/Şek. 27a-b.1

Eser Adı: Açık Ağızlı Kase

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.66

Ölçüler: Ağız Çapı: 17 cm, Yükseklik: 6 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Mezar Odası

Tanım: Pembe hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum ve kireç katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Frangipane vd., (2004): Şek. 17 (Zeytinlibahçe Höyük, Alan A133, ETÇ I); Postgate vd., 1997: Pl. 59/524 (Tell al Rimah, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ).

Katalog No: 73

Şekil No: Lev. XVIII/Şek. 27a-b.2

Eser Adı: Açık Ağızlı Kase

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.69

Ölçüler: Ağız Çapı: 17 cm, Yükseklik: 6 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Mezar Odası

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç ve mika katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Frangipane vd., 2004: Şek. 17 (Zeytinlibahçe Höyük, Alan A133, ETÇ I); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Laneri 2004: s. 256, Tavola 25/Th7590 (Titriş Höyük, Mezar B94.56, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 74

Şekil No: Lev. XVIII/Şek. 27a-b.3

Eser Adı: Dik Ağızlı Kâse

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.71

Ölçüler: Ağız Çapı: 11 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 4 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Mezar Odası

Tanım: Pembe hamurlu (2.5 YR 5/8), hamurunun renginde astarlı (2.5 YR 5/8), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç ve az mika katkılı, açkısız.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 58/b.3 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Postgate vd., 1997: Pl. 62/581 (Tell al Rimah, ETÇ); Kepinski – Lecomte – Ergeç 2000: s. 220, Fig. 7 (Tilbeşar, Mezar, ETÇ I); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ).

G. BARDAKLAR

Katalog No: 75

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.1

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.77

Ölçüler: Ağız Çapı: 10 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (10 YR 8/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 8/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç ve az mika katkılı, açkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 76

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.2

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.76

Ölçüler: Ağız Çapı: 9 cm, Yükseklik: 5.5 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (2.5 Y 8/2), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 8/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç ve az mika katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 15/20-22 (Tell Hadidi, Mezar LI, ETÇ III-IV); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV);); Kepinski – Lecomte – Ergeç 2000: p. 220, Fig. 7 (Tilbeşar, Mezar, ETÇ I); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 77

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.3

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.79

Ölçüler: Ağız Çapı: 9 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 2 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (7.5 YR 7/6), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 7/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç ve az mika katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sevin 1993: s. 413, Res. 14/2 (Üçtepe, 12. – 13. Yapı Katları, ETÇ); Ensert 1995: Lev. 1/1 (Oylum Höyük, Mezar 1, ETÇ); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 78

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.4

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.75

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 5.5 cm, Dip Çapı: 2 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç ve az mika katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 79

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.5

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.78

Ölçüler: Ağız Çapı: 9 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 7/4), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 7/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 80

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.6

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.72

Ölçüler: Ağız Çapı: 10 cm, Yükseklik: 6 cm, Dip Çapı: 3.5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 5/1), hamurunun renginde astarlı (5 Y 5/1), çark yapımı, orta pişmiş, ince kum, ince kireç katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 15/20-22 (Tell Hadidi, Mezar LI, ETÇ III-IV); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 81

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.7

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.82

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 4 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 8/3), hamurunun renginde astarlı (5 Y 8/3), çark yapımı, orta pişmiş, ince kum, ince kireç katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 15/20-22 (Tell Hadidi, Mezar LI, ETÇ III-IV); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 82

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.8

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Gri Mal

Envater No: YN.95.84

Ölçüler: Ağız Çapı: 5 cm, Yükseklik: 4 cm, Dip Çapı: 5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Gri hamurlu (2.5 Y 8/4), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 8/4), çark yapımı, kötü pişmiş, ince kum, ince kireç ve az mika katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Yalçıklı - Tekinalp 2004: s. 131, Şek. 7/12 (Mezraa Höyük, III. Mimari Tabaka, ETÇ III-IV); Cavo – Dossin 1936: Fig. 33/1 (Tell Billa, Tabaka 5, M.Ö. III. Bin); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Martin vd., 1985: Fig. 127/22 (Abu Salabikh, Mezar 26-28, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 20/21 (Tell Hadidi, Mezar EI, ETÇ III-IV); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Oates vd., 2001: s. 405, Fig. 64 (Tell Brak, ETÇ); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 83

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.9

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.73

Ölçüler: Ağız Çapı: 11.5 cm, Yükseklik: 7 cm, Dip Çapı: 5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 7/3), hamurunun renginde astarlı (5 Y 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç katkılı, açkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Ökse 1999: Şek. 8/16 (Gre Virike, E-J9 Kül Tabakası Altında, ETÇ); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Oates vd., 2001: s. 405, Fig. 64 (Tell Brak, ETÇ); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

Katalog No: 84

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.10

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kiremit Mal

Envater No: YN.95.74

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 6 cm, Dip Çapı: 2.5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kiremit hamurlu (10 YR 5/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 5/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, mika katkılı, açkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Prag 1970: s. 78, Fig. 7/36, (Harran, Erhanedanlar II-III); Orthmann 1981: Taf. 56/16 (Tell Halawa, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Peltenburg vd., 1995: Fig. 20, 28:2 (Tahtani, ETÇ); Abay 1997: s. 156, Tip II (Samsat, ETÇ); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı); Pusat 2016: s. 77, BT.08.130, (Belentepe Nekropolü, Mezar 2, ETÇ).

Katalog No: 85

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.11

Eser Adı: Açık Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.83

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 6 cm, Dip Çapı: 2.5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 5/2), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, mika katkılı, açkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sevin 1993: s. 413, Res. 14/8 (Üçtepe, 12. – 13. Yapı Katları, ETÇ); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı); Pusat 2016: s. 75, BT.08.126, (Belentepe Nekropolü, Mezar 2, ETÇ).

Katalog No: 86

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.12

Eser Adı: Kapalı Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.80

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 5 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 7/4), hamurunun renginde astarlı (5 Y 7/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, az taşçık katkılı, açkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı); Pusat 2016: s. , BT.08.08.18, (Belentepe Nekropolü, Mezar 2, ETÇ).

Katalog No: 87

Şekil No: Lev. XIX/Şek. 28a-b.13

Eser Adı: Kapalı Ağızlı Bardak

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.81

Ölçüler: Ağız Çapı: 9 cm, Yükseklik: 5.5 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 6/1), hamurunun renginde astarlı (5 Y 6/1), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, az taşçık katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Alkım – Alkım 1966: Fig. 47 (Gedikli Höyük, M-3 Mezarı, ETÇ I-II); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/1-2 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Bilgen 2001: s. 429, Fig. 3 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Laneri 2004: Tavola 26/Th63207, Tavola 27 (Titriş Höyük, Mezarlar B96,75, B92.39, B94.25, B9671, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı).

H. ÇÖMLEKLER

Katalog No: 88

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.1

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.22

Ölçüler: Ağız Çapı: 12 cm, Yükseklik: 21 cm, Dip Çapı: 8 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 4/2), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 4/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, taşçık, az bitki katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 16/27 (Tell Hadidi, Mezar LI, ETÇ III-IV); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 89

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.2

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.27

Ölçüler: Ağız Çapı: 11 cm, Yükseklik: 15 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 4/2), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 4/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, taşçık katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ)); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 90

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.3

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.24

Ölçüler: Ağız Çapı: 13 cm, Yükseklik: 19 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, az taşçık katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Holland 1976: Fig. 9/44 (Tell es-Sweyhat, Area IV Odaları, M.Ö. III. Binin Son Çeyreği); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 91

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.4

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.20

Ölçüler: Ağız Çapı: 16 cm, Yükseklik: 21 cm, Dip Çapı: 10 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, ince kireç, az taşçık katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Devci 2004: Fig. 14/d (Akarçay Höyük, A. Kılıç Hibesi, ETÇ); Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 92

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.5

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.19

Ölçüler: Ağız Çapı: 15 cm, Yükseklik: 22 cm, Dip Çapı: 10 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 5/2), hamurunun renginde astarlı (10 YR 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az bitki, az taşçık katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 8 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII).

Katalog No: 93

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.6

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.23

Ölçüler: Ağız Çapı: 13 cm, Yükseklik: 19 cm, Dip Çapı: 9 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 5/2), hamurunun renginde astarlı (10 YR 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık katkılı, açık-sız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ);

Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 94

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.7

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.25

Ölçüler: Ağız Çapı: 12 cm, Yükseklik: 17 cm, Dip Çapı: 9 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 5/2), hamurunun renginde astarlı (10 YR 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, bitki, kireç, taşçık katkılı, açkısız. Omuz üzerine kırmızımsı kahve tonunda 3 adet boya bant bezeme bulunur.

Benzerleri: Devenci 2004: Fig. 14/d (Akarçay Höyük, A. Kılıç Hibesi, ETÇ); Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 95

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.8

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.32

Ölçüler: Ağız Çapı: 14 cm, Yükseklik: 20 cm, Dip Çapı: 10 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık katkılı, açkısız. Gövde üzerinde yivler yer alır.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Şanlıurfa-Hasek Höyük, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 96

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.9

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.21

Ölçüler: Ağız Çapı: 13 cm, Yükseklik: 19 cm, Dip Çapı: 9 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7,5 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (7,5 YR 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açkısız. Gövde üzerinde yivler yer alır.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 97

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.10

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.26

Ölçüler: Ağız Çapı: 12 cm, Yükseklik: 16 cm, Dip Çapı: 8 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık katkılı, ağızsız. Ağız kenarının içinde siyah tonda dalgalı bezeme var.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ)); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 98

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.11

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.30

Ölçüler: Ağız Çapı: 9 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 5/3), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 5/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık katkılı, ağızsız.

Benzerleri: Deveci 2004: Fig. 14/d (Akarçay Höyük, A. Kılıç Hibesi, ETÇ); Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ)); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 99

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.12

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.28

Ölçüler: Ağız Çapı: 11 cm, Yükseklik: 15 cm, Dip Çapı: 8 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (10 YR 7/6), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık katkılı, ağızsız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Holland 1976: Fig. 9/43 (Tell es-Sweyhat, Area IV Odaları, M.Ö. III. Binin Son Çeyreği); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/3 (Hasek Höyük, ETÇ)); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Oates vd., 2001: s. 459, Fig. 701 (Tell Brak, ETÇ).

Katalog No: 100

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.13

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlek

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.29

Ölçüler: Ağız Çapı: 10 cm, Yükseklik: 14.5 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (2.5 Y 7/3), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık katkılı, ağızsız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 11, Pl. XXIII/15-20 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/c.7 (Karkamış, Sandık Mezar, ETÇ); Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/8-9 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/A-C (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 101

Şekil No: Lev. XX-XXI/Şek. 29a-b.14

Eser Adı: Boyunsuz Çömlek

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.53

Ölçüler: Ağız Çapı: 11 cm, Yükseklik: 17 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (7.5 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az bitki, az taşçık katkılı, açkısız.

Benzerleri: -----

I. ÇÖMLEKÇİKLER

Katalog No: 102

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.1

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.31

Ölçüler: Ağız Çapı: 9 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: 6 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (2.5 Y 7/4), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 7/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açkısız.

Benzerleri: Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 103

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.2

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.36

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 11 cm, Dip Çapı: yuvarlak dip.

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 6/2), hamurunun renginde astarlı (5 Y 6/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açkısız.

Benzerleri: Deveci 2004: Fig. 14/c (Akarçay Höyük, A. Kılıç Hibesi, ETÇ); Dornemann 1988: Fig. 13/22 (Tell Hadidi, Mezar LI, ETÇ III-IV); Erkanal 1990: s. 272, Res. 9 (Girnavaz, Toprak Mezarlar, M.Ö. III. Bin); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 104

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.3

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.37

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: 2 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.4 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 5/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 5/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açkısız.

Benzerleri: Kampschulte – Orthmann 1984: Taf. 1/a.3 (Tawi, Mezar T5, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 13/24 (Tell Hadidi, Mezar LI, ETÇ III-IV); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 105

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.4

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.40

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (2.5 YR 5/6), hamurunun renginde astarlı (2.5 YR 5/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, taşçık, mika, kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/E-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 106

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.5

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.41

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, yoğun taşçık, kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Erkanal 1990: s. 272, Res. 9 (Girnavaz, Toprak Mezarlar, M.Ö. III. Binin İkinci Çeyreği); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 107

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.6

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.42

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 6/3), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/E-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 108

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.7

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.44

Ölçüler: Ağız Çapı: 6 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Erkanal 1990: s. 272, Res. 9 (Girnavaz, Toprak Mezarlar, M.Ö. III. Binin İkinci Çeyreği); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 109

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.8

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.47

Ölçüler: Ağız Çapı: 6 cm, Yükseklik: 8 cm, Dip Çapı: 2.5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/6), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, az taşçık, az mika, katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 110

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.9

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.49

Ölçüler: Ağız Çapı: 5,5 cm, Yükseklik: 7 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.4 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, az taşçık, katkılı, açkısız.

Benzerleri: Tibet vd., 2001: s. 150, Çiz. 7/3 (Horum, F ve J Açmaları, ETÇ IV-OTÇ I); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/6 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 111

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.10

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.52

Ölçüler: Ağız Çapı: 3,5 cm, Yükseklik: 6 cm, Dip Çapı: 2 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.4 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 3/1), hamurunun renginde astarlı (5 Y 3/1), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç katkılı, açkılı.

Benzerleri: Erkanal 1990: s. 272, Res. 9 (Girnavaz, Toprak Mezarlar, M.Ö. III. Binin İkinci Çeyreği); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 112

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.11

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.33

Ölçüler: Ağız Çapı: 8 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: yuvarlak dip

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 6/8), hamurunun renginde astarlı (5 YR 6/8), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç katkılı, açkılı.

Benzerleri: Erkanal 1990: s. 272, Res. 9 (Girnavaz, Toprak Mezarlar, M.Ö. III. Binin İkinci Çeyreği); Tibet vd., 2001: s. 150, Çiz. 7/9 (Horum, F ve J Açmaları, ETÇ IV-OTÇ I); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 113

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.12

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.35

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 11 cm, Dip Çapı: yuvarlak dip

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 5/2), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, taşçık katkılı, açkılı.

Benzerleri: Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/7 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 114

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.13

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.38

Ölçüler: Ağız Çapı: 4 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 1.5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 4/2), hamurunun renginde astarlı (10 YR 4/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, az mika katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/E-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 115

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.14

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.39

Ölçüler: Ağız Çapı: 6,5 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (5 YR 5/8), hamurunun renginde astarlı (5 YR 5/8), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, az mika katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Hauptmann 1983: s. 109, Res. 12/7 (Lidar Höyük, Oda Mezar, M.Ö. III. Bin); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 116

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.15

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.43

Ölçüler: Ağız Çapı: 6 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 2.5 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 5/1), hamurunun renginde astarlı (5 Y 5/1), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, az mika katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Sertok – Ergeç 1999: s. 103, Fig. 7/E-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 117

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.16

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.45

Ölçüler: Ağız Çapı: 6 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: yuvarlak dip

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 Y 5/2), hamurunun renginde astarlı (5 Y 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Oates vd., 2001: s. 407, Fig. 108 (Tell Brak, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 118

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.17

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.46

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 5/4), hamurunun renginde astarlı (5 YR 5/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık, mika katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.4 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ); Laneri 2004: Tavola 29/Th7546 (Titriş Höyük, Mezar B94.45, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 119

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.18

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.48

Ölçüler: Ağız Çapı: 6 cm, Yükseklik: 8 cm, Dip Çapı: 3 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 5/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 5/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık, mika katkılı, açkısız.

Benzerleri: Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 120

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.19

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.51

Ölçüler: Ağız Çapı: 5 cm, Yükseklik: 7.5 cm, Dip Çapı: 1 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 5/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 5/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Martin vd., 1985: Fig. 134/7 (Abu Salabikh, Mezar 73, M.Ö. III. Bin); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/7 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 121

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.20

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.34

Ölçüler: Ağız Çapı: 7 cm, Yükseklik: 9 cm, Dip Çapı: yuvarlak dip

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 6/8), hamurunun renginde astarlı (5 YR 6/8), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açıkılı. Gövde yüzeyi ve boyun kısmında kiremit (2.5 YR 5/8) tonunda boya bant bezeme yer alır.

Benzerleri: Orthmann 1981: Taf. 66/80, Taf. 62/33 (Tell Halawa, ETÇ); Kampschulte – Orthmann 1984: Taf. 1/a.8 (Tawi, Mezar T5, M.Ö. III. Bin); Dornemann 1988: Fig. 13/24 (Tell Hadidi, Mezar EI, ETÇ III-IV); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 122

Şekil No: Lev. XXII-XXIII/Şek. 30a-b.21

Eser Adı: Alçak Boyunlu Çömlekçik

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.50

Ölçüler: Ağız Çapı: 4,5 cm, Yükseklik: 8 cm, Dip Çapı: yuvarlak dip

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.4 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (7.5 YR 6/6), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Orthmann 1981: Taf. 66/79 (Tell Halawa, ETÇ); Kampschulte – Orthmann 1984: Taf. 1/a.2, 7 (Tawi, Mezar T5, M.Ö. III. Bin); Martin vd., 1985: Fig. 132/8 (Abu Salabikh, Mezar 51, M.Ö. III. Bin); Oates vd., 2001: s. 407, Fig. 110 (Tell Brak, ETÇ); Laneri 2004: Tavola 29/Th7535b (Titriş Höyük, Mezar B94.42, M.Ö. III. Binyılın İkinci Yarısı); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

J. MEYVELİKLER

Katalog No: 123

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.1

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.54

Ölçüler: Ağız Çapı: 24 cm, Yükseklik: 8 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 5/2), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açıkısız.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ).

Katalog No: 124

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.2

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.56

Ölçüler: Ağız Çapı: 23 cm, Yükseklik: 11 cm, Dip Çapı: 10 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık katkılı, açıkısız.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ); Alkım – Alkım 1966: Fig. 32 (Gedikli Höyük, Kremasyon Gömü, ETÇ I-II); Hoh 1982: Taf. 20/1 (Hasek Höyük, ETÇ); Pusat 2016: s. 54, BT.08.08.84 (Belentepe Nekropolü, Mezar 2, ETÇ).

Katalog No: 125

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.3

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.59

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 7.5 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, mika, taşçık katkılı, dış yüzeyi açıkılı.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ); Alkım – Alkım 1966: Fig. 32 (Gedikli Höyük, Kremasyon Gömü, ETÇ I-II); Hoh 1982: Taf. 20/1 (Hasek Höyük, ETÇ).

Katalog No: 126

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.4

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.55

Ölçüler: Ağız Çapı: 23 cm, Yükseklik: 10,5 cm, Dip Çapı: 9 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, mika, yoğun taşçık katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ); Alkım – Alkım 1966: Fig. 32 (Gedikli Höyük, Kremasyon Gömü, ETÇ I-II); Bilgen 2001: Fig. 3, Şek. 26 (Harebebezikan, ETÇ III-IV); Duru 2013: Lev. 15/3 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ).

Katalog No: 127

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.5

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.95.60

Ölçüler: Ağız Çapı: 14 cm, Yükseklik: 7 cm, Dip Çapı: 8 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (5 YR 6/8), hamurunun renginde astarlı (5 YR 6/8), çark yapımı, orta pişmiş, ince kum, kireç, mika, taşçık, az bitki katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ); Hoh 1982: Taf. 20/1 (Hassek Höyük, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/H (Birecik Mezarlığı, ETÇ).

Katalog No: 128

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.6

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.57

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 12 cm, Dip Çapı: 7 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (7.5 YR 5/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 5/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ).

Katalog No: 129

Şekil No: Lev. XXIV-XXV/Şek. 31a-b.7

Eser Adı: Alçak Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.58

Ölçüler: Ağız Çapı: 17 cm, Yükseklik: 10 cm, Dip Çapı: 9 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/2), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az kireç, taşçık katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Woolley 1952: Pl. 57/a.3 (Karkamış, KCG.14 Alanı, ETÇ).

Katalog No: 130

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.1

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.14

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 28 cm, Dip Çapı: 12 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Cavro – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacınebi Höyük, Sandık Mezar,

ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 131

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.2

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.16

Ölçüler: Ağız Çapı: 17 cm, Yükseklik: 25,5 cm, Dip Çapı: 13 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az mika katkılı, açıkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 132

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.3

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.7

Ölçüler: Ağız Çapı: 20 cm, Yükseklik: 31 cm, Dip Çapı: 13 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/4), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık, az mika katkılı, açıkı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Gaziantep-Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 133

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.4

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.11

Ölçüler: Ağız Çapı: 22 cm, Yükseklik: 30 cm, Dip Çapı: 15 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 6/6), hamurunun renginde astarlı (10 YR 6/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az taşçık katkılı, açıkı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 134

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.5

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.13

Ölçüler: Ağız Çapı: 20 cm, Yükseklik: 34 cm, Dip Çapı: 16 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (5 YR 4/6), hamurunun rengine astarlı (5 YR 4/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, taşçık katkılı, ačkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 135

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.6

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.2

Ölçüler: Ağız Çapı: 18 cm, Yükseklik: 32 cm, Dip Çapı: 14 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 5/2), hamurunun rengine astarlı (10 YR 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az taşçık, az kireç katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 136

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.7

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.3

Ölçüler: Ağız Çapı: 21 cm, Yükseklik: 35 cm, Dip Çapı: 15 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, mika, az kireç katkılı, açkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 137

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.8

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.1

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 36 cm, Dip Çapı: 14 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az mika katkılı, açkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 138

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.9

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.4

Ölçüler: Ağız Çapı: 22 cm, Yükseklik: 34 cm, Dip Çapı: 15 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 5/2), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açkısız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Gaziantep-Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 139

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.10

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.9

Ölçüler: Ağız Çapı: 19 cm, Yükseklik: 31 cm, Dip Çapı: 14 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 5/6), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 5/6), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, mika, taşçık katkılı, ačkısıız.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 140

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.11

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.15

Ölçüler: Ağız Çapı: 20 cm, Yükseklik: 28 cm, Dip Çapı: 14 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (2.5 Y 5/2), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 5/2), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, ačkılı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacinebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 141

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.12

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.17

Ölçüler: Ağız Çapı: 16 cm, Yükseklik: 25 cm, Dip Çapı: 12 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az mika, az bitki katkılı, ačkılı. Gövde yüzeyi kiremit (10 R 5/9) renginde boya bant bezemelidir.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 142

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.13

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.5

Ölçüler: Ağız Çapı: 22 cm, Yükseklik: 35 cm, Dip Çapı: 16 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (10 YR 7/3), hamurunun renginde astarlı (10 YR 7/3), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, az mika katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacınebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 143

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.14

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.6

Ölçüler: Ağız Çapı: 16 cm, Yükseklik: 33 cm, Dip Çapı: 13 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.3 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacınebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 144

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.15

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.10

Ölçüler: Ağız Çapı: 23 cm, Yükseklik: 30,5 cm, Dip Çapı: 15 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç, taşçık katkılı, açıkılı.

Benzerleri: Cavo – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacınebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 2001: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 145

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.16

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.12

Ölçüler: Ağız Çapı: 23 cm, Yükseklik: 28.5 cm, Dip Çapı: 14 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 6/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 6/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, mika, kireç, taşçık katkılı, açıkli.

Benzerleri: Cavro – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacınebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 1999: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

Katalog No: 146

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.17

Eser Adı: Yüksek Kaideli Meyvelik

Mal Grubu: Kahve Mal

Envater No: YN.95.8

Ölçüler: Ağız Çapı: 20 cm, Yükseklik: 30 cm, Dip Çapı: 15 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.2 Oda Mezarı

Tanım: Kahve hamurlu (7.5 YR 5/4), hamurunun renginde astarlı (7.5 YR 5/4), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, kireç katkılı, açıkli.

Benzerleri: Cavro – Dossin 1936: Fig. 29, Pl. XXIII/5-9 (Til Barsip, Mezar Gömüleri, M.Ö. III. Bin); Woolley 1952: Pl. 57/a.2, Pl. 58/a.2, 4, Pl. 59/b.1-4 (Karkamış, KCG.14 Alanı ve Sandık Mezarlar, ETÇ); Martin vd., 1985: Fig. 135/3-4, Fig. 139/1-13 (Abu Salabikh, Mezar 79 ve 90, M.Ö. III. Bin); Ensert 1995: Lev. 52 (Oylum Höyük, Mezar 52, ETÇ); Stein 1998: s. 202, Fig. 8/F (Hacınebi Höyük, Sandık Mezar, ETÇ I); Sertok – Kulakoğlu 1999: s. 470, Şek. 9 (Şaraga Höyük, ETÇ); Duru 2013: Lev. 15/6 (Tilmen Höyük, Mezar M-3, ETÇ); Sertok – Ergeç 1999: s. 104, Fig. 8/A-F (Birecik Mezarlığı, ETÇ); Sertok-Kulakoğlu 2002: s. 118, Çiz. 2/8-11 (Şaraga Höyük, ETÇ Mezarları, ETÇ); Şenyurt 2002: s. 447, Res. 9 (Aşağı Salat Höyüğü, M3 Mezarı, ETÇ); Ökse – Bucak 2002: s. 161, Res. 7 (Gre Virike, K9 Oda Mezarı, ETÇIII); Çakın 2019: Kat. No. 56 (Yenice Höyük, Gömüt 21.16, ETÇ).

K. BİLEŞİK KAPLAR (ÇİFT KAP)

Katalog No: 147

Şekil No: Lev. XXVI-XXVII/Şek. 32a-b.18

Eser Adı: Birleşik Kap (Çift Kap)

Mal Grubu: Pembe Mal

Envater No: YN.9.18

Ölçüler: Ağız Çapı: 11 cm (Çömlekçik), 8 cm (Kâse), Yükseklik: 27 cm, Dip Çapı: 13 cm

Materyal: Pişmiş Toprak

Buluntu Yeri: M.1 Oda Mezarı

Tanım: Pembe hamurlu (2.5 Y 5/8), hamurunun renginde astarlı (2.5 Y 5/8), çark yapımı, iyi pişmiş, ince kum, az taşçık katkılı, hafif açıkli.

Benzerleri: ----

KAYNAKLAR

- Abay, E., (1997). *Die Keramik der Frühbronzezeit in Anatolien*. Ugarit-Verlag, Münster.
- Akbıyık, M., (2002). “Şanlıurfa Coğrafyası”. *Şanlıurfa Uygarlığın Doğduğu Şehir*, (eds.) C. Kürkçüoğlu, M. Akalın, S. Kürkçüoğlu, S. Güler, Tisamat Basım Sanayi, Ankara, ss. 3-8.
- Algaze G., vd., (1995). “Titriş Höyük, “A Small EBA Urban Center in Anatolia the 1994 Season”. *Anatolica*, XXI, pp. 13-64.
- Alkım, U. B., Alkım, H., (1966). “Gedikli (Karahüyük) Kazısı Birinci Ön-Rapor”. *Belleten*, Cilt: XXX, Sayı: 117, ss. 1-26.
- Atalay, İ., Mortan, K., (1997). *Türkiye Bölgesel Coğrafyası*. İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- Bengisu, M., (1968). *Urfa İlinin Coğrafyası*. Garanti Matbaası, Şanlıurfa.
- Bilgen, N., (1992). “Eskişehir Arkeoloji Müzesi’nde Bulunan Bir Grup Madeni Eser”. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5 (1-2), ss. 355-376.
- Bilgen, A. N., (2001). “Harabebezikan Höyüğü’nde Bulunan Erken Tunç Çağı (Mezar ?) Kapları”. *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 413-452.
- Charvát, P., (1976). The Toggle Pins and their Diffusion throughout the Old World during the Early Bronze Age”. *Památky Archeologické*, 2, pp. 341-358.
- Cavro, L., Dossin, G., (1936). *Til Barsip, Texte und Album*. Paris.
- Çakın, M. M., (2019). *Orta Fırat Havzası Erken Tunç Çağı Çanak Çömlek Gelenekleri (Doğanpınar Barajı Yenice Höyük Kurtarma Kazısı Işığında)*. (Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Hatay.
- Çavuşoğlu, R., (2015). “Van Kalecik Nekropolünden Urartu Takıları”, M. Işıklı, B. Can

(Eds.), *Uluslararası Doğu Anadolu Güney Kafkasya Kültürleri Sempozyumu Bildiriler II*, ss. 231-245.

Çetin, C. (2015). "İsparta Müzesi'nden Bir Grup Takı". *CEDRUS*, III, ss. 1-30.

Çevik, Ö. (2005). "The Change of Settlement Patterns in the Lake Van Basin: Ecological Constraints Caused by Highland Landscape". *Altorientalische Forschungen*, 32 (1), pp. 74-96.

Deveci, A., (2004). "Akarçay Höyük Kazısı 2001 Yılı Çalışmaları". *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 2001 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Greenhalg, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 251-291.

Dornemann, R. H., (1988). "Tell Hadidi: One Bronze Age Site among Many in the Tabqa Dam Salvage Area". *Bulletin of the American Schools of Oriental Research*, 270, pp. 13-42.

Dunand, M., (1937). *Fouilles de Byblos I: 1926-1932, Atlas*. Bibliothèque et Historique, Vol. XXIV, Paris.

Duru, R., (2013). *Tilmen Höyük Kazıları I*. Türk Tarih Kurumu, Ankara.

Efe, T., (1999). "Orman Fidanlığı Kurtarma Kazısı (1992-94 Yılları Arasında Yapılan Çalışmalara Ait Önrapor". *Anadolu Araştırmaları*, XV, ss. 73-101.

Efe, T., (2007). "Küllüoba 2005 Yılı Kazı Çalışmaları". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 28 (1), ss. 71-91.

Egeli, H. G., (1989). *M.Ö. 3.-2. Binyıllarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Maden İğneler*. (İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul.

Ensert, H. K., (1995). *Erken Tunç Çağı Güneydoğu Anadolu ve Kuzey Suriye Bölgesi Ölü Gömme Gelenekleri Işığında Oylum Höyük Mezarları*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü), Ankara.

Erinç, S., (1980). "Kültürel Çevrebilim Açısından Güneydoğu Anadolu". *Güneydoğu*

- Anadolu Tarihöncesi Araştırmaları*, (eds.) H. Çambel, R. J. Braidwood. Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul, ss. 65-72.
- Erkanal, H., (1990). “1988 Gırnava Kazıları”. *XI. Kazı Sonuçları Toplantısı*, I, ss. 261-275.
- Esin, U., (1960). *Milattan Önce Üçüncü ve İkinci Binyılında Anadolu İğneleri Tipolojik ve Kronolojik Bir İnceleme*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi), İstanbul.
- Fidan, E., (2005). *İç Batı Anadolu Orta Tunç Çağı Öncesi Metal Eserleri*. (İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul.
- Fidan, E., (2012). “İç Kuzeybatı Anadolu İlk Tunç Çağı Gözlü Süs İğneleri (Toggle Pin)”. *Colloquium Anatolicum/Anadolu Sohbetleri*, X, ss. 179-205.
- Frangipana, M., Balossi, F., Nocera, G. M. D., Palmieri, A., Siracusano, G., (2004). “Zeytinlibahçe Höyük’de (Birecik-Urfa), 2001 Kazı Sezonu: Ön Sonuçlar”. *İlusu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 2001 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Greenhalg, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 1-55.
- Gernez, G., (2012). “La collection d'objets en bronze de Tell Sougha (ca. 2000 av. J.-C) et la question des "Porteurs de torques" au Levant”. *Syria*, 89, pp. 101-127.
- Güzel, A., (2020). “Şanlıurfa İli Doğal Coğrafya Özellikleri”. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(71), ss. 196-215.
- Gökce, B., Levent, E. K., (2021). “A Group of Jewellery From Diyarbakır Archaeological Museum”. *Arkeoloji Dergisi* (Baskıda).
- Hauptmann, H., (1983). “Lidar Höyük 1981”. *Türk Arkeoloji Dergisi*, XXVI (2), ss. 93-111.
- Hoh, M. R., (1982). “Hassek Höyük”. *Istanbuler Mitteilungen*, 31, pp. 5-84.
- Holland, T. A., (1976). “Preliminary Report on Excavations at Tell Es-Sweyhat, Syria 1973-4”. *Levant*, VIII, pp. 36-71.

- Holland, T. A., (1977). "Preliminary Report on Excavations at Tell Es-Sweyhat, Syria 1975". *Levant*, IX, pp. 36-65.
- Kampschulte, I., Orthmann, W., (1984). *Gräber Des 3. Jt.V. Chr. Im Syrischen Euphrattal. Ausgrabungen Bei Tawi 1975 Und 1978*. Bonn.
- Kepinski-Lecoute, C., Ergeç, R., (2000). "Tilbeshar 1999.Occupations de la vallée du Sajor de la fin du Chalcolithique au Bronze Moyen". *Anatolia Antiqua*, VIII, pp. 215-225.
- Keskin, L., (2009). *İzmir Bölgesi Maden İşçiliği: Başlangıcından M.Ö. II. Binyıl Sonuna kadar Madeni Eser Üretimi ve Ticareti*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü), Ankara.
- Klein, H., (1992). *Untersuchung zur Typologie Bronzezeitlicher Nadeln in Mesopotamien und Syrien*, Saarbrücker Dr. und Verl., Saarbrücken.
- Korfmann, M., (1982). *Tilkitepe*. Verlag Ernst Wasmuth, Tübingen.
- Koşay, H. Z., Vary, H, (1967). *Erzurum Güzelova Höyüğü*. Ankara.
- Kulakoğlu, F., Kangal, S., (2010). *Anadolu'nun Önsözü, Kültepe Kaniş-Karumu, Assurlular İstanbul'da*. Kayseri.
- Lamb, W., (1937). "Excavations at Kusura Near Afyonkarahisar, I". *Archaeologia*, 86, pp. 1-64.
- Laneri, N., (2004). *I Costumi Funerari Della Media Vallata Dell'eufrate Durante Il III Millennio A.C*. Naples.
- Langdon, S., (1924). *Excavations at Kish*. Paris.
- Lange, K., (1968). *Aegypt Architecture, Sculpture, Painting in Three Thousand Years*. London.
- Mallowan, M. E. L., (1947). "Excavations at Brak and Chagar Bazar". *Iraq*, 9, pp. 1-259.
- Martin, H. P., Moon, J., Postgate, J. N., (1985). *Abu Salabikh Excavations Volume 2 Graves 1 To 99*. Printed in England By Stephen Austin, Hertford.

- Marro, C., Tibet, A., Ergeç, R., (2000). “Horum Höyük 1998 Çalışmaları”. *Kazi Sonuçları Toplantısı*, 21 (1), ss. 167-185.
- Matney, T., Algaze, G., Pittman, H., (1997). “Excavations at Titriş Höyük in Southeastern Turkey: A Preliminary Report of the 1996 Season”. *Anatolica*, XXIII, pp. 61-84.
- Mcintosh, J. R., (2005). *Mesopotamia New Perspectives*. Santa Barbara.
- Moortgat, A., (1960). *Tell Chuera in Nordost –Syrien*. Westdeutscher Verlag, Köln Und Opladen.
- Moortgat, A., (1965). “Tell Chuera in Nordsyrien”. *Vorläufiger Bericht über die vierte Kampagne 1963*, Köln und Opladen, pp. 44-62.
- Mount-Williams, L., (1980). *Terqa Preliminary Reports. No. 8: Object Typology of The Third Season: The Third and Second Millennia*. Syro-Mesopotamian Studies 3/2.
- Oates, D., Oates, J., McDonald, H., (1997). *Excavations at Tell Brak Vol. 1: The Mitanni and Old Babylonian Periods*. Cambridge.
- Oates, D., Oates, J., McDonald, H., (2001). *Excavations at Tell Brak Vol. 2: Nagar in the Third Millenium BC*. Cambridge.
- Olávarri – Oviedo, E., (1997). “Excavaciones en Tell qara quzaq Informe Provisional: Segunda Campana (1990) Mision Arqueologica de la Universidad de Barcelona en Siria”. *Aula Orientalis*, X, pp. 5-48.
- Orthmann, W., (1981). *Halawa 1977-1979*, (Saarbrücker Beitrage zur Altertumskunde 37). Bonn.
- Ökse, A. T. Ökse (2011). “The Early Bronze Age in Southeastern Anatolia”. *Ancient Anatolia 10.000 – 323 BCE*, (Eds. S. R. Steadman, G. McMahon). Oxford, pp. 260-289.
- Ökse, A. T., (2001). “Gre Vrike 1999 Kazısı”. *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 179-226.

- Ökse T., Bucak, E., (2002). “Karkamış Barajı-Gre Vrike 2000 Kazısı”. **23. Kazı Sonuçları Toplantısı**, 2, ss. 151-163.
- Ökse, A. T., (2012). **Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek Teknik Özellikler, Biçimler**. Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.
- Özbal, H. (2013). “Başlangıcından Demir Çağı Sonuna Kadar Anadolu Madencilerinin ve Metalurji Ustalarının Teknolojik Başarılarının Kısa Bir Değerlendirmesi”. **III. ODTÜ Arkeometri Çalıştay, Türkiye Arkeolojisinde Metal; Arkeolojik ve Arkeometrik Çalışmalar, Prof. Dr. Halet Çambel Onuruna, Bildiriler Kitabı**, 3-5 Ekim 2013, Ankara.
- Özgen, E., (1990). “Oylum Höyük 1988”. **XI. Kazı Sonuçları Toplantısı**, 1, ss. 203-211.
- Özgen, E., Helwing, B., Tekin, H., (1997). “Vorläufiger Bericht über die Ausgrabungen auf dem Oylum Höyük”. **Istanbul Mittelungen**, 47, pp. 39-90.
- Özsait, M., (1997). “1995 Yılı Harmanören Mezarlık Kazısı”. **XVIII. Kazı Sonuçları Toplantısı**, 1, ss. 457-475.
- Peltenburg, E., Campell, S., Craft, P., Craft, D., Murray, M. A., Watt, M. E., (1995). “Jerablus-Tahtani, Syria 1992 – 4: Preliminary Report”. **Levant**, 27, pp. 1-27.
- Postgate, C., Oates, D., Oates, J., (1997). **The Excavations at Tell Al Rimah: The Pottery**. England.
- Pusat, Y. Ü., (2016). **Belentepe Tunç Çağı Mezarı Eserleri**. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü), Gaziantep.
- Prag, K., (1970). “The 1959 Deep Sounding at Harran in Turkey”, **Levant**, 2, pp. 63-94.
- Sagona, A., Zimansky, P., (2015). **Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye’nin En Eski Kültürleri MÖ 1.000.000 – 550**. Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.
- Schaeffer, C. F. E., (1962). **Ugaritica IV**. Paris.
- Schmidt, K., (2002). **Norşuntepe Kleinfunde II Artefacte aus Felsgestein, Knochen und Geweih, Ton, Metall und Glass**. Verlag Philipp Von Zabern, Mainz am Rhein.

- Sertok, K., Ergeç, R., (1999). “A New Early Bronze Age Cemetery: Excavations Near The Birecik Dam, Southeastern Turkey Preliminary Report (1997-98)”. *Anatolica*, XXV, pp. 87-107.
- Sertok, K., Kulakoğlu, F., (2002). “Şaraga Höyük 1999-2000 Kazıları Sonuçları”. **23. Kazı Sonuçları Toplantısı**, 1, ss. 107-123.
- Sertok, K., Kulakoğlu, F., (2001). “Şaraga Höyük 1999 Yılı Kazısı Sonuçları”. *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtarma Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 293-315.
- Seeher, J., (2000). *Die Bronzezeitliche Nekropole Von Demircihüyük-Sarıket*. Ernst Wasmuth Verlag, Tübingen.
- Seeher, A. B., Obladen – Kauder, J. (1996). “Kleinfunde aus Metall”, *Demircihüyük IV*, pp. 313-314.
- Sevin, V., (1993). “1992 Yılı Diyarbakır Üçtepe Höyüğü Kazıları”. **XV. Kazı Sonuçları Toplantısı**, I, ss. 399-417.
- Speiser, A., (1935). *Excavations at Tepe Gawra I*. Philadelphia.
- Stein, G. J., (1988). “1996 Excavations at Hacinebi Tepe”. **XIX. Kazı Sonuçları Toplantısı**, I, ss. 179-209.
- Şenyurt, S. Y., (2001). “Aşağı Salat 2001 Yılı Kazısı”. *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 1999 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Öztürk, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 641-668.
- Şenyurt, S. Y., (2002). “Ilisu Barajı-Aşağı Salat 2000 Yılı Kazısı”. **23. Kazı Sonuçları Toplantısı**, 2, ss. 445-453.
- Tekin, H., (2015). *Eski Anadolu Madenciliği/Arkeolojik Verilerin Işığı Altında Başlangıcından Demir Çağı'na Kadar*. Bilgin Kültür Sanat Yayınları, Ankara.
- Tekin, H., (2018). *Madeni Eser Tipolojisi*. Bilgin Kültür Sanat Yayınları, Ankara.
- Tibet, A., Marro, C., Bulgan, F., (2001). “Horum Höyük 1999 Çalışmaları”. **22. Kazı**

Sonuçları Toplantısı, 1, ss. 137-155.

Van Loon, M., (1973). "The Excavations at Korucutepe, Turkey, 1968-1970: Preliminary Report, Part I: Architecture and General Finds". *Journal of Near Eastern Studies*, 32, pp. 357-423.

Yalçıklı, D., Tekinalp, V. M., (2004). "Mezraa Höyük 2001 Yılı Kazıları". *Ilisu ve Karkamış Baraj Gölleri Altında Kalacak Arkeolojik ve Kültür Varlıklarını Kurtrama Projesi 2001 Yılı Çalışmaları*, (Eds. N. Tuna, J. Greenhalg, J. Velibeyoğlu), Ankara, ss. 107-160.

Yıldırım, T., (2006). "An Early Bronze Age Cemetery At Resuloğlu, Near Uğurludağ, Çorum. A Preliminary Report of the Archaeological Work Carried out Between Years 2003-2005". *Anatolia Antiqua*, XIV, pp. 57-69.

Yıldırım, T., Ediz, İ., (2007). "2005 Yılı Resuloğlu Eski Tunç Çağı Mezarlık Kazısı". *28. Kazı Sonuçları Toplantısı*, II, ss. 251-257.

Yılmaz, D., (2003). *M.Ö. III. Binde Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Ölü Gömme Adetleri*. (Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara.

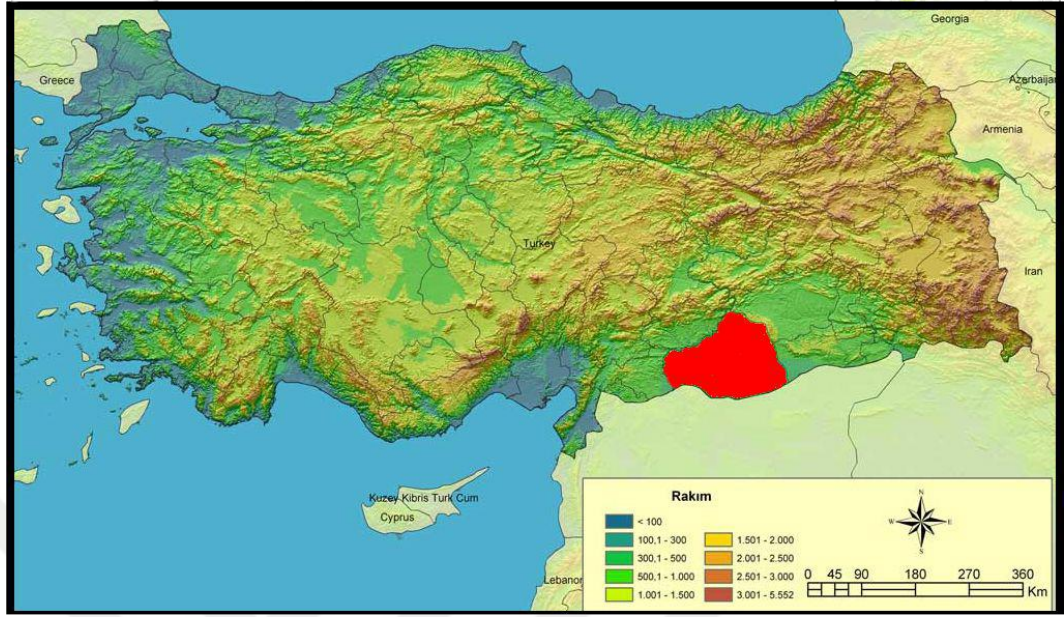
Zimmernann, T., Yıldırım, T., (2011). "Çorum ve Çankırı Arkeoloji Müzeleri'nde Bulunan Erken Tunç Çağı Madenî Buluntuların Zararsız XRF Analizi ". *26. Arkeometri Sonuçları Toplantısı*, ss. 251-257.

Wilkinson, T., (1990). *Town and Country in Southeastern Anatolia. Vol. I: Settlement and Land Use at Kurban Höyük and Other Sites in the Lower Karababa Basin*. Chicago.

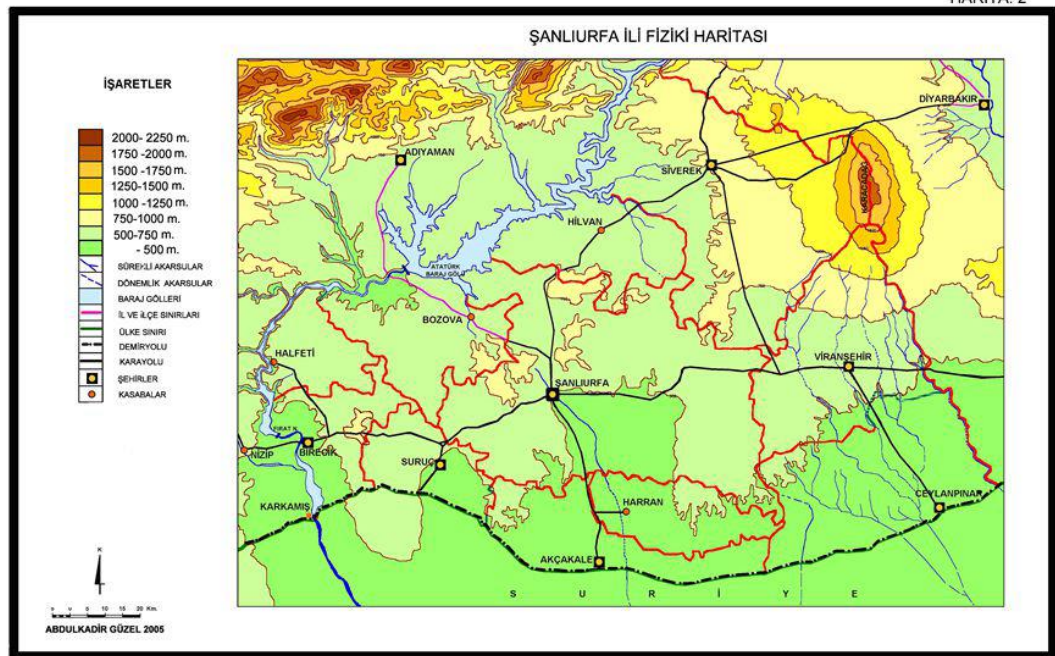
Woolley, L., (1952). *Carchemish Report on the Excavations at Jerablus on Behalf of the British Museum Part III*. London.

HARİTALAR

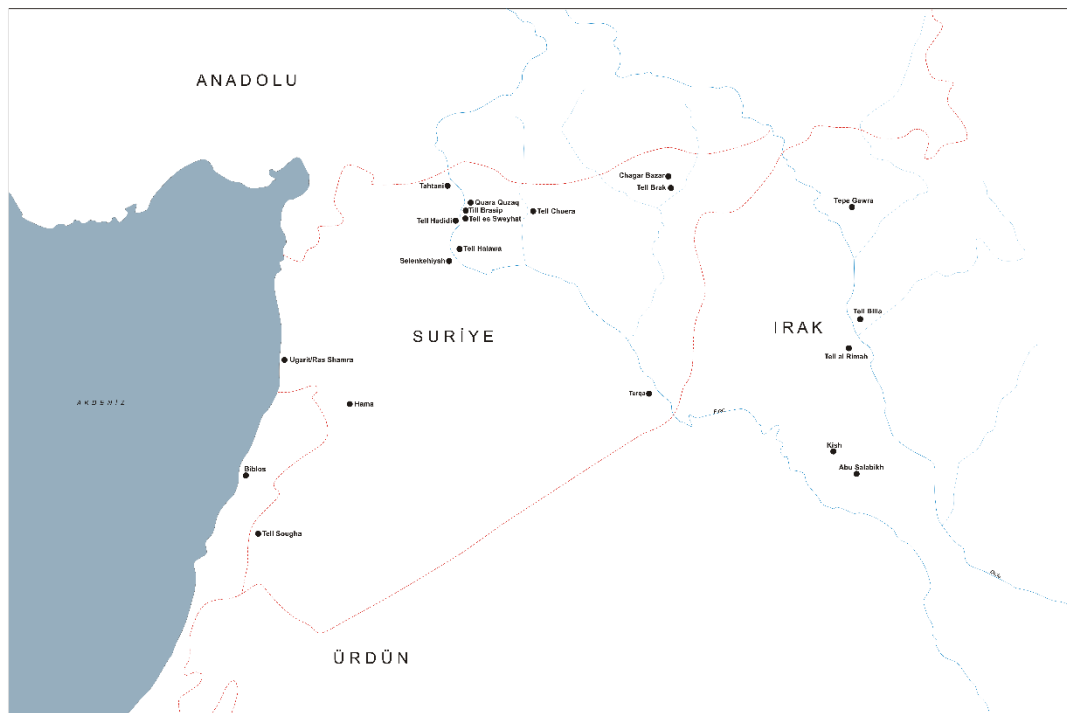
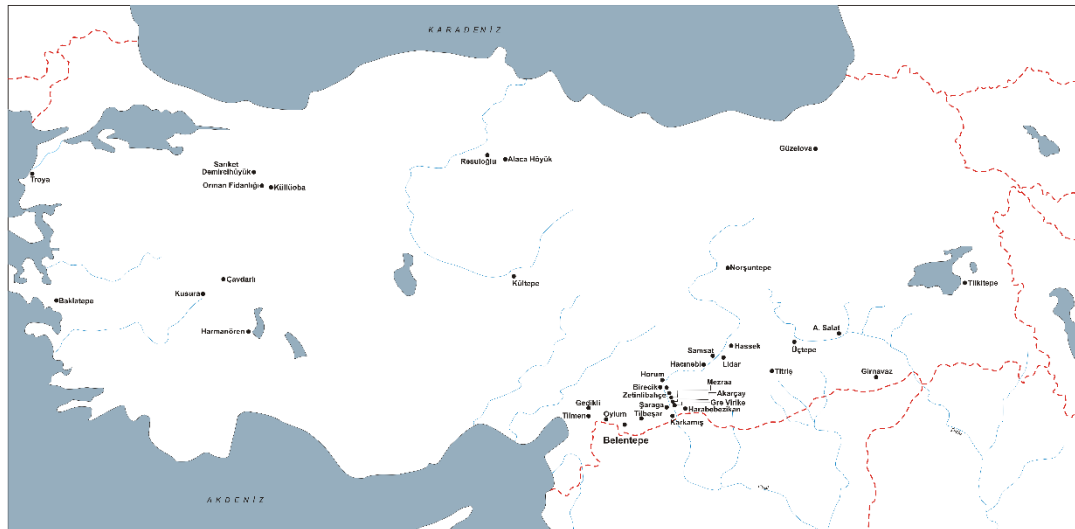
Harita 1.

Harita 2.

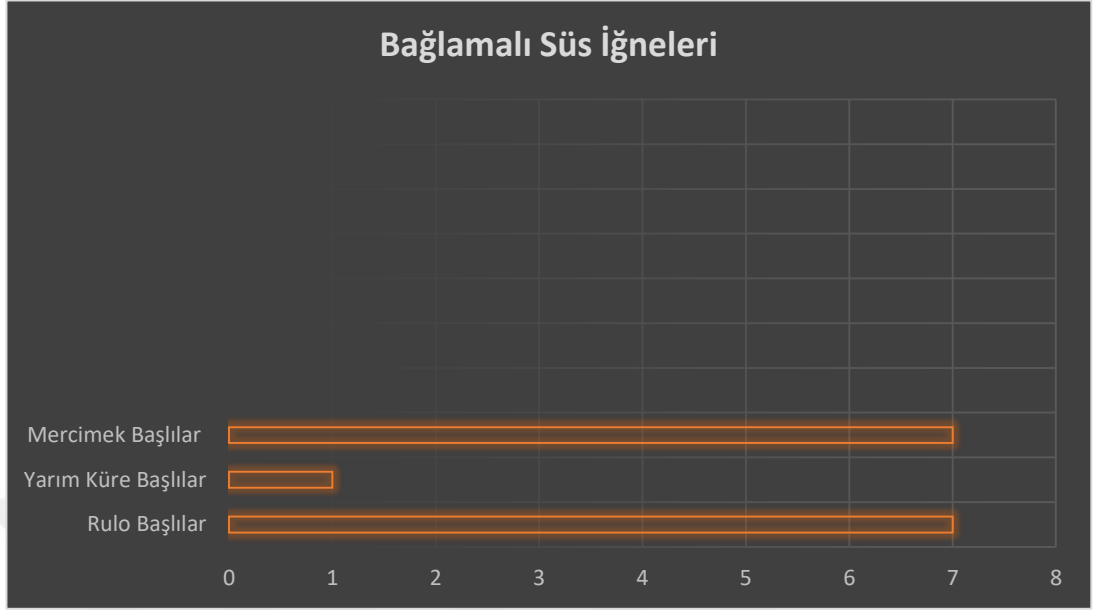

Harita 3.

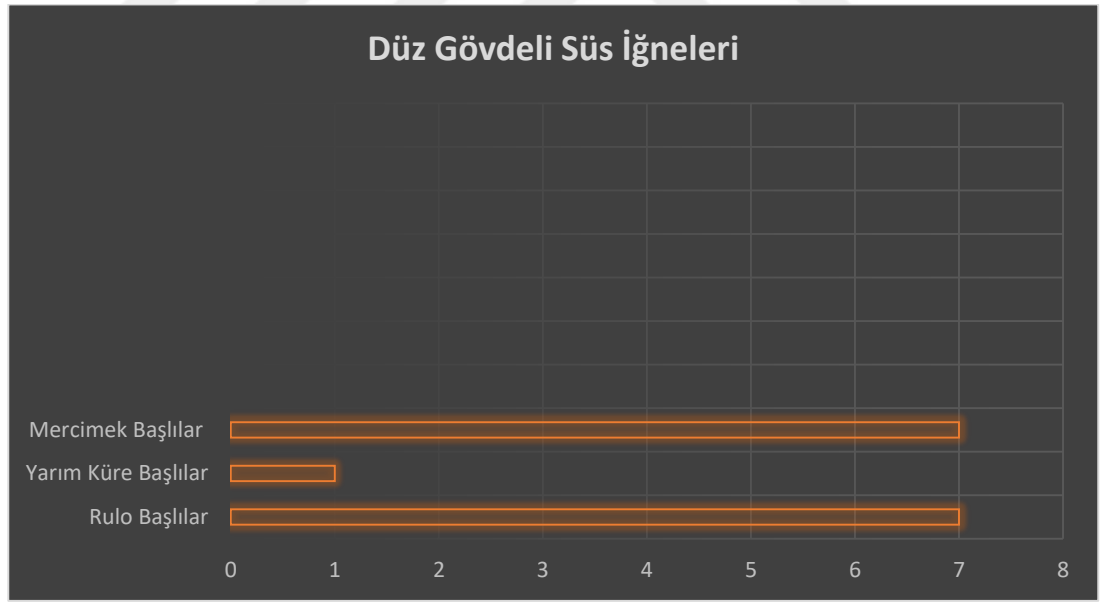

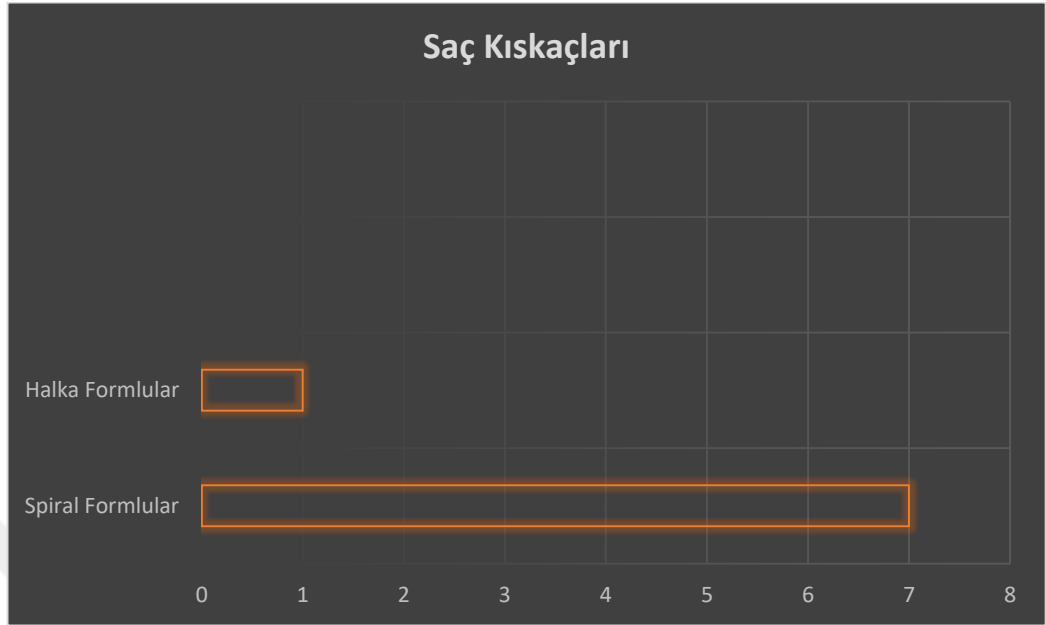
GRAFİKLER

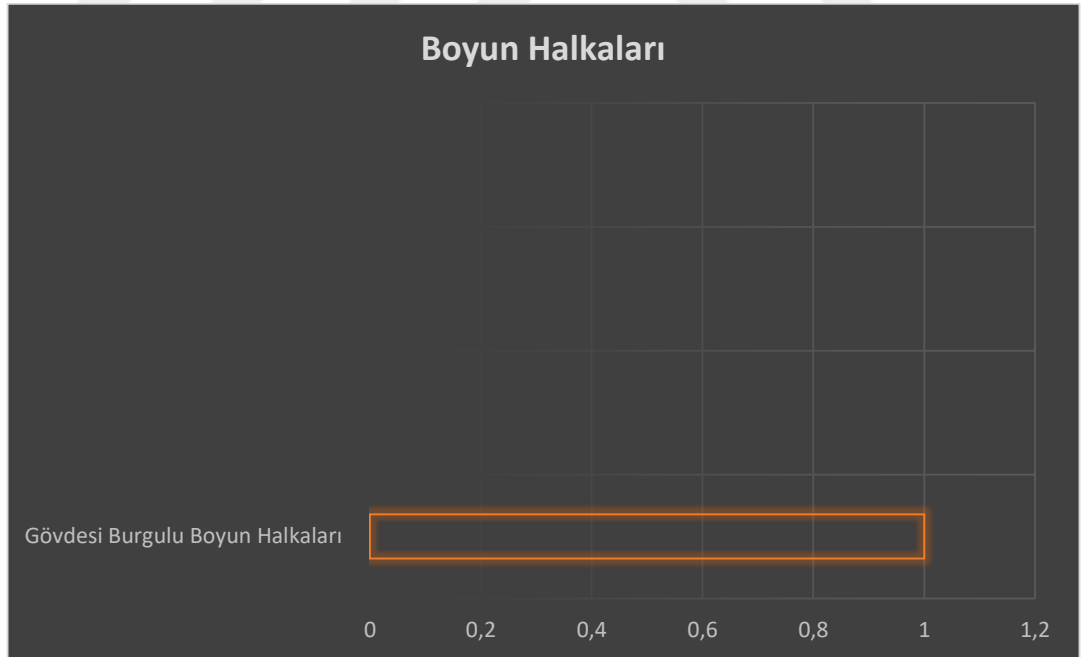
Grafik 1.

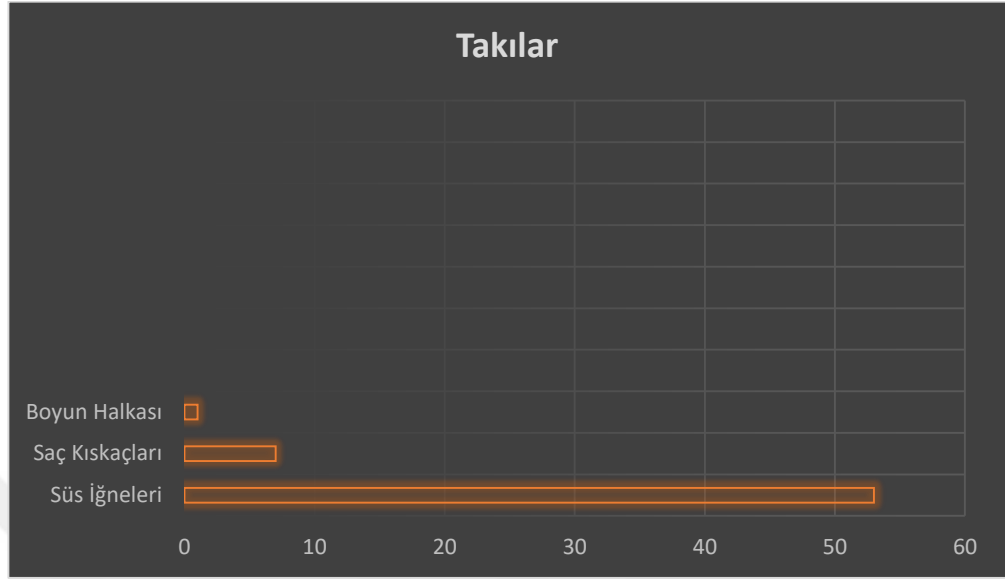
Grafik 2.

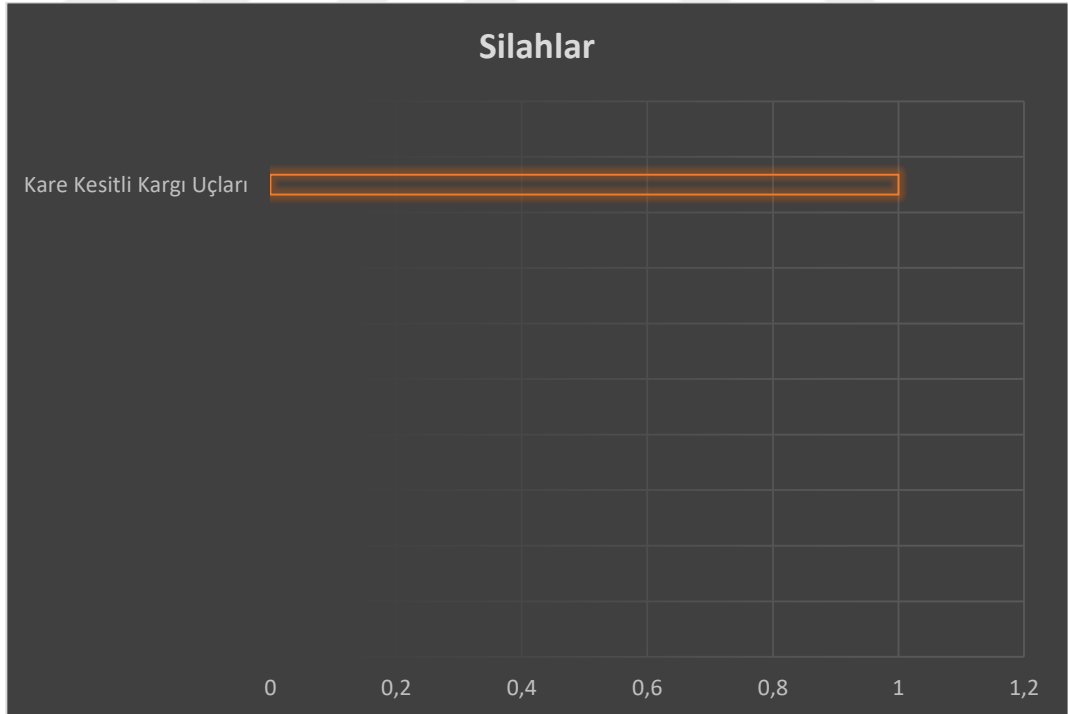
Grafik 3.

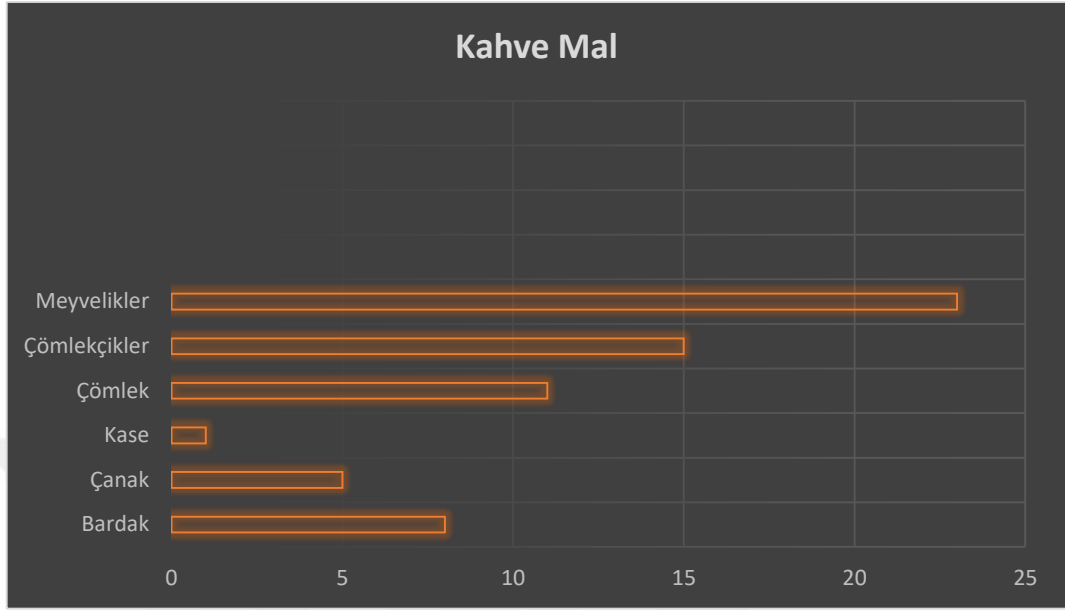
Grafik 4.

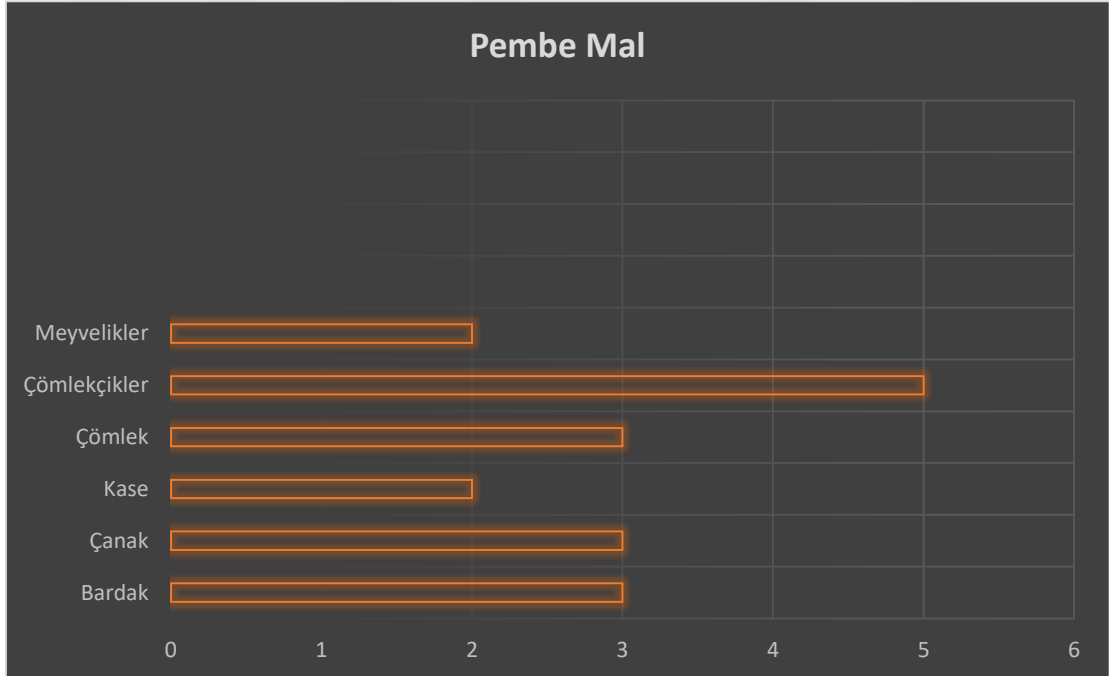
Grafik 5.

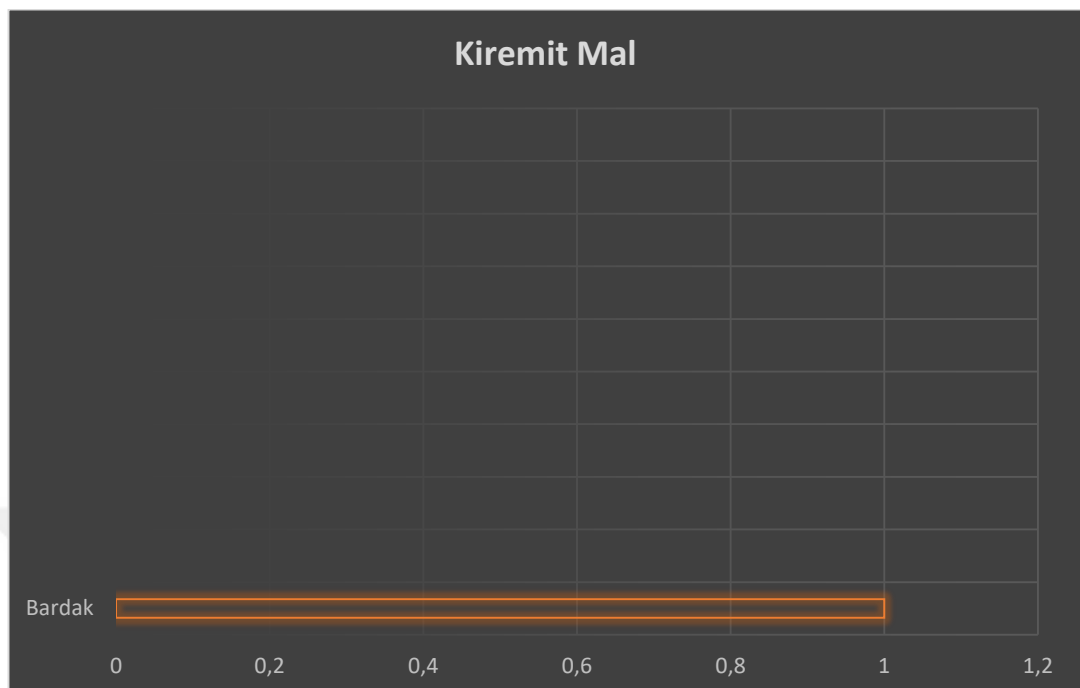
Grafik 6.

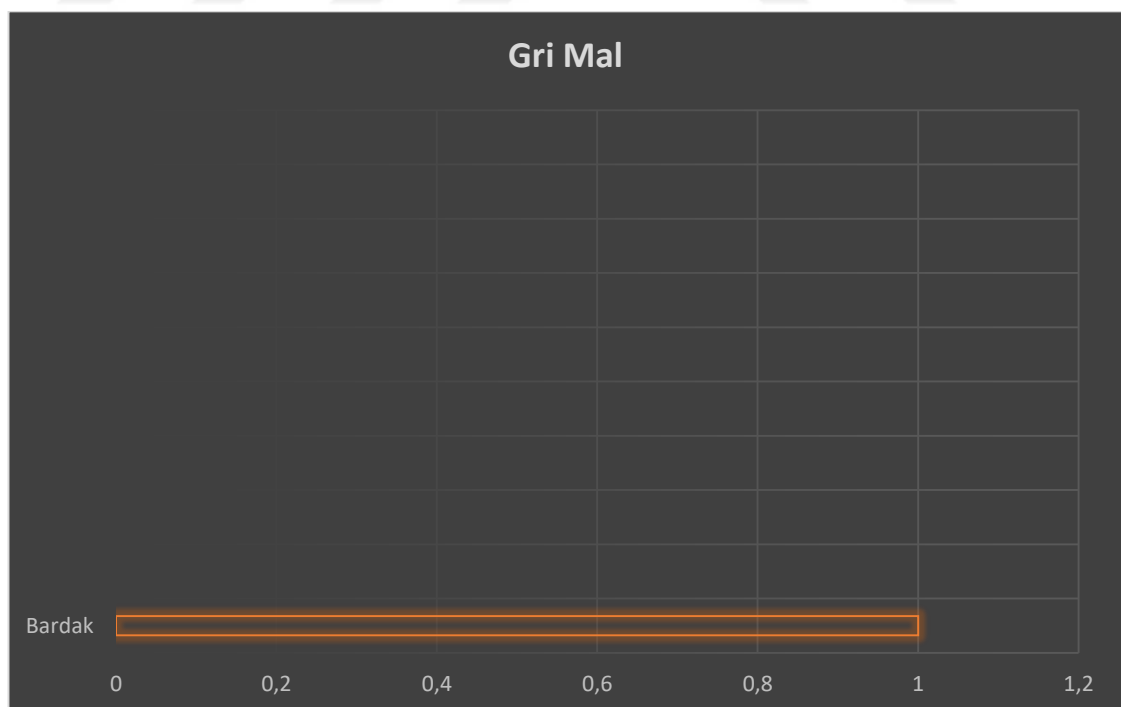
Grafik 7.

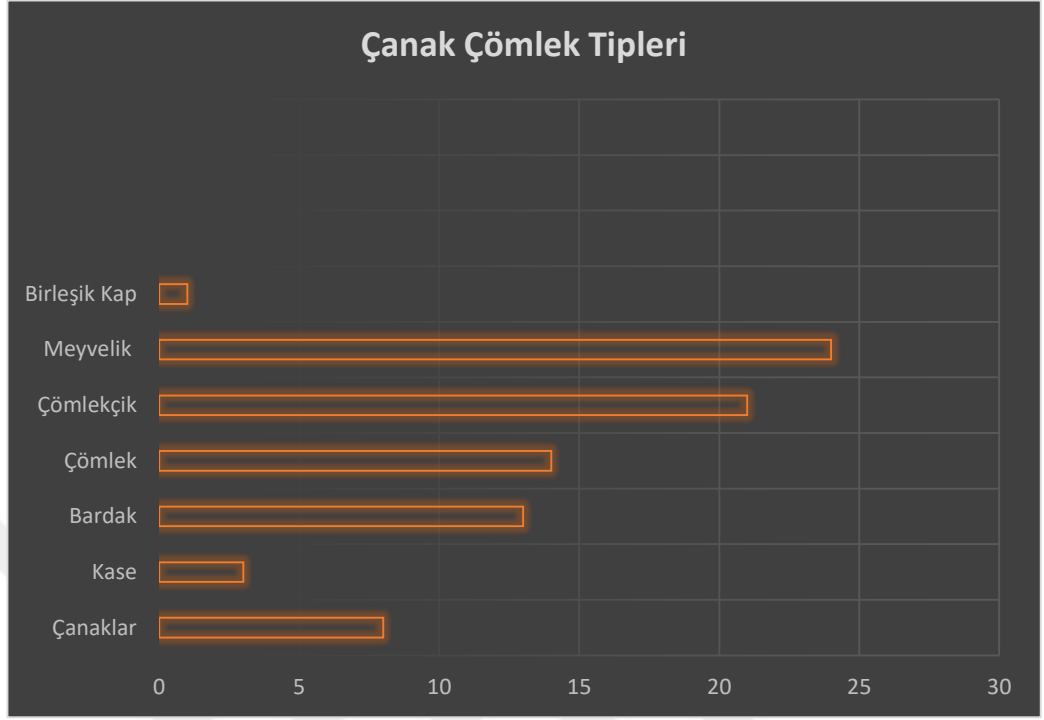
Grafik 8.

Grafik 9.

Grafik 10.

Grafik 11.

TABLÖLAR

TAKILAR																			SİLAHLAR						
Ses İgniteri																			Saç Kaskaları		Boyun Kalkanı	Kargo Uzman			
Tip																									
Tip No	4.3.1.1.1	4.3.1.1.2	4.3.1.1.3	4.3.1.1.4	4.3.1.1.5	4.3.1.1.6	4.3.1.1.7	4.3.1.1.8	4.3.1.1.9	4.3.1.1.10	4.3.1.1.11	4.3.1.1.12	4.3.1.1.13	4.3.1.1.14	4.3.1.1.15	4.3.1.1.16	4.3.1.1.17	4.3.1.1.18	4.3.1.1.19	4.3.1.1.20	4.3.1.1.21	4.3.1.1.22	4.3.1.1.23	4.3.1.1.24	4.3.1.1.25
Markeler/Markalar																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									
Orta ve Yüksek Sesli																									

[illegible]

ERKEN TUNÇ ÇAĞ KRONOLOJİSİ	
Erken Tunç Çağ I	M.Ö. 3200/3000-2700/2650
Erken Tunç Çağ II	M.Ö. 2700/2650-2500/2400
Erken Tunç Çağ III	M.Ö. 2500/2400-2200
Erken Tunç Çağ IV	M.Ö. 2200-2200

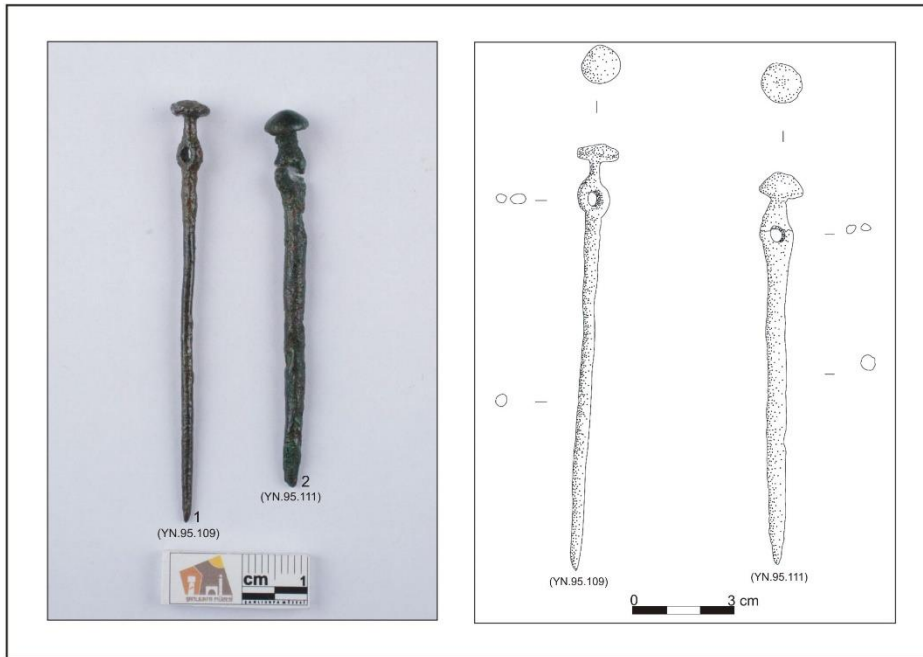

LEVHALAR

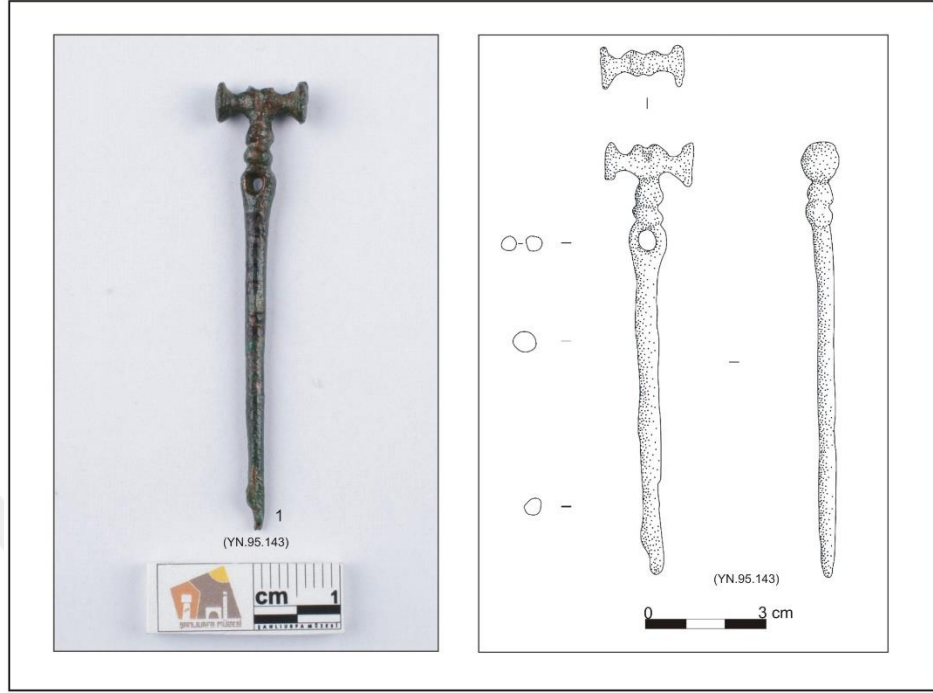
LEVHA I

Şekil 1.

Şekil 2.

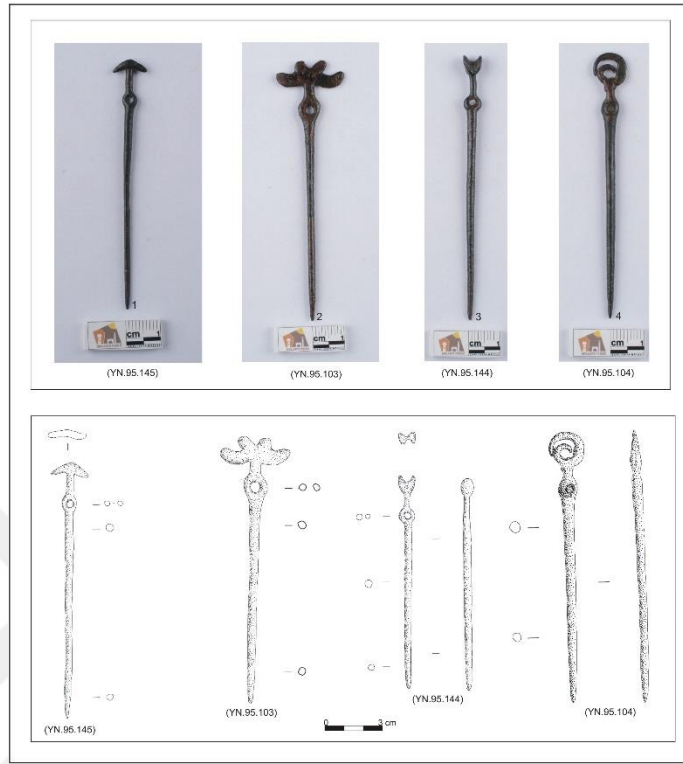

Şekil 3.

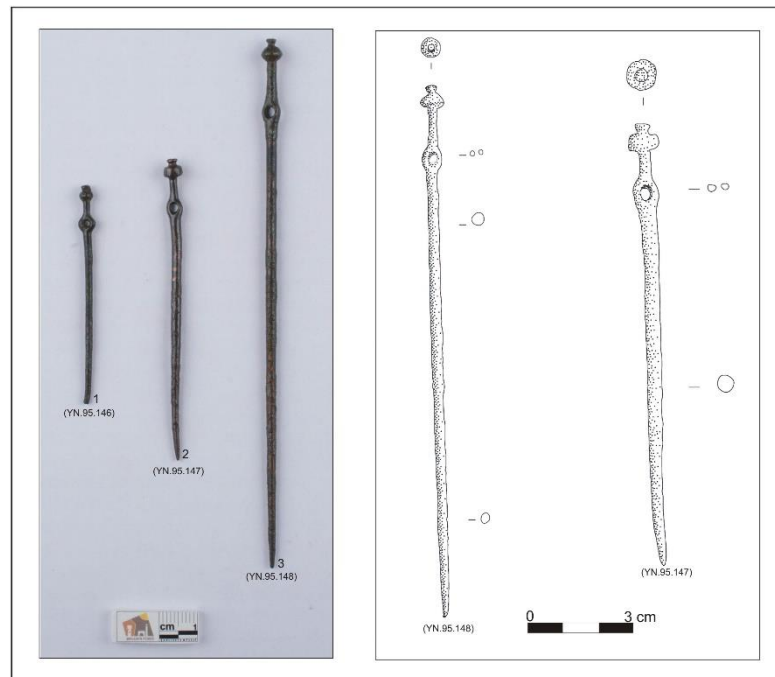

Şekil 4.

LEVHA III

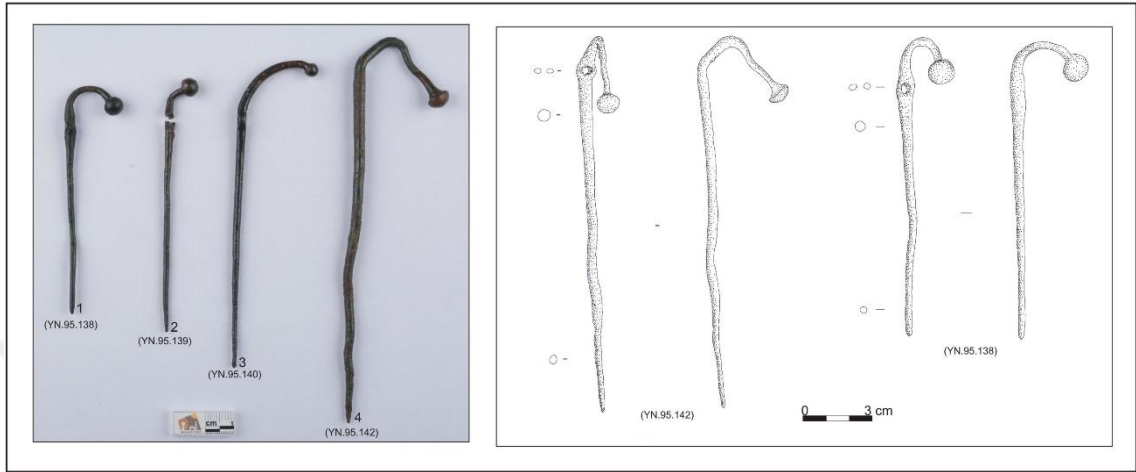

Şekil 5.

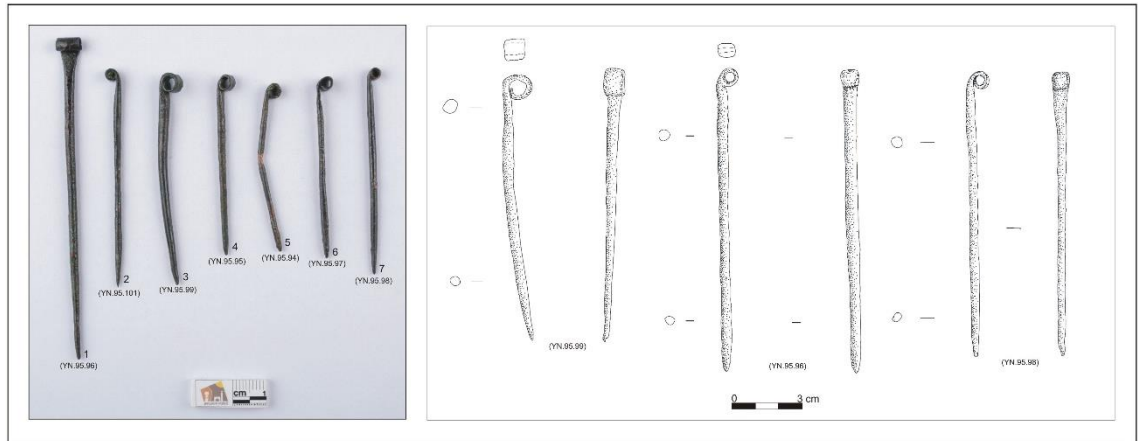

Şekil 6.

LEVHA IV

Şekil 7.

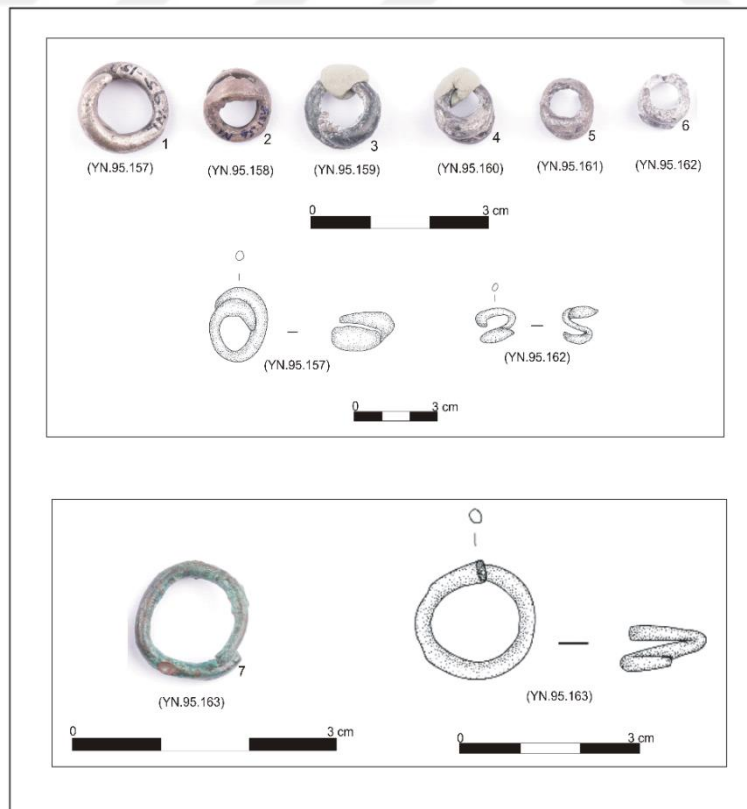

Şekil 8.

LEVHA V

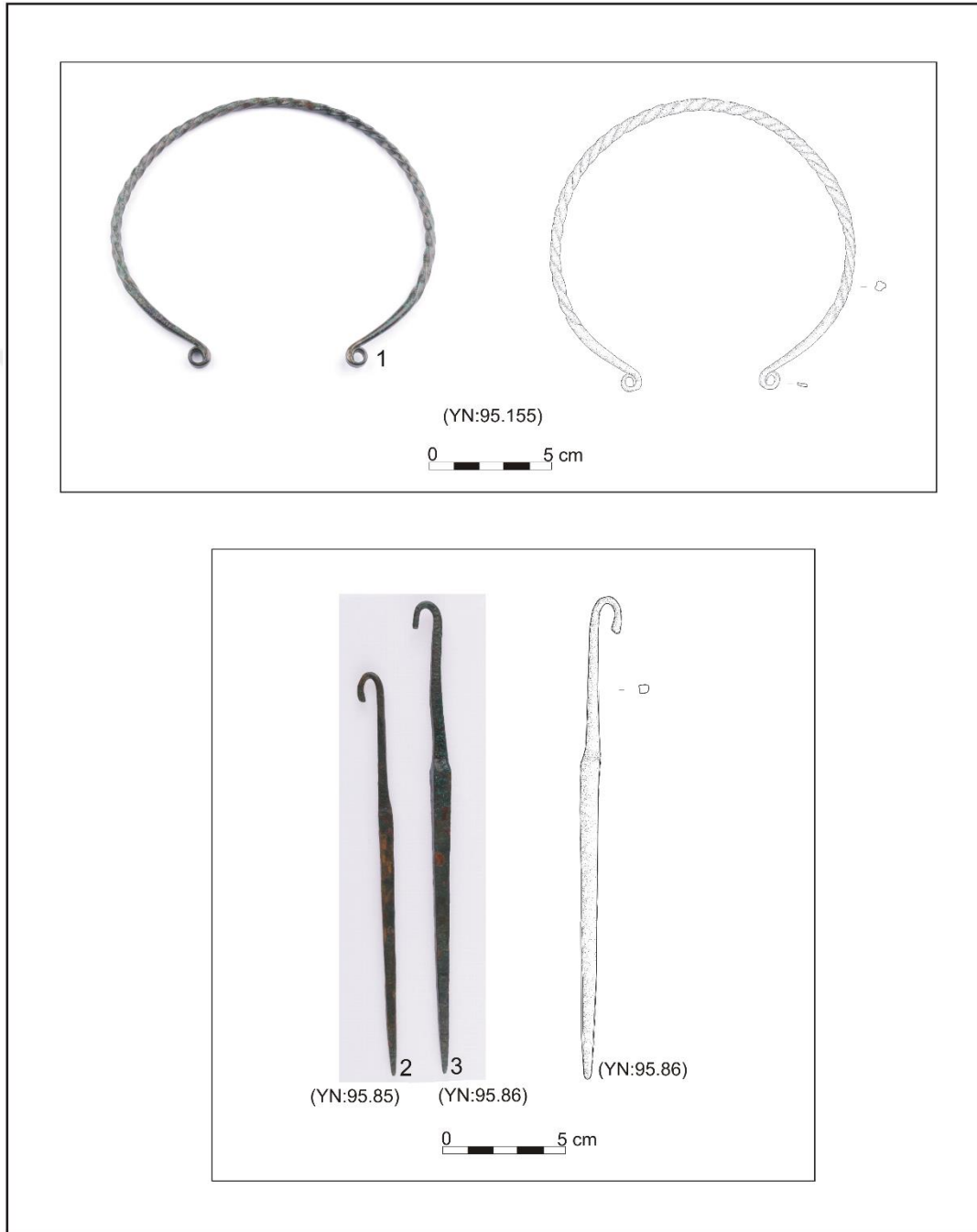

Şekil 9.

Şekil 10.

LEVHA VI

Şekil 11.

LEVHA VII

Şekil 12.

LEVHA VIII

Şekil 13.

Şekil 14.

LEVHA IX

Şekil 15.

Şekil 16.

LEVHA XI

Şekil 17.

Şekil 18.

Şekil 19.

Şekil 20.

Şekil 21.

Şekil 22.

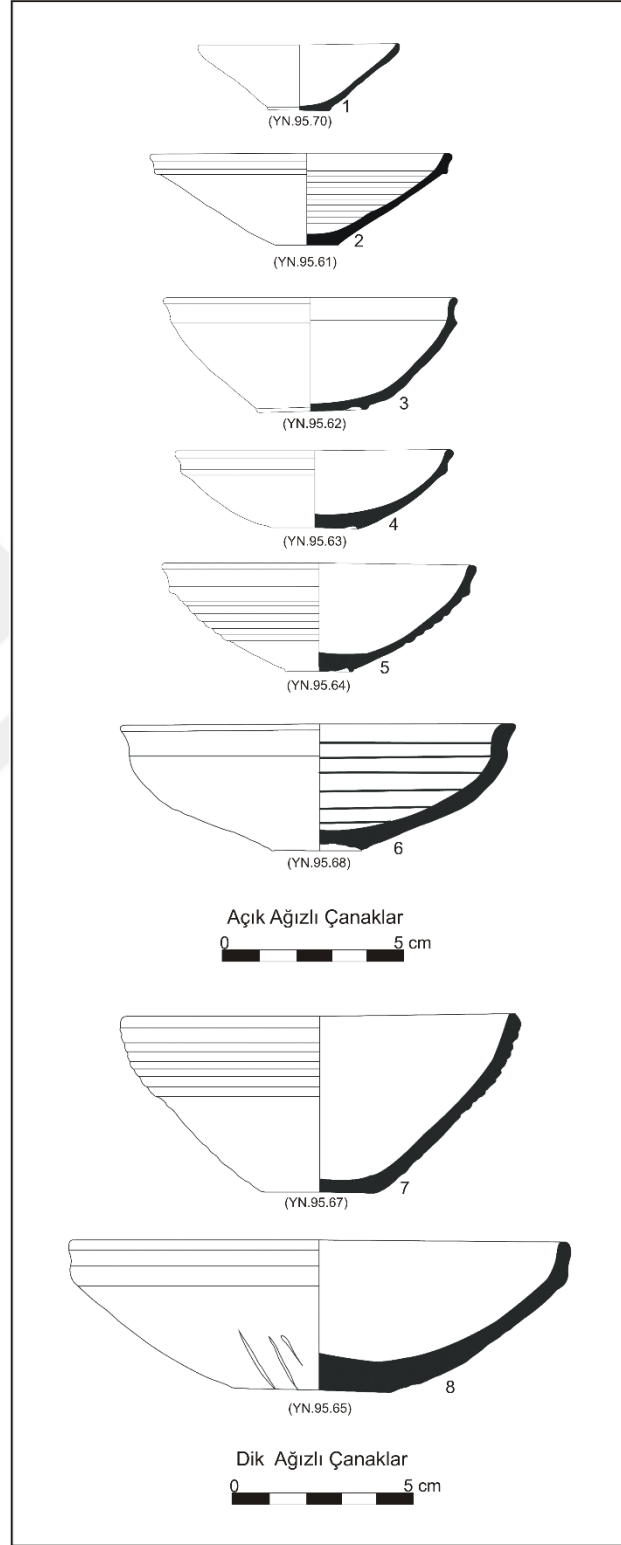
Şekil 23.

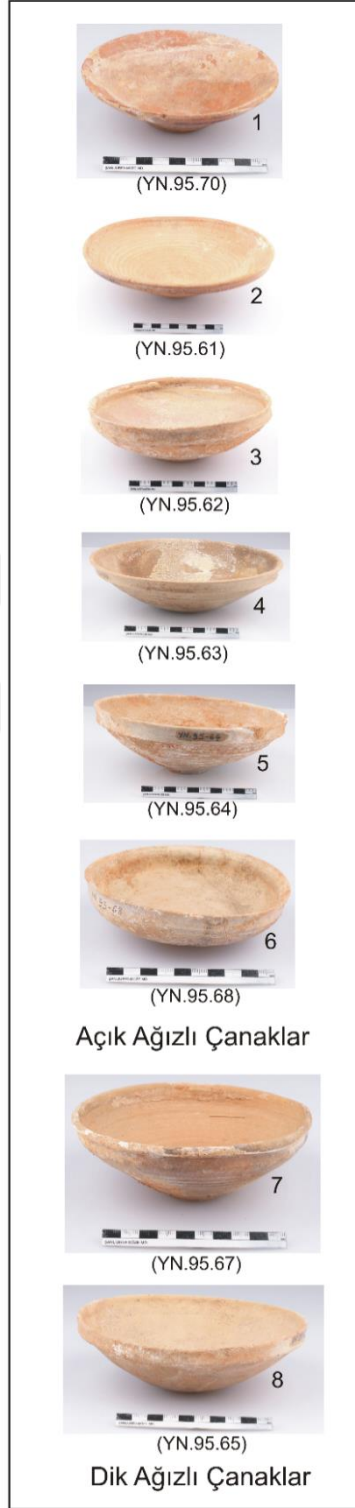
Şekil 24.

Şekil 25.

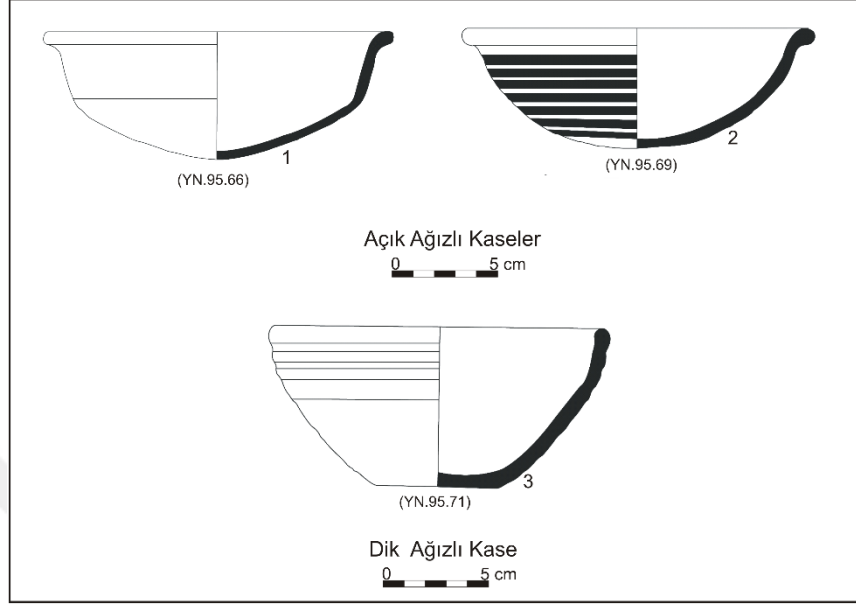

Şekil 26a.

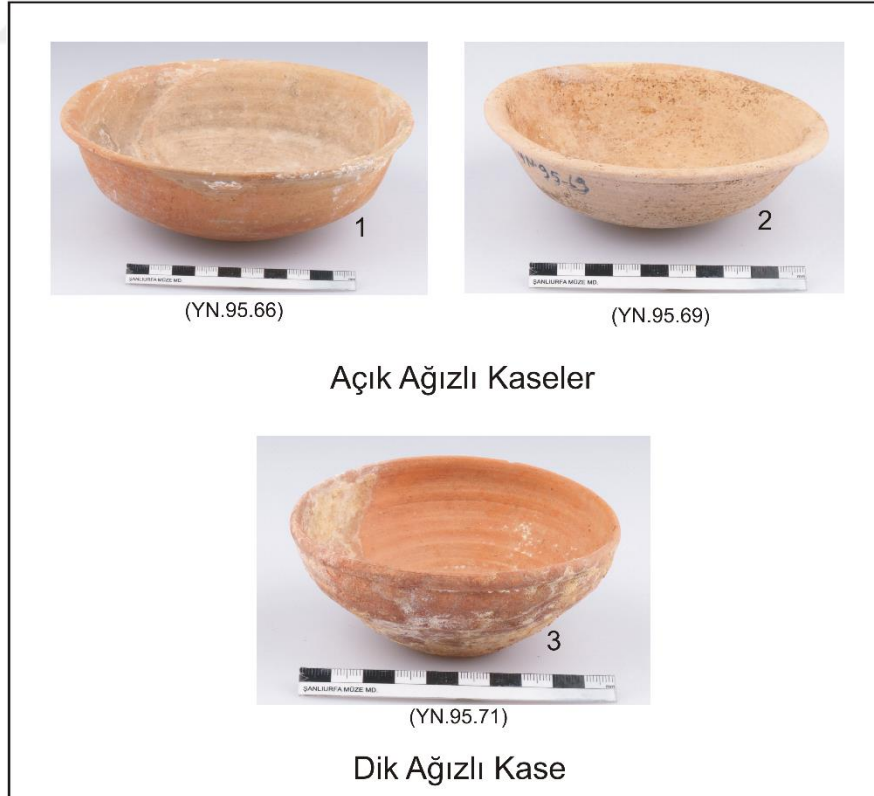

Şekil 26b.

LEVHA XVIII

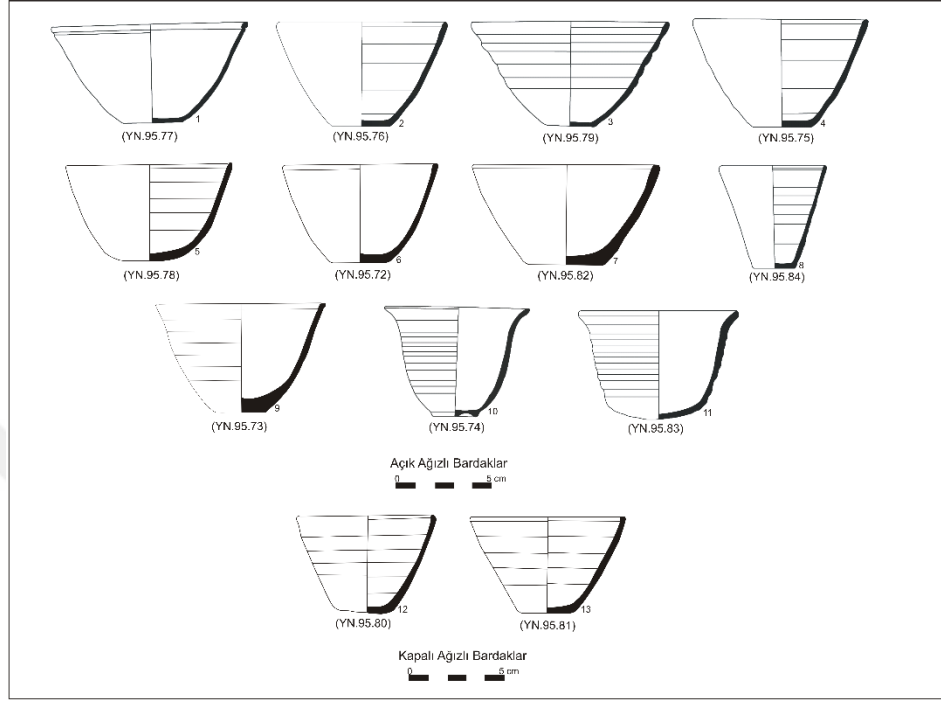

Şekil 27a.

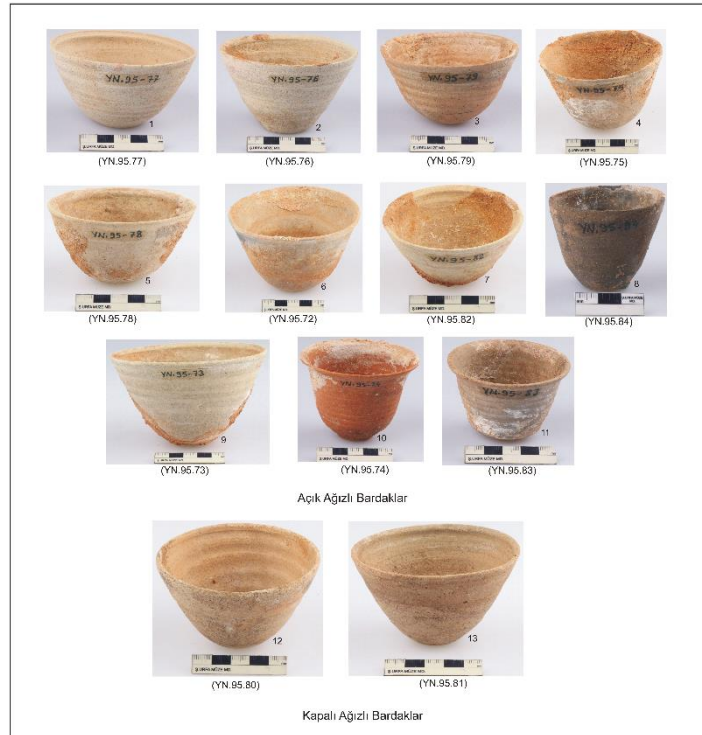

Şekil 27b.

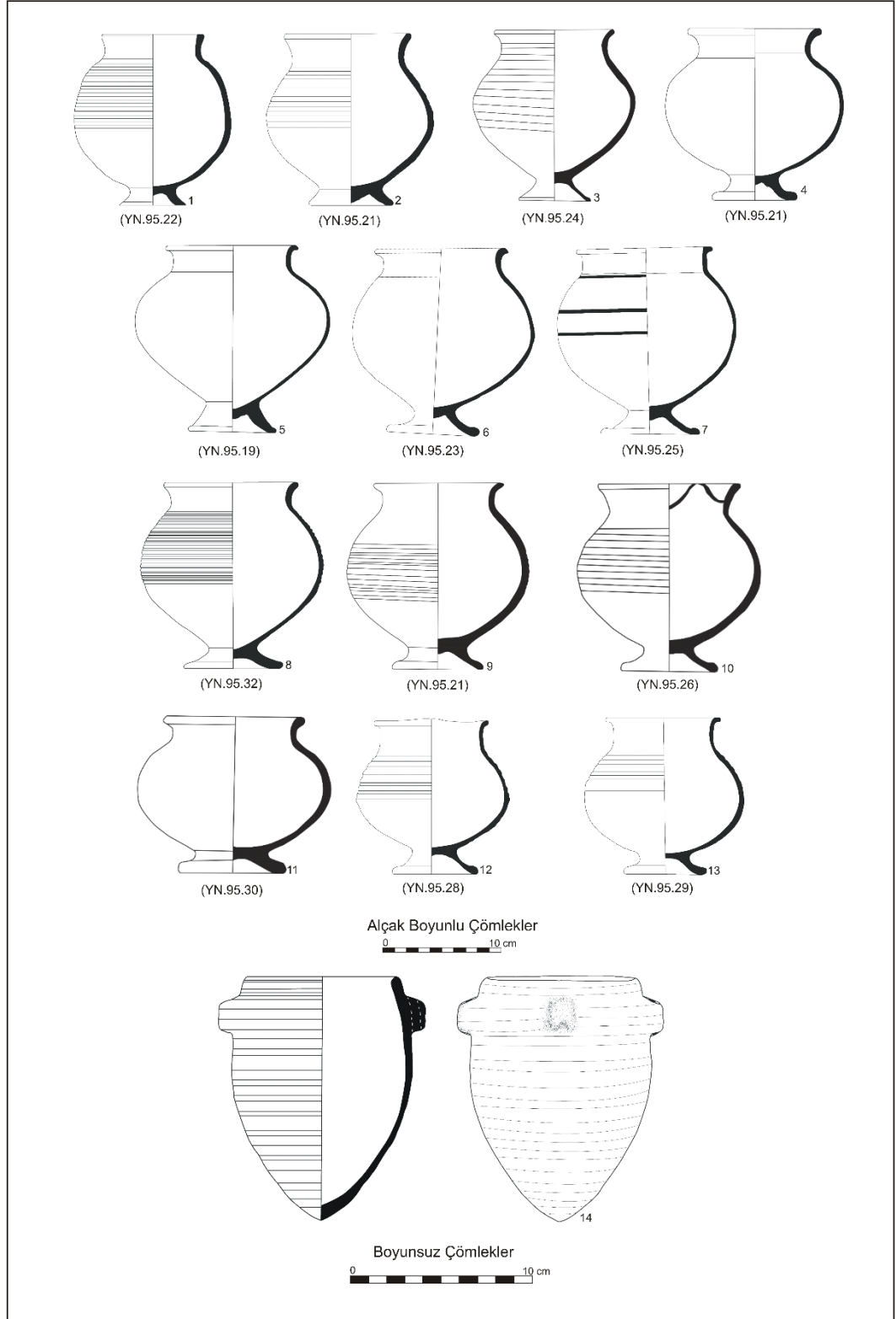
LEVHA XIX

Şekil 28a.

Şekil 28b.

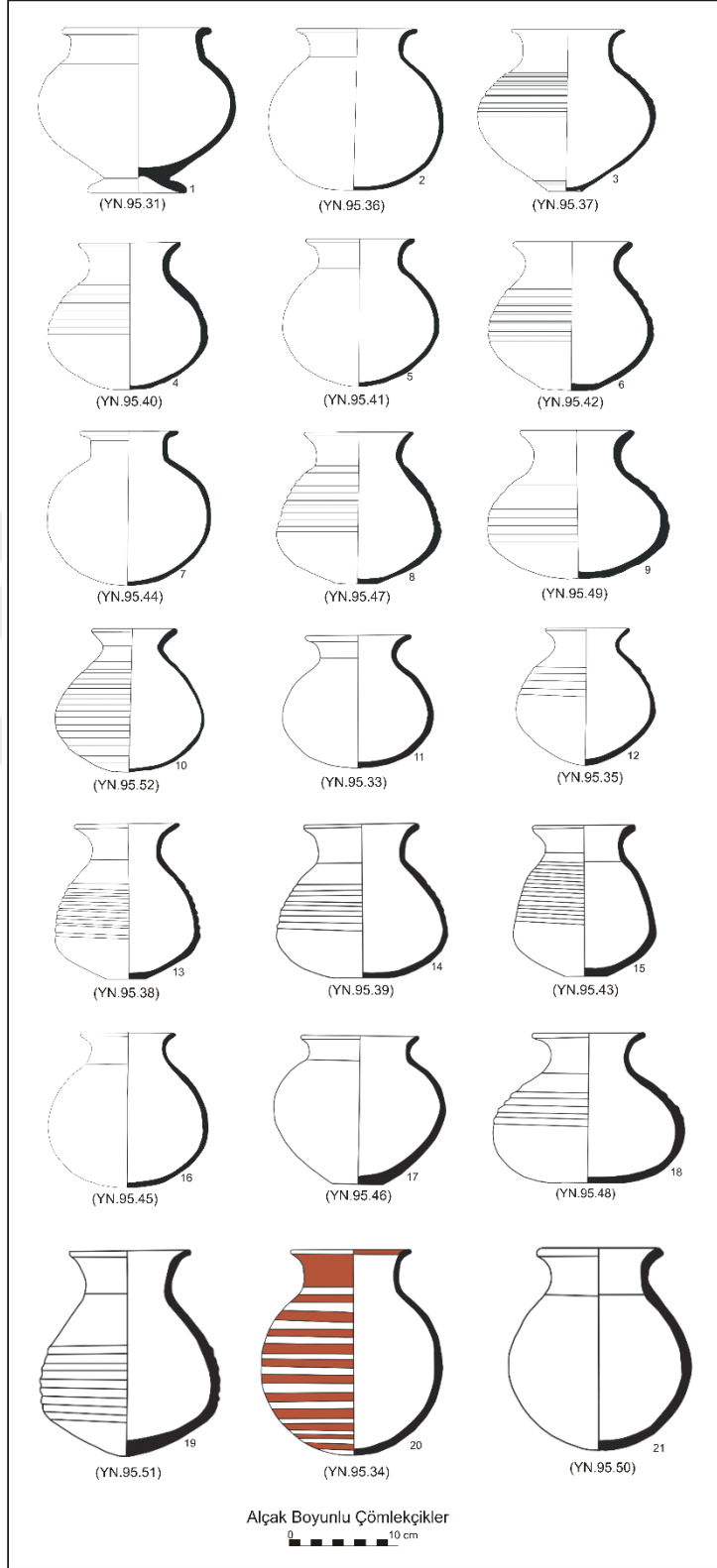

Şekil 29a.

Şekil 29b.

LEVHA XXII

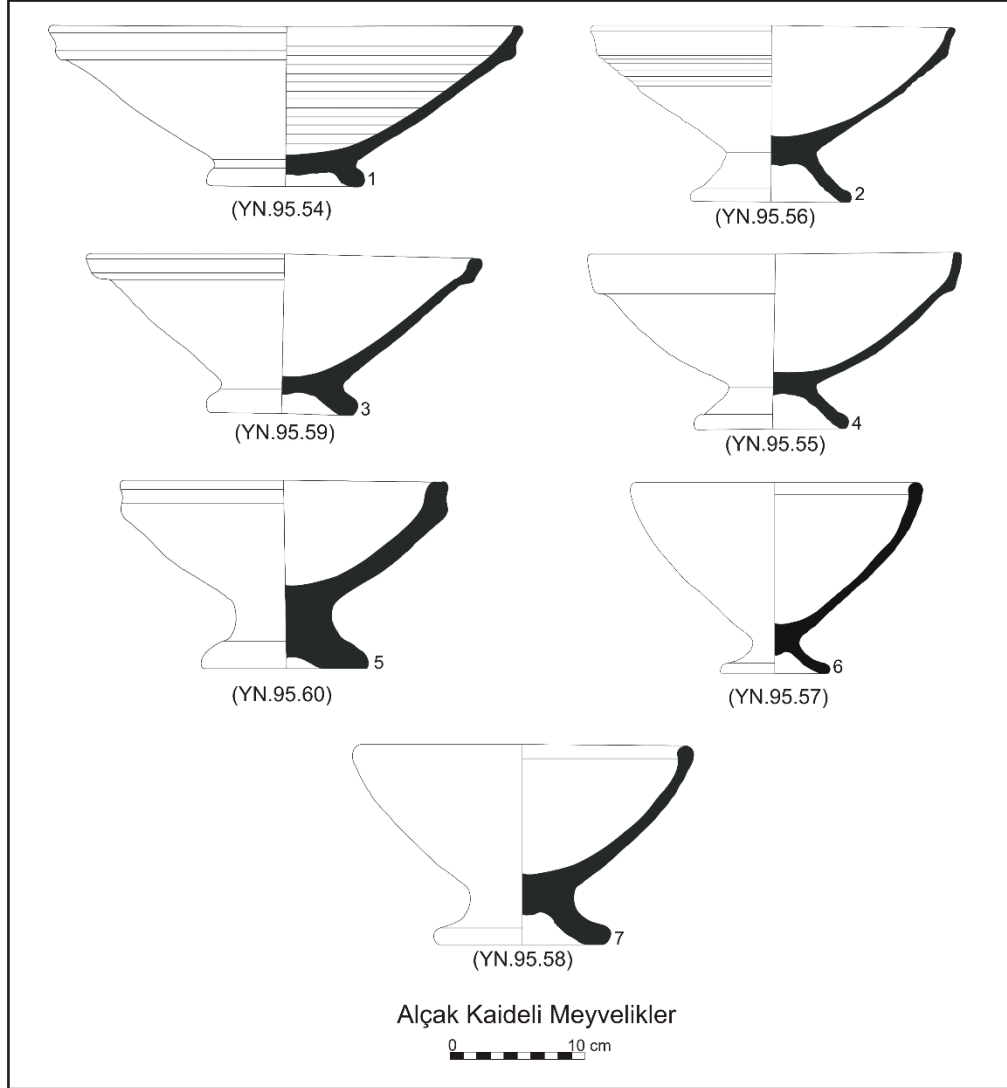

Şekil 30a.

LEVHA XXIII

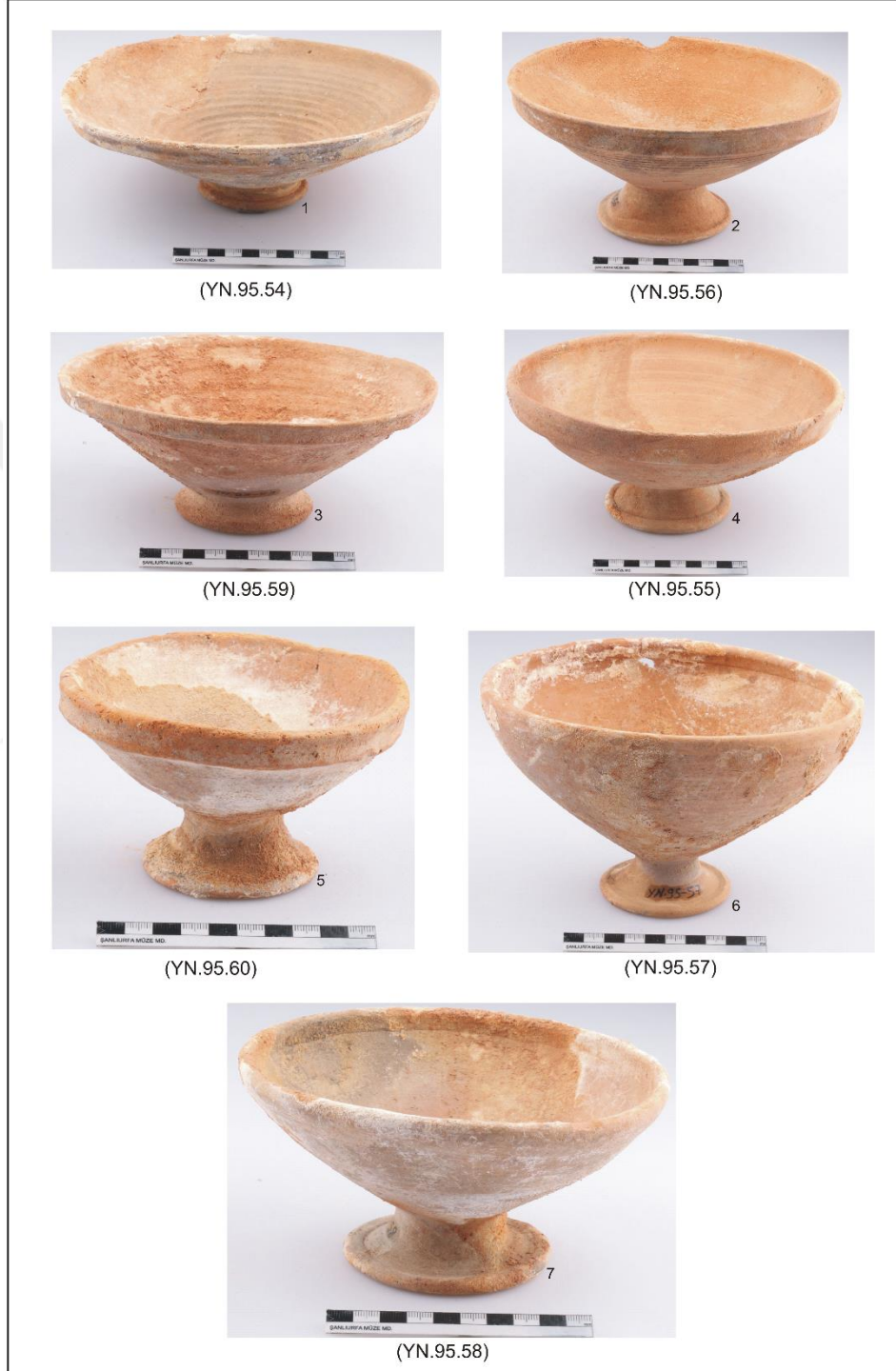

Şekil 30b.

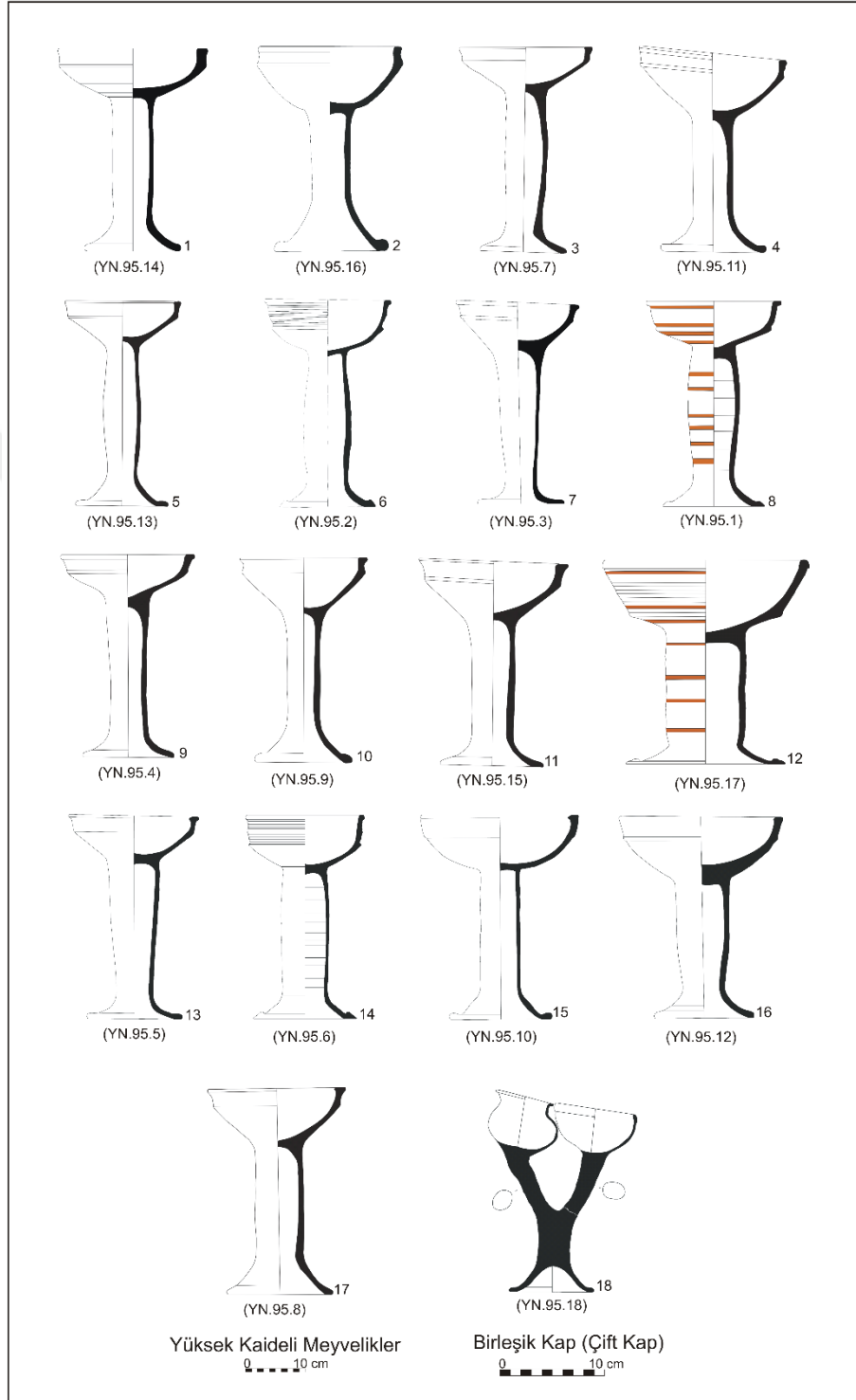

Şekil 31a.

LEVHA XXV

Şekil 31b.

Şekil 32a.

LEVHA XXVII

Şekil 32b.